

libab

Tél

eszi

vik

?

ó.
nálható.
e.

at.
it.

nyek

ti Szin-
özsef és
Vespasi-
szár. 4.
5. 1916
Ferdin-
r között
Meghal
Apáczai

cián. 2.
értet. 4.
gyöngé

pengő.
eschen.

F
AI MŰ-
T RT
S GÉZ

s Kladi
ein, de
ám
zámait

Déli báb

30
FILLÉR

Székelv
Lujza

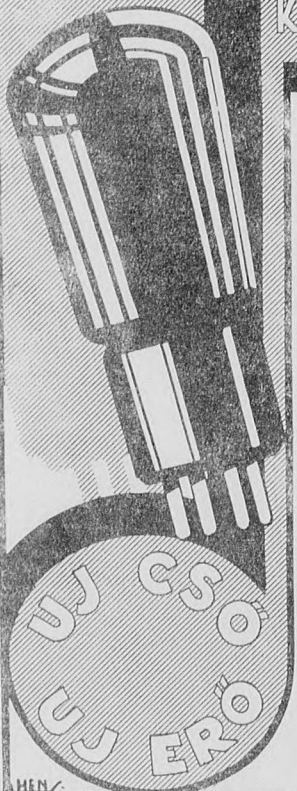

IV. ÉVFOLYAM 43. SZÁM.
BUDAPEST, 1930 OKTÓBER 25
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

Rozsny

PHILIPS

MINDEN
KÉSZÜLEKBEN

“MINIWATT”

A LEGNAGYOBB TELJESÍTMÉNY

IV. évfolyam

Budapest, 1930 október 25

43. szám

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félévre 7.— pengő. Egyszeri ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona. Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány utca 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—50.

(Byass Robert rajza)

Aki * norvég * eredetiből * fordít *

A Magyar Színház legközelebb norvég író színdarabját tűzi játékrendjére.

A színdarabot nő fordította,

ami már magábanvéve is igen érdekes körülmény, de a fordító személye is igen érdekes, hiszen nem más, mint *Beke Margit*, *Beke Manó* egyetemi tanárnak, a kiváló matematikusnak a lánya. Végül harmadik érdekessége a dolognak, hogy az *Irónő*

norvég eredetiből fordította a darabot.

Fölkerestük *Beke Margitot* s megkértük, mondja el a *Délibábnak* a darab fordításának a körülményeit.

— A stockholmi sajtóíróknak titkára, *Löffler Béla* hozta Pestre *Helge Krog* színdarabját. *Löffler* úr már régi jóismerősöm s természetesen nekem mutatta meg a kéziratot. *En különben már tizenöt éve fordítok norvégból regényeket*. Színdarabot azonban még nem fordítottam.

Beke Margit (Rozgonyi felv.)

(— Hogyan tanult meg norvégül?)
— Ó nagyon könnyen. A norvég nyelv nem nehéz, különösen annak, aki szereti.

Én tulajdonképpen *Ibsen*-rajongásból fogtam hozzá a norvég nyelv megtanulásához.

Szóval a darabot elolvastam és nagyon megtetszett nekem. Lefordítottam s elvittem a *Komédia* színházi ügynökséghez, ahol szintén kitűnőnek találták. Az ügynökség révén került a darab a Magyar Színházhoz, amely műsorára tűzte és már próbálja is. Én magam is bejárok a próbára s roppant nagy érdeklődéssel kísértem azt az érdekes folyamatot, ahogy a színpadon a rendezés és a színészek játéka következtében a darab kialakul.

(— És nem tartja különösnek, hogy mint nő fordító színpadot kapott, holott egy sereg beérkezett férfi fordító várja, hogy munkájuk színrekerüljön?)
— Egyáltalán nem tartom különösnek.

A fordítás számít s nem pedig az, hogy férfi-e vagy nő fordította.

Én éppen elég régen működöm már hivatásszerűen — hogy így fejezzem ki magam — a fordítói pályán. Norvégén kívül angolból, franciából, németből, dánból fordítok. Igaz, hogy eddig csak regényeket, de talán most sor kerül a színdarabokra is.

Egyébként mihelyt végleges premiér dátumot tudunk, meghívjuk a szerzőt is a premierre. A szerző levében kifejezte előttem azon óhajtását, hogy

szeretne eljönni Budapestre.

Helge Krog még egészen fiatal ember, 39 éves és több sikeres színdarabot írt.

Bárdos Artúr, a Magyar Színház művészeti igazgatója, akihez *Beke Margit* fordítására vonatkozólag kérdést intéztünk a következőket mondotta:

— Lehet, hogy különösnek látszik sokak előtt, hogy nő fordította ezt a darabot. Ezeknek csak azt válaszolhatom, hogy *Beke Margit* fordítása egészen elsőrangú, sok férfi fordító tanulhatna tőle.

DÉLBE

dit

*

orvégül?)
A norvég
n annak,

jongás-
g nyelv

m és na-
efordítot-
színházi
titúnónek
került a
z, amely
bálja is.
róbára s
kísérem
ahogy a
színészek
kialakul.
ek, hogy
pott, hol-
i fordító
erüljön?)
n külö-

lly az,
ította.

öm már
ejezzem
n. Nor-
ból, né-
z, hogy
n most

es pre-
ívjuk a
evében
t, hogy
re.

ember,
bot írt.
Színház
ke Mar-
kérdést
adotta:
látszik
zt a da-
szolha-
sa egé-
tanul-

László Fenyves amerikai filmszínésznő (Fotó M-G-N)

„Önagysága egy napja”

„Önagysága egy napja”. Irta: Pásztor Árpád, bemutatta az *Uj színház* 1930 október 17-én.

Mikor felmegy a függöny, polgári hálószoba tárul elénk. Önagysága (*Medgyaszay Vilma*) még ágyban van, de Mandika, a férj (*Bórsony Atadár*) már öltözködik. Megy a boltba, dolgozni a feleségéért,

leányaért és a fiáért. Gondoktól barázdált arcú ember ez a férj, akit a pénz utáni hajszája annyira leköt, hogy csak az étkezéseknél láthatja a családját.

Családjának minden egyes tagja éli a maga külön életét s az apával keveset törődnek. Pipszi, a leány (*Hollós Ilona*) még a legjobban húz az apához, de az anya csak az udvarlójával, Barna Félix-szel (*Czobor Imre*) törődik, a fiú; Bohy (*Berend István*) pedig a szobalány meghódításán fáradozik.

Az árván maradt férj és apa riadtan néz körül ebben a társaságban. Még mindig szereti a feleségét s amikor ott öltözködik a szőke, ondolált fejű asszony ágya mellett, gyáván és meghunyászkodva felolakszik benne a nagy kérdés: mit csinál ez az asszony egész nap? Tud a Barna Félixről, hogy állandóan kíséretet a feleségét, együtt bridzseznek, néha fel is jár... de mindez még nem ok a gyanakvásra — szerinte. De az önkéntelenül feltörő gyanul mégsem tudja elaltatni. De mit tehet? Még gyanakodni sincs ideje. Pénzt ad a feleségének a napi kiadásokra és elmegy — dolgozni.

Mikor önagysága egyedül marad, az első dolga, hogy Barna Félixnek telefonál. Ebből a beszélgetésből megtudjuk azután, amit a férj csak gyanít, hogy önagyságának már szűnőféltben levő kapcsolata van Barna Félix-szel. Nem önagysága akar szakítani, hanem Félix, az újdonsült bankigazgató. Önagysága a negyvenéves asszonyok mindent feltrügő esztelen-ségével szereti a fiút még mindig, de Félix — egyelőre rejtélyes okokból — mind rit-

Czobor Imre és Hollós Ilona
Uj Színház — Önagysága egy napja (Áldor felv.)

ja

barázdált
színt utáni
az étkezé-

ja éli a
keveset
s Ilona)
e az anya
el (Czobor
István)
aradozik,
aradt férj
an néz
a társa-
mindig
ségét s
tözködik
lált fejű
mellett,
hunyász-
olakszik
kérdés;
ez az
nap?
Félix-
landóan
eleségét,
ek, néha
de
nem ok
ra —
önkén-
gyanul
laltatni.
? Még
es ideje,
ségének
okra és
zni.
ga egye-
z első
a Félix-
Ebből
meg-
smit
t, hogy
már
5 kap-
Barna
önagy-
kítani,
az új-
azgató.
gyven-
mín-
ztelen-
a fiút
Félix
jtelyes
d rit-

Medgyaszay Vilma és Bársony Aladár
Uj Színház — Önagysága egy napja (Áldor felv.)

kámban találkozik vele s egyszerre nagyon elfoglalt ember lesz.

A következő képen az anya felelősségre vonja leányát, aki megint éjjel fél kettőkor jött haza. Pipszi fölényesen védekezik és kijelenti, hogy különben sem egyedül jött haza, mert Barna Félix az ajtóig kísérté. Ónagysága is, meg a közönség is azonnal megsejtik, hogy Félix elhidegülésének valószínűen a tizenkilenc éves, modern gondolkodású Pipszi kisasszony az oka. Anya és leánya tehát riválisok lesznek. Ónagysága mindenáron le akarja beszélni leányát Félix úrról, de a leány minden átmenet nélkül az apjáról kezd el beszélni, aki nagyon el van hanyagolva s akivel a feleségnek többet kellene törődni. De az anya

nem hallgat a leányára, a szemrehányások özönét zúdítja rá, mire a leány bejelenti, hogy dolga van és elmegy. Az anya ott marad egyedül a féltékenységgel.

Aztán jön a manikürös kisasszony (Solbész Anni), aki válogatott pletykákkal szórakoztatja ónagyságát. Ezalatt Pipszi megérkezik a bankba. Barna Félixet keresi. A fiú kitörő örömmel fogadja a leányt és boldogan vezeti be a dolgozószobájába. Félixen látszik, hogy felrissulve, egy új viszony minden áporodottságát kiszéllőztette, újult erővel lendül neki Pipszi meghódításának. Arra számít, hogy a leány modern, akinek a házasságról furesa elvei vannak, hátha lehet valami eredményt elérni — felelősség nélkül. A leány egyelőre rejtély. Láthatóan

keresi a fiú társaságát, de ha szerelemről esik szó, mindig másról kezd beszélni.

Míg a fiatalok a dolgozószobában vannak, megérkezik az anya is a bankba. A fogadóban vár Félixre.

Közben arra jön Roder (Gonda József), Félix kollégája és megtetszik neki a még mindig szép asszony. Ez a Roder különben is olyan fiú, akinek minden nő tetszik. Bemutatkozik ónagyságának, de mikor megtudja, hogy Félixet keresi, visszavonul. Végre megjelenik Félix. Rendkívül kinosan érinti őt anya és leányának véletlen találkozására. Mindenáron le akarja rázni az asszonyt, de ez csak azon az éron sikerül neki, hogy randevút ad ónagyságának a lakásán, délután 5 órára. Ezt a beszélgetést meghallja a véletlenül belépő Roder is. Ónagysága boldog izgalmal elmegy és Roder hamiskás mosolygással célzásokat tesz ónagyságára, amit Félix energikus hangon kikér magának. A megalázott Roder dühében névtelen levelet ír ónagysága férjének.

Mandika, a férj ezalatt szorgalmasan dolgozik az irodájában. Eppen levelet diktál az irodakisasszonyának. Diktálás közben mindenáron el akarja tántorítani a

Berend István és Medgyaszay Vilma
Új Színház — Ónagysága egy napja (Áldor felv.)

Hollós Hona és Bárony Aladár
 Új Színház — Öngyűsége egy napja — Áldor felv.)

rehányások
 bejelenté-
 anya ott
 el.

ny (Sollész
 szórakoz-
 megérke-
 resi. A fiú
 és boldo-
 a. Félixen
 viszony
 etve, újult
 dításának.
 rn, akinek
 ak, hátha
 felelőség
 Láthatóan
 társasá-
 zerelemlől
 lig másról

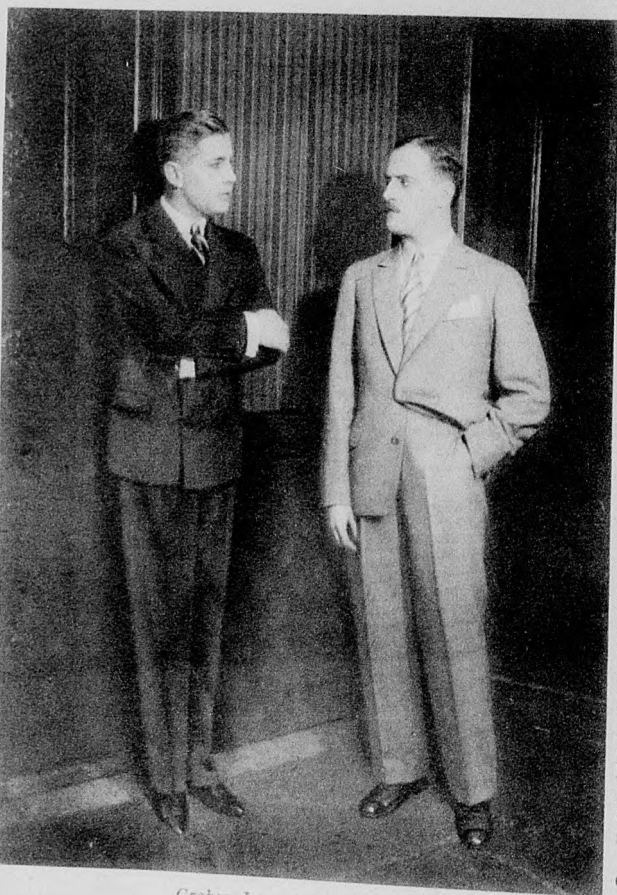
atalok a
 an van-
 ezetik az
 ankba. A
 r Félixre.
 ra jön
 z József),
 ája és
 i a még
 asszony,
 különben
 akinek
 szik. Be-
 agysága-
 or meg-
 Félixet
 nul. Vég-
 Félix.
 san érin-
 leányá-
 találko-
 áron le-
 asszonyt,
 azon
 ül neki.
 út ad
 a laká-
 5 órára.
 ést meg-
 letlenül
 Öngyű-
 lzu-
 és Ro-
 mosoly-
 at tesz
 nit Félix
 on kiker
 galázott
 névtelen
 sága fér-

férj ez-
 masan
 írodája-
 levelet
 írodakis-
 Diktálás
 áron el
 tani a

kisasszonyt a vőlegényétől s éppen egy ilyen ostrom közben kapja meg a névtelen levelet. Egyszerre meghal előtte minden, kisasszony, üzlet és kimegy a Hávösvölgybe, ahol a hulló, sárguló faleveleknek sirja el bánatát és tanácsalanságát.

Ebédnél megint találkozik a család. A mama éppen akkor érkezik haza, amikor Bobby nagyban ostromolja a szobalányt. A megértő anya azzal nyugtatja meg a felháborodott szobacitát, hogy honorálni fogja, ha utalán történne valami. A leves után ismét összetűz anya és leánya. A veszekedés be nem vallott oka: Barna Félix. A bevallott ok Pipszi túlságos önállósága. A vége a dolognak megint az, hogy Pipszi lelkére beszél az anyjának, hogy törődjön többet a férjével, Pipszi apjával.

Délután öt órakor Barna Félix unottan

Czobor Imre és Gonda József
Új Színház — Önagysága egy napja (Áldor felv.)

várja az asszonyt. Csöngetés és belép — Pipszi. Félix örül is meg zavarban is van. Hogyne örülne, hiszen az áhitott leány hívás nélkül feljött a lakására. De mi lesz, ha belép az anya? Pipszi azonban röviden kijózanítja a forró fejű ifjút. Elmondja, hogy ő is kihallgatta, mikor az anyjával a randevút megbeszélte s ő csak azért jött el, mert meg akarja menteni az anyját egy szakítás megaláztatásaitól. Az anya már ott is van, de nem sok ideje marad a csodálkozásra, mert máris beront a férj, akit a névtelen levél hozott ide. Tabló. Ezt a tablót Pipszi arra használja fel, hogy bejelenti, szüleinek készülő házasságát Félix-szel. A fiú kissé meg van lepve, de a szülők boldogok, hogy nem kell arról beszélni, amiért idejöttek.

A szülők este színházba mennek s ezalatt

Pipszi visszacsinálja telefonon a készülő házasságát. Önagysága s a férj ezt csak este az ágyban tudják meg Pipszitől s mialatt az anya és feleség már Róder úrról ábrándozik, a férj hétezer éjszakáról hétezer közösen eltöltött éjszakáról tart előadást az asszonyának. Kívülről behallatszik a cigányzene és a napnak vége van, csendesesen elalszanak. Ezzel végződik önagysága eléggé izgalmas napja.

*

A színészek közül Medgyaszay Vilma nevét kell kiemelnünk. Az ő hangszere sokkal szélesebb skálájú szerep eljátszására is alkalmas volna. Örömmel láttuk őt prózai színpadon. Úgy ő, mint a többiek: Hollós Ilona, Balla Mariska, Soltész Arai, Halmi Irén, Bársony Aladár, Czobor Imre, Gonda József, Boray Lajos és Berend István önfeláldozóan dolgoztak a darab sikere érdekében.

Bérczy Ernő rendezése és Upor Tibor rendkívül ügyesen mozgatható díszletei, érdekesek voltak.

Mary Parker berlini filmszínésznő (Fotó Rasmussen)

s belép —
 van is van,
 tott leány
 De mi lesz,
 an röviden
 Elmondja,
 z anyjával
 csak azért
 az anyját
 Az anya
 e marad a
 nt a férj,
 le. Tabló.
 fel, hogy
 ságát Fé-
 le a szülők
 beszélni,

s ezalatt
 acsinálja
 készülő
 nagysága
 ezt csak
 an tud-
 oszítól s
 a és fele-
 er úrról
 férj hét-
 l héteze-
 tt éjsza-
 adást az
 Kívülről
 cigány-
 ak vége
 elalsza-
 végződik
 gé izgal-

közül
 Vilma
 kiemel-
 ngszere
 esebb
 ep el-
 alkal-
 ömmel
 róza
 gy ő,
 biek :
 Bella
 Arai,
 ársony
 Inre,
 Boray
 d Ist-
 ozóan
 darab
 n.
 5 ren-
 Tibor
 yesen
 zletél,
 ak.

A három muskétás

Az operettszínházak — mióta az egész világon a színházi válság képét festik a falra — mindent megpróbáltak, hogy új életet leheljenek ebbe a sokak szerint elavult műfajba. Először azzal próbálkoztak, hogy átvették a revü-színpadok rekvizitumait: a ritmikus zenét, a táncot, a ragyogó felvonulásokat és a látványosságot. Fel-

forgatták a zenekarokat, kidobták a régi karmestereket, de kidobták a dramaturgokat is, mert ezeknek a revűknek úgyszólván semmi tartalma nem volt.

Az operett pótlásának ezt a fajtát nem bírták pénzzel és a közönség is hamar meguntta ezeket a megzenésített értelmetlenségeket.

Ezután, merész elhatározással, visszatértek a régi, sőt legrégebbi operettekhez. Egymásután elvenítették fel ifjú éveink színházi emlékeit, amelyek szépek voltak — akkor, de ma már kissé porosan hatottak, tehát ez a pótlás sem vált be.

A Városi Színháznak legújabb darabja, *A három muskétás* egyik műfajhoz sem tartozik. Nem revü és nem a régi értelemben vett operett, hanem a kettőnek olyan szerencsés keveréke, amilyent nem igen láttunk az utóbbi időben. A szövegírók Rudolf Schanzer és Ernst Wellisch urak szerencsés kézzel válogatták ki a két műfajból mindazt, ami jó és dobta el gondolkodás nélkül a rosszat. *A három muskétás*nak épkézláb meséje van, amely lekötötte a néző figyelmét, felkelti az érdeklődését, de közben elég teret hagytak a rendezőnek, díszlettervezőnek és tánc-

Kertész Gábor és Síró Anna
Városi Színház — *A három muskétás* (Áldor felv.)

Péchy Erzsébet és D'Arrigo Kornél
Városi Színház — A három muskétás (Fotó Express)

As

lobták a
lobták a
eknek a
tartalma

a fáját
zönség is
enésített

erész el-
l, vissza-
égi, sőt
berettek-
másután
fel ifjú
házi em-
yek szé-
— akkor,
r kissé
atottak,
pótlás

Színház-
bb da-
om mus-
műfaj-
artozik.
s nem a
ben vett
nem a
an sze-
veréke,
m igen
utóbbi
szöveg-
chanzer
Veltisch
és kéz-
ak ki a
miad-
és dob-
olkodás
rosszat.
isketés-
meséje
leköti
velmét,
rdéklo-
en elég
ak a
liszlet-
tánc-

mesternek, hogy a revü eszközeit is érvényre juttathassák.

A zeneszerző, *Ralph Benatzky* a régi gárda tagja, de nem a régi iskoláé. Nagy tudása mellett meg van benne a kellő elaszticitás, hogy az új kor új követelményeihez alkalmazkodhasson. Magával ragadó melódiabősége uralkodik a modern ritmusokon is. Partitúrájának minden száma siker, de muskétás-indulója máris világsiker. Pompás muzsika ez. De nemcsak az eredeti, hanem az angol, amerikai szerzőktől kölcsönvett számok is ízléssel vannak összeválogatva.

A három muskétás, *D'Artagnan* (*Szedő Miklós*), *Porthos* (*Sziklai József*) és *Aramis* (*Kertész Gábor*) minden alkalmat megragadnak, hogy kipróbálják kardjuk erejét. Minden vitát párviadallal intéznek el s különösen a bíboros (*D'Arrigo Kornél*) gárdistáira fenik a fogukat. A bíboros gárdistái elhűreolnak egy nőt s az ebből keletkezett esete-pátéban a királyné három muskétása súlyosan megsebesíti a bíboros gárdistáinak kapitányát.

A bíboros rendkívül felháborodik, mikor ezt meghallja s mivel úgyis az

Kovács Itonka és D'Arrigo Kornél
Városi Színház — A három muskétás
(Aldor felv.)

Kertész Gábor, Szedő Miklós és Sziklay József
Városi Színház — A három muskétás
(Fotó Express)

a célja, hogy Anna királyné (*Péchy Erzsé*) támasz nélkül maradjon és a gyermek *Lajos király* (*Bihari Klári*) az ő kezébe kerüljön, le akarja csuktatni a három muskétást. A királyné azonban ellentáll s csak arra hajlandó, hogy rendeletet ad ki, amelyben a párviadalt eltiltja. A kihallgatásra rendelt *D'Artagnan*-nal megígérteti, hogy többé nem párbajoznak. A hős muskétás, aki láthatóan szerelemre gyulladt szép királynéja iránt, társai nevében is megígéri ezt és szent fogadalmat tesz, hogy ezután minden erejüket a királyné védelmének szolgálatába állítják.

A bíborosnak azonban nem tetszik ez a fogadalom, mert a jóviseletű muskétások ellen nem tehet semmit. Kiküldi tehát hozzájuk egyik feltétlen hívét és kémjét, a cigány származású *Leona de Castrót* (*Siró Anna*) azzal az utasítással, csábítsa párviadalra a muskétásokat, hogy aztán éppen a királyné rendelete alapján csukathassa le őket. Közben megérkezik a palotába *Manon* (*Kovács Itonka*) a bíboros huga, akire az a feladat vár, hogy a kis királyfit elidegenítse az anyjától. Ezalatt *Leona de Castrónak* sikerül

Sziklai József és Kun Magda

Városi Színház — A három muskétás (Fotó Express)

Péchy Erzsi és Szedő Miklós
Városi Színház — A három muskétás
(Áldor felv.)

felbőszíteni a muskétásokat, de mikor D'Artagnan kardot ránt, meglátja újján a királynétől kapott gyűrűjét. Ez észretéríti és visszadugja a kardját. A csel tehát nem sikerült.

Anna királyné, hogy fiát kivonhassa a bíboros-miniszter hatalma alól, az a terve, hogy megházasítja a fiatal királyt. A törvények szerint ugyanis ha a kiskorú király eljegyzí magát, akkor nagykorú lesz. De a bíboros sem télen. Azt mondja a királynénak, hogy utazzon vidékre. Az a terve, ha a királyfit elszakítja anyjától, akkor ráveszi a gyerekkirályt, hogy háborút üzenjen Spanyolországnak s ezzel a spanyol hercegnővel tervezett házasság füstbe menne.

Félbérli tehát a királyné kísérelőjét és a kocsi, hogy a fővárosból elutazó királynét egy vidéki várba vigyék és ott fogva tartásák. D'Artagnan azonban kihallgatja a cselzővényt. Két társával lefogatja az udvarhölgyet és a kocsi s helyettük a két muskétás öltözködik be. A muskétások természetesen nem a vidéki várba viszik a

királynét, hanem a táborba, ahol a királyné megjelenése megakadályozza a spanyol hadüzenetet.

De a királyné ebből már látja, hogy gyorsan kell cselekednie. Ezért egy levelet bíz D'Artagnanra, amely spanyol rokonainak szól és a tervezett eljegyzés gyors lebonyolítását kéri benne.

D'Artagnan sok izgalmas kaland után célhoz ér és diadallal tér vissza Párizsba. Az eljegyzésnek most már semmi akadálya sincs. A bíboros még egyszer megpróbálkozik. Lázadást szít az ifjú király ellen. De a három muskétás egyszerű és ügyes trükkkel lelkes híveket csinál a lázadókból és a bíboros megverten vonul vissza.

Dumas regényének ezt a romantikus történetét tizenöt képre tagolták a szerzők. Mind a tizenöt színpad érdekes, szép s a mai világban szokatlan fényvel és pompával van kiállítva. Loránth Vilmos, a rendező, valóban szép munkát produkált a képek beállításával és a tömegjelenetek ötletes és mozgalmal megrendezésével.

A szereplők közül Péchy Erzsi közzismert énektudásán, eleganciáján és színjátszó készségén kívül, lángoló vörös hajával keltett meglepetést. A másik két meglepetés Kun Magda és Siro Anna szokatlanul jó szereplése. Mind a ketten temperamentumosak voltak, jól táncoltak és szépen énekeltek. Kevesebb jól lehet mondani a királyfi szerepét játszó Bihari Klári-ról (aki túlmesterkelt volt) és Kovács Ilonkáról (aki sehogy sem tudott beilleszkedni az operett-revű stílusába). Jók voltak még Kőműves Erzsi, Farkas Mica és Vándorlyné Margit.

A férfiak közül Sziklay József és D'Arriago Kornélé a pálmá. Az első humorával, a másik finom, önfegyelmzett játékával aratott sikert, Szedő Miklós csak éneken volt jó, de megjelenése nagyon lerontotta a közönségnek egy hősről alkotott illúzióját. Ha az operettnél akar maradni, erősen le kell fogynia. Kerlész Gábor minden dicséretét megérdemel azért a heroikus küzdelemért, amelyet passzív szerepével folytatott. A kisebb szerepekben Sik Rezső, Tamás Benő, Pajor Ödön és a széphangú Varga Imre jeleskedtek.

A jólhangzó zenekar Kerner Jenő karmesteri pálcáját dicséri, míg a fordítás Faragó Jenő sikerült munkája.

Raquel Torres új filmjében (Fotó M-G-M)

Fedák sötétnek látja a színházak jövőjét

Negyed tizenkettő. A hatalmas színpadi vasajton még átszűrődik a közönség szünni nem akaró tapsa, amikor a szűk öltöző-folyosó végén már megjelenik Fedák Sári siető alakja. Megelégedett vidámsággal fogad az öltözőajtóban, amelyet teljesen forulálnak az ismerősök, jóbarátok, gratulátók jól ismert alakjai. Pár kedves szó, pár barátságos kézfogás és eltűnik a keskeny kis öltözőben. Egy perc és a közönség ünnepe Zsaszája, kényelmes pongyolában, karrosszékeiben hátradőlve, jelt ad az interjú megkezdésére.

(— Valamit a legaktuálisabb témáról, a

színház és a hangosfilm ekésereedett küzdelméről.)

— Nagyon jól tudják — mondja Zsaszsa, — hogy nem szeretek nyilatkozni, hiszen egész életemben irtóztam a körkérdésektől és az interjúktól. Ha azt akartam, hogy a nagyközönség tudomást szerezzen bizonyos dolgokban a véleményemről, azt megírtam magam. Jelen esetben azonban kivételt teszek, mert a kérdés érdekes.

A huszadik században élünk, abban a században, amelyben minden nap történik valami új, valami olyan, amivel komolyan kell foglalkozni. Fent, a levegőben huszonöt és harminc tonnák úsznak. Restauránok és fürdőszobák, amelyeket eddig csak a földről ismertünk. És ez mind, mind hirtelen, váratlanul keletkezett, márhólnapra. Így vagyunk mindennel. A repülőgépekkel, a rádióval és a hangosfilmmel egyaránt. Keletkeztek, megcsodáltattak és megszokottak, nélkülözhetetlenek lettek. Ez az. Ennyi az egész.

De éppen itt van az a pont, ahol meg kell állnunk és gondolkodnunk kell. Megszokottak lettek és hatalmukba ejtették az emberiséget esodálatos, féltelmes és döbbenetes erejűvel, amelynek súlyát és méretét még most nem is tudjuk teljes mértékben megállapítani. Itt vannak az egy lécsit megbénítottak bennünket. Csak megbénítottak. Mert a veszély, az még messze van. Ami eddig történt, az csak a kezdet. Kár lenne még sírni és jajgatni, eltemetve a színházat, amely még él és élhet. Ezt én mondom, a színesző, aki utolsó lehettem ragaszkodni fogok a színpadhoz.

A hangosfilm, az egy egészen különálló dolog, amelyet nem lehet a színházzal egyszerre említeni. Nem tagadom,

Fedák Sári

mert hiszen nem is tagadhatom, a hangosfilm az valami nagyon biztos és nagyon tökéletes dolognak indul. Olesó, szórakoztató és néha többet tud nyújtani, mint a színház. A veszély, amelyet jelenleg látok benne, csak annyi, hogy könnyen elnémetesítheti az országot. Idegen meggyőződéseket és felfogásokat csepegtethet észrevétlenül a nézők lelkébe. De mit tegyünk?! Néznünk kell őket, mert nincs más. *A magyar hangosfilmgyártás ugyanis még nagyon messze van. Még a gyermekkorát sem éli. Talán pár év múlva már lehet erről komolyan beszélni. A hangosfilm akkor lesz kalasztrófális a színházakra nézve, amikor megkezdik az úgynevezett speciális hangosfilm darabok gyártását. Ez azonban ma még csak kísérlet. Holnap azonban már valóság is lehet. Az én meggyőződésem az, hogy a hangosfilm sohasem leperheli le a színházat.*

Ugyanis lesz egyszer valamikor olyan idő, amikor az emberek nem esznek rendes ételket, hanem csak vitamindús pasztillákkal fogják táplálni magukat. *A jó, rendszeren elkészített ebéd és vacsora azonban akkor is csak ebéd és vacsora fog maradni. Így vagyunk mi a hangosfilmmel is. A hangosfilm a pasztilla, a színház az azonban megmarad az igazi élvezetnek, az élőszónak és az élő festnek, színháznak. Van azonban egy nagyon veszélyes, előrevetett árnyéka a dolognak, amely szerintem hobbizonyosan végez majd a színházzal, de erről majd később.*

(— Hogyan látja művészno a színészet jövőjét?)

— A színészet jövőjét? — ismétli a kérdést. — Kissé szomorúnak. A hangosfilm rohamos terfoglalása folytán, rövid időn belül be fog következni az úgynevezett „rosta-korszak”. Ahogy én látom a dolgot, nemsokára néget ér a dilettánsok és tehetségtelenek világa. A siker érdekében csak azokat fogják a színpadra engedni, akik valóban tudnak és akiket érdemes is lesz megfizetni. Ezen a ponton azután már nem lesz protekció. Nemesak a színpad és a színészet, hanem a kritika is okvetlenül meg fog változni. Ki fog fejlődni a nélkülözhetetlen „film-kritika”, amelyre, amióta a hangosfilm megjelent, éppen olyan nagy szükség van, mint színpadi kritikára. Nem igazság szerintem az, hogy amilyen szigorúan, sőt kegyetlenül bánnak néha a kritikusok velünk, olyan könnyen és feltületesen siklanak át a film-produkciókon. A filmjatszást éppen olyan szigorú kritika kell kövesse, mint a színpadi játékok. Tessék tehát egyetlen fokra emelni mind a kettőt.

(— Még egy utolsó kérdést! Mi az az előbb említett dolog, amelyben művészno a színház biztos halálát látja?)

— A nagy veszedelem? Hát megmondom. A színház bukása szerintem akkor lesz végleges, ha bekövetkezik az a korszak, amikor én havi csekély két pengő nyegven fillérről, a távolbalató rádió segítségével gyűnyörködhetem szentőbrinei villából a new-yorki Metropolitan vagy a milánói Scala világ-

hírű együttesének csodás és páratlan játékában. Ez, a távolbalató és plasztikus, színes vetítéssel dolgozó rádió lesz a pont, amely végleg bezárja a színpad történelmét. A nagy metropolisok stúdiói veszik majd át az uralmat és az emberek pedig, mintha csak mindég így lett volna, kényelmesen és nyugodtan, minden különösebb kiadás nélkül, otthonról fogják csodálni az előadásokat. A technika, a gép, előbb-utóbb, de biztosan le fogja győzni az embert.

Mély esend. A levegőben a huszadik század teremtő hatalma izzik.

A búcsú rövid. Egy kézesók, egy kézesókba öntött köszönet. Az ajtó halkan esukodik be mögöttünk.

Kint, az elhagyott udvaron lengeti a szél a sarokba támasztott, ráncosodó díszleteket. Elnéztük a cifrára festett vásznakat. Vajjon meddig állják a versenyt? Senki sem felelt erre a néma kérdésre, csak a lépteink konganak a töredezett köveken.

Cservenyák József

Dr. Guthi Sománé, a kiváló ének mesternő, Guthi Soma, az elhunyt híres író özvegye, akinek énekiskolájában számos — ma már ismert — énekes és énekesnő nyert kiképzést. Legutóbb egyik volt kiváló tanítványát, Ekker Szidit az Opera szerződtette. A próba-éneklések és felvételek naponta 11—5-ig. Hangképzés, opera, operett és koncertének a legmagasabb művészeti kiképzésig. Telefon: Aut. 214—49. Teréz körút 2. A próbaéneklés díjtalan.

OTT HAGYNA'-E SZINPADOT?

Érdekes hírt olvastunk az egyik francia napilapban. „Mlle Yvonne Hautin francia színésznő lemondott a színpadról és kolostorba vonult.”

A hír kétségkívül szokatlan és érdekes. Nehezen lehet ugyanis elképzelni, hogy van-e, lehet-e olyan lelki emóció, amely egy vérbeli művészt erre az elhatározásra kényszerítsen.

Színházból a kolostorba! A fényből, pompából, tapsos sikerekből, hódolatból az egyszerű szürkeségbe, a csendbe, a megalkuvásba és alázatosságba. Micsoda lelki erő vagy talán micsoda lelki elgyengülés kell ehhez?

Yvonne Hautin, a Comédie Française művésznője, aki kolostorba vonult

A Délibáb munkatársa kérdést intézett néhány kiváló művészünkhez, akiknek a neve egyet jelent a magyar színjátszással, hogy el tudnak-e képzelni olyan helyzetet és lelki állapotot, amelynek nyomása az annyira szeretett színpad otthagására kényszeríthetné őket?

Elsőnek Titkos Ilonát kerestük fel. — Két dolog van, ami miatt le tudnék mondani a színjátszásról — kezdte a művésznő.

Az egyik — a szerelem.

A szerelem megalkuvóvá teszi az embert. A szerelem a leghatalmasabb mozgóerő. Ha a szerelmet — persze ha nagyon szerelmes vagyok — nem tudnám összeegyeztetni a színészkedéssel, biztos, hogy búcsút mondanék a színpadnak.

(— És biztos, hogy örökre?)

— Hát... nagy szerelem örökké tart. Egyszerűen szerelem válogatja.

(— És a másik...?)

— A másik már szomorúbb dolog. A másik az, hogy

ma nem nagy öröm színházat játszani,

még annak sem, aki divatos. Vagy gondolják, hogy komolyan és odaadóan játszhat egy színésznő akkor, amikor holnap talán már nem lesz boljátánia? Összegezve tehát: A szerelem kívül akkor tudnék lemondani a színpadról, amikor érezném, hogy kivesztett belőlem a cél eléréséhez szükséges hit.

Titkos Ilona után Csontos Gyulát kerestük fel.

— Jól tette — robbant ki a művészből, — ismétlem, jól tette az a francia színésznő, hogy visszavonult. Ma

Titkos Ilona

nem érdemes színésznek lenni. A színészetből kivesszett minden romantika és minden illúzió. Ma nincs komoly játszaniakarás, csak üzlet, hajsza a kenyér után és ripacszkodás van. *Ma nincs színház, csak lokál van.*

Csontos Gyula

(— Eszerint mester le tudna mondani a színpadról?)

— Le. Örömmel.

Ha valaki biztosítana nekem életem végéig egy négyszáz pengős állást, soha többé

nem lépnék színpadra.

Nincs színészet és nincs közönség. Jó volna felmenni valahová a hegyek közé és jelsapni kecskepásztornak. Jó volna állandóan állatok között élni.

Na, gondoltuk, Csontos művész úr elég egyenes választ adott. Menjünk el Gaál Gyulához, talán ő jókedvű lesz.

— Nagyon nehéz a kérdés — kezdte Gaál Gyula, — bizony

azt hiszem, hogy nem tudnék lemondani soha a színpadról,

ha csak meg nem bénul a nyelvem.

Lelki szempont.

Az egész színjátszás lelki szempont.

Ha valaki, mint én, egész életén át játszott,

akkor a játék lelki szükségé válik nála.

Egyik lelki szempont pedig nem üti a másikat.

Ha én nem játszánék, az azt jelentené, hogy nem élek.

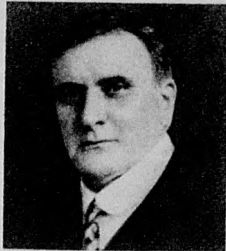
És mégis... van valami. *Elvégre, az ember lehet öngyilkos is.*

Ha azt látom, hogy a közönség nem akarja, hogy játsszak, ha megúnnának, ha terhükre lennék, akkor le tudnék mondani.

Nagy baj volna nekem, mert a színészember kétszer hal meg. Először amikor nem játszhat tovább és másodszer, amikor valóban meghal.

Higyték el, az utóbbi a könnyebb és jobb...

Végül felkerestük azt a színésznőt, aki már egyszer abbahagyta a szín-

Gaál Gyula

játszást, de színészvéré újból visszacsalábitotta a színpadra.

Molnár Aranka kérdésünkre így válaszolt.

— Biztos, hogy nehezen lehet elképzelni olyan helyzetet, amely egy vérbeli színésznőt lemondásra kényszeríthet. Én magam is, most már csak akkor tudnám megtenni, ha a férjem kényszerítene rá.

Node ez meglehetősen valószínűtlen, hiszen a férjem még nagyobb szerelme a színpadnak, mint én.

(— De minden külső behatás nélkül, tisztán lelki presszió alapján képes volna ennyire megalkudni önmagával?)

— Talán. De csak egyetlen ilyen dolgot tudok elképzelni, az *elkedvetlenedést.*

(— Mi kedvetlenülíti el a színészt?)

— *A meg nem értés, a rossz kritika, a rossz szerepek, a sikertelenség.* De — teszi hozzá mosolyogva, — mikor ismeri el egy színésznő, hogy nincs sikere?

Hát így állunk a lemondással. Nem olyan egyszerű lemondani arról a pár szál deszkáról és festett vászonzfalról, amit színháznak neveznek...

Nagy Károly.

Ne bántsuk egymást

Receptkönyv

Előétel Polád módra!...

Végy egy királynőt, de jócskán...

Édes dallamokat ócskán!...

Keverd meg egy kapitánnyal,

Fűszerezd bécsi nyitánnyal.

Markolányosnőt hints bele,

Paprikával legyen tele.

Izesítsd meg némi ésszel,

„Nótás kapitánnyal” készszel.

Egy pár gróffal kend meg végig,

Verd a reklámot az égig...

Tegyél bele paraszt pesztrát,

Kutyamosót nem is extrát.

„Zsazsaságot” béke módra,

Gondolj mindenféle „jókra!”...

Keverd össze mézzel... izzel,

Pezsgó helyett szódavízzel.

S ha már fő benne... a bróza,

Operett lesz... és nem próza!

B.

EGY SZERZŐ * * NAPLÓJÁBÓL

Október 5. Ma alaposan összezőrdültem a feleségemmel. A drága angyal szememre vetette, hogy nem dolgozom. Molnár Ferencnek már régen bemutatatták az idej darabját és én még sehol sem vagyok az enyémmel. Még a témám sincs meg hozzá. Sőt, ami még nagyobb baj, még előleget sem vettem fel rá, holott neki új bundára van szüksége, mert a tavalyi, amit ezerkétszáz pengőért vettem, már a tavaly sem tetszett neki.

Belátom, hogy bizonyos szempontból igaza van a drágának. Előleget föltétlenül kellett volna már felvennem. De viszont azért mert véletlenül egyszer volt egy kis igaza, még nem kellett volna ilyen lármát csapnia. Mégis csak különös. Én vagyok a színpadi szerző és ő csinál jeleneteket.

Október 6. Az előlegfelvétel megtörtént. A téma, amit elmondtam, nagyon tetszett a direktornak. Szegény, ha tudná, hogy nekem milyen pechem van ezzel a témával. Tudniillik Lear király címmel valami Shakespeare nevű úr elírta előlem. Majd legközelebb bevallom a direktornak, hogy a feleségem megveendő bundája az oka mindennek. Előleg nélkül nem kerülhettem a feleségem szeme elé, tehát kényszerűségből elmeséltem neki Lear király témáját, ami eltekintve attól, hogy nem az enyém, nem is valami briliáns téma.

Október 9. Ma bevallottam az igazgatónak, hogy a téma nem az enyém, hanem Shakespeare-é. Az igazgató erre kijelentette, hogy a dolgot bizzam rá, majd ő megszerzi a darab operettelési jogát a Shakespeare-től.

Nagy munkámba került, míg erről le tudtam beszélni.

Vendéglősök! JÉGSZEKRÉNY

helyszűke miatt 45 pengőért sűrgősen eladó.
A szekrény magassága:
1.50, szélessége: 1.10.

Dohány ucca 12, portásnál

A történetek után megpróbáltam azzal kibékíteni, hogy elmeséltem neki saját új témámat.

Ő elég türelmesen hallgatta végig, de amikor befejeztem, kijelentette, hogy ez hülyeség.

Majd látva azt, hogy a kissé kemény bírálat rosszul esik nekem, békítőn hozzátette, hogy ezt nem azért mondta, hogy megsértsen velem, de tényleg hülyeség.

November 2. Ma új témát meséltem el az igazgatónak. El volt ragadtatva tőle. Kijelentette, hogy tehetségem újra régi fényében csillog. A téma tényleg zseniális. Egy idősebb férfi feleségül vesz egy fiatal nőt, ami mindkét részről merész és szép dolog. Ez az első felvonás. A második felvonásban jön a váratlan fordulat. A feleség megcsalja a férjét. A férj nem vesz észre semmit, pedig Csöregi ott van a szeme előtt. A harmadik felvonásban a férj óriási meglepetésre rájön mindenre, mire Csöregi kidobja őt a saját lakásáról. A feleség úgy érzi, hogy itt valami igazságtalanság történt és szívére hallgatva visszahívja férjét. Csöregi ezen megsértődik és örökre eltávozik. A férj megbocsát a feleségnek és a függöny örül gyorsan összecsapódik.

November 25. Próbáljuk a darabot. A színészek oda vannak érte. Különösen a két főszereplő. Ők egészen oda vannak.

December 6. Bemutatták a darabot. A közönség tombolt. Sokan még a pénzüket is vissza akarták követelni. Szóval mit tagadjam, nem valami nagy siker. Esküszöm, nem érdemes itt darabot írni, ha már ilyen témákkal sem lehet sikert csinálni.

December 7. Ma megjelent nálam két úr és megvette tőlem a darabot. Német beszélőfilmet csinálnak belőle. Kijelentették, hogy ne lepődjem majd meg, ha egy kicsit át dolgozzák a darabot. A közönség ugyanis nem szereti az ilyen túlságosan újszerű darabokat, de viszont megnyugtattak, hogy a film németnyelvű lesz, ami annyit jelent, hogy ha Berlinben nem is, de Pesten biztosan sikere lesz.

(Lőrincz)

Greta Bandler német színésznő (Fotó Rasmussen)

OL

óáltam
em neki

a végig,
entette,

kemény
békítőn
mondta,
tényleg

eséltem
adtatva
tségem
a tény-
fi fele-
mindkét

Ez az
másban
feleség

n vesz

van a

másban

a min-
a saját

ogy itt
és szí-
l. Csó-
re el-
eleség-
össze-

rabot.
Külö-
gészen

rabot.
ég a
etelni.
nagy
s ill
akkal

álam
rabot.

előle.

majd

a da-
sze-

dara-
hogy
nyit
s, de

inez)

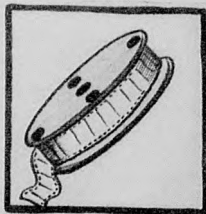

Hallja maga Skót....

ludja-e mért hoztuk be ide vacsorázni? Hát persze, hogy nem ludja, mit is tud maga! Azért, mert itt sokan megfordultak azok közül, akik a maga kedvencei.

Igy legalább egyszer „civilben” is láthatja őket közelről, amiből ugyan nem sok haszna lesz, mert ugyanúgy viselkednek, mint más földi halandó ember. Kétféle színész jár ide. Vannak, akik előadás után itt pihennek a babérjaikon, mások viszont egy jó szerződésre várnak és azok babérpihennek.

Ez utóbbi eset külföldön is előfordul. Itt van például Petrovich Szvetiszláv, aki éveken keresztül keresett filmszínésze volt az európai filmgyáraknak. A nyáron aztán elérte vágyainak netovábbját és szerződést kötött az egyik legnagyobb amerikai beszélfilmgyárral. Júliusban kiutazott Amerikába, ahol azonnal megkezdtek a filmfelvételeket. Amikor a felvett filmjeleneteket először pergették le, a filmgyár vezetősége ráeszmélt arra, hogy

Petrovich Szvetiszláv nem felel meg a hozzáfűzött reményeknek.

Mintán Amerikában mindent megbontották Petrovich szerződését. A filmszínész a közelközeli hajóval visszatért Európába és e pillanatban Berlinben tartózkodik, ahol mégis csak jobban becsülik meg őt, mint az amerikai film-paradicsomban.

Mit akar? Ja, hogy ki az a csinos nő ott velünk szemben? Az Turay Ida.

Vele van férje Békeffi István, Wertheimer Elemér, Az Andrássy úti Színház igazgatója, a felesége és a kislánya és végül Török Rezső, a színház parasztdarabjainak szállítója. Békeffiékről jut különben eszünkbe, hogy a „Mesék az írógépről”-t most Berlinben filmre veszik fel. A film német címe „Die Privatsäkelerin” lesz és a női főszerepet Renata Müller fogja játszani. A német filmgyár már régebben szerződést kötött a Szomaházy-regény operettváltozatának

szerzőjével, Békeffi Istvánnal és Lajtai Lajossal, de ugyanakkor megvásárolta a regény megfilmesítésének jogát is. Közben Ábrahám Pál Németországban móról-holnapra a „Viktória” révén ismert és keresett zeneszerzővé vált, amely megváltoztatta a filmgyár elhatározását is és

felkérték Ábrahám Pált, hogy írjon kísérő muzsikát a „Mesék az írógépről”-höz.

Amikor ezt Lajtai Lajos meghallotta, az egyik színpadi ügynökség ülőn tiltakozását fejezte ki, azonban mindhiába, mert a filmgyár arra hivatkozik, hogy nem az operettel, hanem a regényt filmesíti és zenésíti meg. Így a Békeffi-Lajtai operett filmen Ábrahám zenéjével fog színrekerülni, ami elég jureza ugye?

Mit nevet? Csak nem ezen a történeten? Hogy lehet valaki ilyen kárörvendő?! Vagy úgy! Rátkai Márton, a kedvencét figyeli, aki Lázár Ödönnek, a Király Színház igazgatójának mesél anekdotákat. Ha jól viseli magát, később odamegyünk és bemutatjuk. Igen-igen, az az úr ott Csorlos Gyula, akinek legújabb barátja a nemrégiben nálunk vendégszereplő híres

német filmszínész, Emil Jannings. Any-nyira összebarátkoztak, hogy folyton csak együtt lehetett őket látni. Jannings végignézte Csörtöst Zilahy új darabjában, a „Leoná”-ban, Csörtös azonban nem tudta megnézni a nagy német színészt, miután ő is minden este játszott.

Jannings utolsó fellépőre Csörtös hatalmas és értékes réztokost küldött ajándékba új barátjának,

aki megfogadta, hogy örök beesben fogja tartani kollégája figyelmének zálogát. Az elutazás napján érzékeny búcsút vettek egymástól és Jannings három nap múlva Berlinből egy hosszú táviratot küldött Csörtösnek, amelyben még egyszer megköszönte az ajándékot, amelyet dolgozószobájának jöhelyére állított ki.

Nézze, mi nem vagyunk semmi jónak elrontója, de ami sok, az sok. Maga jóval többet iszik, mint eszik. Tudjuk, hogy ezzel azt akarja elérni, hogy végre egyszer életében hazakísérjen bennünket, de megnyugtatluk, nem lesz abból semmi.

Tehát csak egyen még ebből a borjűfőből és hagyja abba az ivást. Vegyen példát Eise-mann Mihályról, a zeneszerzőről, aki Vaály Ilonával és Kertész Dezsővel ül annál a sarokasztalnál. Tudja-e, miről beszélgetnek? Mert anélkül, hogy hallanánk, tudjuk,

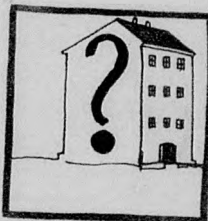
Vaály Ilona, Kertész Dezső, Bársony Rózi és Feleky Kamill a jövő héten kéthetes turnéra indulnak

Eise-mann Mihállyal együtt. A nagyobb vidéki városokban fognak vendégszerepeltetni magánszámokkal és egyjelvonásokkal. Vaály, Bársony és Kertész ugyanis nem játszanak a Király Színház legközelebbi újdonságában és így összekötik a kellemet a hasznossal.

Őket valószínűleg nem fogja olyan meglepetés érni, mint Sebő Miklóst, aki már hetek óta Moesányi és Lakos

társaságában Erdély városaiban vendégszerepel. Sebőkék ugyanis már régebb idő óta lakást szeretnének változtatni, de nem találtak megfelelőt. Most azután akadt végre egy, amit Sebő Miklósné azonnal kivett és november elsején már költözködik is. Tekintettel arra, hogy Sebő Miklós csak november első napjaiban érkezik meg Pestre,

az a meglepetés fogja érni, hogy nem tudja, hol lakik.

Na, azért nem kell féltetni őt, mert eláruljuk, hogy a felesége kint várja majd a pályaudvaron és Ciceronéja lesz.

Kinek köszöngel maga? Ja, Medek Annának! Kezeit csókoljuk, nagyságos asszonyom! Mit botránkozik meg? Helyesen mondtuk, Eddig ugyanis magával együtt mindenki méltóságos asszonyozta az Operaház kiváló művésznőjét, mert az a hiedelem, hogy az Operaház örökös tagjainak ez a cím kijár. Most azután egyenesen Medek Anna kért meg arra minket, hogy tudassuk magával és összes ismerőseivel, hogy

neki nem jár ez a titulus.

Nem azért, mintha ezt az Operaház igazgatójának rendelete tiltaná meg, mint ahogyan azt sokan tévesen hiszik,

hanem egyszerűen azért, mert az örökös tagsággal nem jár méltóságos cím. Szóval, felesleges munkát végzett az előbb, amikor megbotránkozott.

Na, nem kell azért azt olyan tragikusan venni, hogy egy kicsit leintettük. Olykor kikibáncoljuk az emberből az igazság, mint nemrégiben két neves primadonnánk között, akik a múlt héten véletlenül egy napon játszottak ugyanabban a színházban. Vasárnap délután ugyanis az operettprimadonna játszott a nagysikerű operett nő főszerepét, míg este egy szintén ismert operettszínész szerepelt abban a színházban egy régi operett reprízében. Az esti operett primadonnája fél hétkor megjelent az öltözőjében, ahol akkor maszkírozta le magát

a délutáni primadonna. A szokásos „születeljes” üdvözlések után a követező párbeszéd jolyt le kellőjük között: „Mil csináltál ma, drágám?” — kérdezte az esti primadonna.

— Pénzt keres-
tem neked —

felelte a másik. Néma esend követte ezt a választ, amelyből az volt a legkellemetlenebb, hogy szóról-
szóra igaz, mert

az esti primadonna összehasonlíthatatlanul gyengébb házakal esinál, mint a másik. Néhány pernyi hallgatás után a délutáni primadonna tett fel egy kérdést: „Mondd, kedvesem — kérdezte elragadó naivitással — mért festetted át a hajadat szőkéről vörösre?” „Mert untam, hogy oly sokáig viseled a hajszíntem!” — felelte az esti primadonna, akinek ugyan nem volt igaza, mert kolléganője nem utánzásból viselte ezt a hajszínt, hanem azért, mert ilyen-
születelett. E kedélyes diskurzus után olyan barátságosan büszkűtnek el egymástól, mint a legjobb barátok.

Kudolj trónörökös, I. Ferenc József és Vetsera Mária a hősei Claude Anet „Majerting” című új darabjának, amit most mutatott be a párisi Theatre des Ambassadeurs

Őszintén be kell vallanunk, hogy a szokásos heti viccet nem tudjuk magának elmesélni, mert kifogyott a raktárunkból. Azért ne essen kétségbe, mert Rótkai Márton kifogyhatatlan ezekből. Majd átülünk az asztalához.

— Jó estét, nem tudna valami viccet elmesélni barátunknak, a Skótnak?

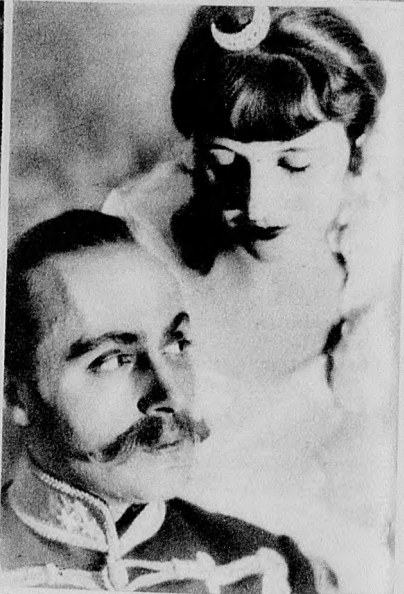
— Dehogy nem, nagyon szívesen. Az elmúlt este itt vacsorázott az az ismert pesti bankember, akil rossz modora miatt senki sem szeret. Ez az általános unszimpátia még a pincérekre is átragadt, akik nem a legszívesebben szolgálták őt ki. Barátunk végre is dühösen így fakadt ki a főpincér előtt:

— Na, ezt a helyet sem fogom ajánlani a barátainknak, legfeljebb az ellenségeimnek.

— Ó kérem — hajladozott a főpincér, — nagyon kedves, de mi nem vagyunk berendezkedve ilyen nagy üzemre.

— Jó, mi?

VÁNDORSZINÉSZ

IRTA
SIMÁNDI BÉLA

Ma hősszerelmes, holnap királyt játszik
De a legelőször pajkos operettel.
Ma itt tanyáznak, holnap jön egy másik
Apró városka, melyet nevettek.

Hiszen a nézők csak mulatnak rajta
A publikum kacajért adja pénzét.
Hiába vonná száját büs grimaszra,
Mint Lir királyt is kacajjal kísérik.

Igy lassan szertefoszlott minden álma.
Már jól tudja, ha egyszer 'odaállna
A rossz deszkára s Hamlet-et szavalna.

A nézősereg akkor is kacagna.
Kil érdekel ott; Lenni vagy nem lenni?...
Hisz tán csak neki nincs holnap mit enni.

Színházigazgató, 523 AKINEK TAGJA VAN

Bologna, október hó.

Ma még itt vannak Bolagnában, mire azonban e riport Pesten napvilágot lát, Podrecca nagypapa már a Király Színház színpadán rángatja a dróton minden este a furfangos Figarot meg a szép Rosinát.

Podrecca úr egész „társulatával” Budapestre megy.

Az énekeseken és a zenekar tagjain kívül egy nagy család tulajdonképpen a *Theatro dei Piccoli*. Podrecca úr családja. Képviselve vannak benne a fiatalok: az igazgató úr fiai és az öregek: a nagypapa is. Érdekes, furesa, tipikusan olasz arca van a kis csoport minden tagjának, akik ennek a bizarr színháznak és szereplőinek életét kormányozzák. És nemesak a nagypapa meg az unoka képviselik a familiát, a személyzet többi tagjai is Podreccavér. Az öregek ezüstös feje éppolyan szeretettel hajol a bábuk fölé, mint az unokáké. Úgy látszik ennek a mesterségnek tradíciója és talán predesz-

Podrecca a bábszínház sztárjaival
(Fotó Ravagnan)

tinációja van, hogy az egész világon csak ez az egyetlen család tudja ilyen teljes és művészi tökélyre emelni a bábúrángatás titkát. Olyan ügyesen és annyi művészettel csinálják, hogy akármelyik politikus megírgyvelhelne tőlük tudományukat.

Az élőkön kívül *ötszázhuszonhárman* vannak a Podrecca-társulat tagjai. Kezdve a sisakos római légionáriuson egészen a tülksoknyás primabalerináig a furfangos Figarón és a szép Rosinán át. Signor Podrecca bábúi már délután hatkor kimaszkirozva, jelenésre várva, feszes vigyázzba meredve várják az életet adó hármast gonggütést.

A világhírű olasz bábszínház-társulat, mielőtt Itáliába jött volna, Franciaországban járt. Itt érte az a nagy kitüntetés, amelyről a lapok hasábos cikkeiben számoltak be. Podrecca ugyanis megkapta a *becsületrend tisztí keresztjét*. Podrecca úr az első bábszínházi igazgató, akit erre a magasrangú kitüntetésre méltónak tartottak.

Széles arcú, szimpatikus fiatal férfi a becsületrend legujabb lovagja, aki igen szívesen emlékezik vissza Budapestre. Három évvel ezelőtt járt egyszer a magyar fővárosban, amely nagyon tetszik neki és ahová minden európai turnéja alkalmával el akar látogatni.

— *Nekem rengeleg barátom van Budapestben* — mondja Podrecca — és úgy láttam, hogy a közönség is megkedvelte bábúmat. Legalább is erre vall az a nagyszerű kassza-rapport sorozat, amely annak idején készült és amely jelentős hasznot mutatott ki. Hogy pedig valamivel viszonzzam a magyarok kitüntető vendégszeretelét és azt a hallatlan jóindulatot, amelyet bemutatkozásunk alkalmával irántuk tanusítottak, elhatároztam, hogy legközelebbi műsorunkban már magyar számokat is beillesztek. Így elő fogjuk adni Molnár Ferenc *Liliomát*, amelyet a mi számunkra most fordítanak olaszra. Nagy lelkesedéssel beszél bábúróól és a mesterségéről.

— Népművészet ez kérem — mondja a híres bábszínház igazgatója — nincs benne semmi ördöngösség. Nálunk,

Olaszországban alig van falusi familia, ahol egészen apró, kis, primitív marionette színház ne lenne. Annyi bizonyos, hogy hosszú generációkra volt szükség, amíg a mai formájában fejlődhetett ez a mi együttesünk. Már a nagyapám és annak az apja is ezzel foglalkozott. Mi különben arra is büszkék vagyunk, hogy minden figurán népművészeti termék, minden bábú és annak kosztümje a nép gyermekeinek fantáziáját tükrözi vissza. Mindig igyekszünk internacionális műsört összeállítani, szerepel azonban programunkon természetesen egy-két speciális meglevenedett olasz népmese is...

Podrecca mester úgy látszik valóban ügyesen válogatja össze műsorát. Most például legnagyobb slágere a *Mistinguette-paródia*. De a zeneértőknek is hoz esemegét, a nagy zeneszerző: *Respighi külön a marionette színház számára írt egy-egyfelvonásos vígoperát.*

Címe: Az alvó királykisasszony. Podreccának nagy tervei vannak különben Magyarországon. Egy magyar népmesét akar műsorába iktatni — vígopera formájában. Állítólag már a tárgyalások is megindultak *Bartók* Bélával és *Kodály* Zoltánnal, hogy ennek a jelenetnek muzsikáját ők szeressék. *Legvalószínűbb, hogy Kodály Zoltán és Paulini Béla nagysikerű „Háry János”-ának egyik felvonását, még pedig a legjellemzőbbel, alakítják át a miniatűr színpadra.* A magyar szám figuráit Podrecca Magyarországon akarja megcsináltatni, még pedig semmi esetre sem a fővárosban, hanem a magyar vidéken. Szerinte ugyanis csak a paraszt az, aki legjobban átérzi a bábszínház évszázados multját és tradícióit s ő az, aki a legmegfelelőbben tudja az egyes figurákat kifaragni. Természetesen a bábuk kosztümjei is Magyarországon készülnek. A „Liliom” figurái a szerző elgondolása szerinti ruhák tökéletes mását kapják, míg a népmese bábúi matyó-kosztümben fognak páválnoki a Piccolí Színház színpadán.

Budapesti vendégsereplésének befejezése után, Podrecca személyesen megy Mezőkövesdre, hogy ott a neki megfelelő anyagokat kiválassza.

A bolognai színház kulisszái mögött, míg körülötte az előadásra készülődött mindenki — teljes úti programot adott Signor Podrecca.

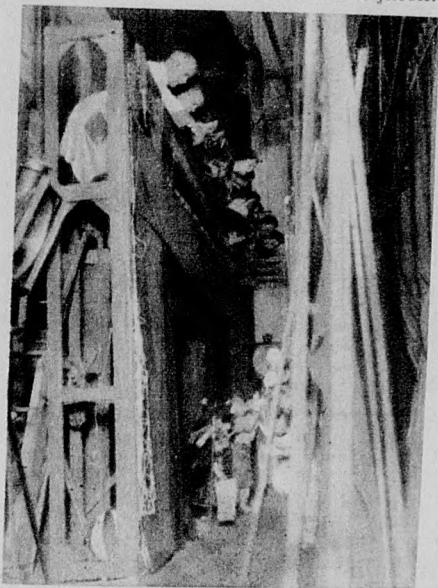
— Budapestről egynesen Szófiába utazunk — mondta. — Nagyon szeretnék résztvenni ugyanis Boris király

és *Giovanna hercegnő esküvőjén.* A bolgár fővárosból Konstantinápolyba visz az út, azután pedig egy hosszabb lélekzetű délamerikai turné következik.

Az alig egyméteres színpadon most díszletezik be a „Sevillai borbély” első felvonását. Apró, miniatűr vilánykörték árasztják a fényt a kis színpad kis kulisszái között. A színpad fölött egy híd húzódik végig, itt állnak fel a bábukat mozgató nők és férfiak. Már igazítják is a szereplő bábuk zsinégeit a megfelelő helyre.

Podrecca úr is elindul ellenőrző körútjára, hogy megnézzze, minden rendben van-e, mert a nagy függönyökön túlról már hallatszik az óceán — a publikum moraja. Podrecca mester végtelen szeretettel simogatja végig valamennyi bábuját, amelyek a kis színpad miniatűr zsinórpadlásáról lógnak le katonás rendben, egymás mellett. Aztán kigyulladnak a reflektorok, hirtelen kiszinesedik a sok viaszsárga arc, a ballerina ajka a szuffiták és rivaldák fényében megrozuzodik, a hetykén félrekapott katoná orrára felszaladnak a borvirágok és a néger stepp-láncos főfehér fogai már vakítanak a hulló fényzömbbe.

Három gongütés: kezdődik a játék.

A bábszínház „kulissza” mögött
(Fotó Artusll)

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

17

Hedvig

Egyik színházunk új darabjának két női főszereplője van. Az új darab természetesen ope-rett, amelynek felvonás-végeelőtti nagy áriáját a publikum megtapsolta. A függöny lement, a művész kiment meghajolni, de nem egyedül, hanem mint a felvonás végeztével szokás, a többi szereplővel. A művész azonban egyedül szeretett volna rámosolyogni a nagyérdemű publikumra és bizony ideges lett, amikor meglátta maga mellett a másik művésznőt is. Persze, nem állhatta meg szó nélkül, odafor-dult hozzá és röviden csak ennyit mondott:

— Ez az én tapsom, kedves.

A másik a megjegyzés fölött szóta-lanul elment és várt arra, amikor a kölesönt majd visszaadhatja. A tar-tozás nem is maradt sokáig adósság. A második felvonásban a művész nő dalát nem tapsolták meg. Néma, sőt messzebb megyek, döbbenetes csend követte hangjának villanását.

A színészek mosolyogva figyelték a kulisszák mögött a csendet és várták, mikor jön ki a művész, aki néhány pillanat múlva kint termelt. Az első felvonásban megsértett másik már fizette is tartozását és így szólott hozzá:

— Ez meg az ön csendje, kedves.

Szombat

18

Lukács

A pesti uccának egész külön nyelve van, ame-lyet aligha értenek meg a tudós akadémikusok. A pesti ucca napról-nap-ra új szavakat talál ki, az újabb és újabb hely-zetek kifejezésére.

Békében például nem igen hallottuk ezt a szót: „elkészült”, legalább is nem abban az értelemben, amelyben most használják.

Elkészülni, a pesti ucca szótára sze-rint annyit jelent, mint tönkremenni. Leszámolni a javakkal, leszámolni a konjunktura eredményeivel, a taka-

rékkönyvvel, a jóléttel, az autóval, az előkelő étteremmel, a mulató pezsgőjével, szóval, elkészülni a pesti argót szerint annyit jelent, mint kész lenni a vagyon ajándékozta földi javakkal.

Igy érthető azután az a huncutság, amelyet valószínűen színészek követ-tek el direktorok ellen, aki színházában az új darab próbái miatt két estén át nem tartott előadást és aki színháza kapujára kiíratta:

„Előkészület miatt zárva.”

Az ismeretlen, mondjuk fekete kéz, hihetően a sötétség beállta után át-javította ezt a jelentést, amely most így kijavítva, ezt mondja:

„Előkészület miatt zárva.”

Vasárnap

19

Péter

Bohózatíró barátom azt mondja nekem, hogy vic-cet, tréfát csak az élet termel. Sohase jók azok a viccek, amelyeket ször-nyű és keserves fejtörés között kell kitalálni, ame-lyeket valósággal könyes verejték hoz létre, amely miatt a bohózatíró egész éjszakáját álmatlanul tölti. Az a vice jó és csak azt a viccet lehet felhasználni, amelyet az élet ad nekünk — szól és máris karonfog, hogy menjek vele vala-melyik színházunkba, valamelyik színházunk kulisszái mögé, ahol csak hall majd olyastélt, amelyet viccnek nevezünk.

Megyünk, megyünk és a *Magyar Színház* kiskapuján át a színház öltö-zői folyosóján kötünk ki, ahol hangos láрма fogad bennünket.

— Mi az, mi történt? — szaladoznak összevissza a színészek, — csak nem történt valami baj, csak nem történt szerencsétlenség? Mi az mégis, mi történt?

— Leöntöttem a kabátomat bajuszragasztó masztikszal — panaszkodik *Justh Gyula*. — Most már csak azt szeretném tudni, hogy ki lehet-e ezt a foltot venni?

Vigh Miklos messziről nézi a foltot és nagy lelki nyugalommal megszólal:

— *En öt lépésről kibeszem.*
A bohózatíró jegyezze a noteszébe.

Hétfő
20

K. Ján.

Két színész legutóbb turnéra készülődött. Az egyik még sohasem volt turnén, viszont a másik megrögzött turnézó, aki évek óta egyebet sem tesz, csak járja a vidék nagyvárosait.

Az, aki még sohasem volt turnén, hetek óta készülődött az utazásra. Bevásárolt az útra mindent, bújtta a menetrendet, sőt vasúti jegyét is megvásárolta, hogy abban az esetben, ha az utazás pillanata elkövetkezik, már teljesen készen álljon az útra.

Elutazás előtt néhány nappal panaszkodott a másiknak.

— Már előre félek az utazást megelőző éjszakától.

— Miért félsz?

— Mert elutazásom előtt az utolsó éjjel nem tudok aludni.

— Nem?

— Nem én. Egy percet sem.

Másik:

— No hallod, ezen igazán könnyen lehet segíteni.

— Hogyan?

— *Utazz egy nappal előbb.*

Kedd

21

O. sojya

A Stúdió egyik legutóbbi előadásán már ment a darab és a mikrofon előtt állott a kis színészsereg. A rendező egyszerre rémülten veszi észre, hogy az egyik fiatal szereplő hölgy, akinek alig néhány szavas szerepe van, eltűnt a Stúdió hatalmas terméből.

Nosza, keresésére indult a szolgák egész hada, míg végre meglették a kisasszonyt a szomszéd, úgynevezett „figyelő szobában”, ahol hatalmas hangszórók ontják azt, amit a mikrofon az ajtón túl magába fogad.

— Az isten szerelméért, kisasszony — kiabált a rendező — hogy jutott eszébe kijönni a stúdióból, amikor jelenése következik?

— Hát csak úgy kijöttem — felelt a színésznő.

— De hogy jöhetett ki, amikor bent van dolga? Mit akar itt?

— Pironkodva hangzott a válasz:

— *Szerettem volna meghallgatni a hangomat.*

Szerda

22

Kordula

Barátom, aki kíváncsi természetű, megkér arra, hogy vigyem őt be délelőtt az úgynevezett pihenő színházba, amikor nem játszanak, azaz teagyünk délelőtt látogatót, amikor alszik a színpad és alszik a nézőtér.

Barátom kérésének ma délelőtt engem tettem. Karonfogom őt és bevittem az egyik színházba. Sorra megmutatom neki azokat a helyeket, ahol esténként pezseg az élet és táncol a jókedv. Megmutattam neki a folyosókat, az irodákat, a raktárakat, az öltözőket, a zsinórpaddást, a sülyesztőt, elmagyarázom neki a vetítőkamrák szerkezetét, a villanylámpák hivatását, szóval körülviszem őt a színházban és amikor már mindent töviről-hegyire megmutattam, a kacskaringós folyosón és a nagy hanggal csapódó vasajtón keresztül lemegyünk a nézőtérre is.

Amikor leérünk a vörösbársony nézőtérre, barátom önfeledten szól:

— Milyen különös egy ilyen üres színház.

— Miért különös? — kérdezem.

— *Különös, mert üres. Pedig nincs is előadás.*

Csütörtök

23

Ignác

A vidéki színházak fantasztikus küzdelmeiről valósággal legendák keringenek ott, ahol a színházak működését figyelemmel kísérik. A derék, becsületes staggione társulat vezetői mindent elkövetnek, hogy valamiképpen becsalják a közönséget a színházba.

Egyik kicsiny társulatunk Hauptmann Gerhard „Bundá”-ját így ajánlotta be a nagyérdemű publikumnak:

„A Bunda

Hauptmann Gerhard drámája,

amelyet annak idején

Öfelsége, a német császár is megnézett.”

Egy másik vidéki vándortársulat viszont így igyekszik publikumot csalni a színházba:

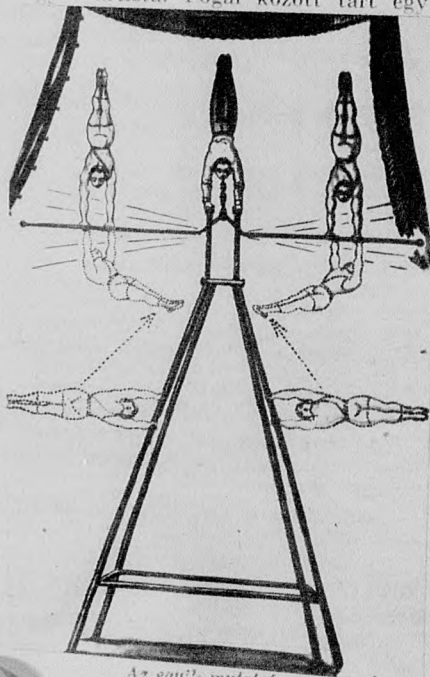
„Aki otthonról székelt hoz magával, csak félárat fizet.”

Az egyik társulat viszont nyomorúságában tréfálkozik tintával festett plakátján. Ezt hirdeti:

„Anyósokat nem engedünk be.”

Artista bravúr

Milyen nehéz ma az artistanak valami olyant produkálni, ami az el-kényeztetett közönséget lázba hozza. A közönség ma fáradt és ideges, minden túl van, már mindent látott, alig érdekli valami. És — főleg — túlságosan el van kényeztetve. Csak kétféle produkcióhoz van hozzá szokva a varietékben. Jókhöz és — még jobbakhoz. És mégis néha sikerül egy némely artistanak tudásukkal és tehetségükkel a legteljesebb mértékben elragadtatni a nézőket. Ilyen most a *The Gigants* produkciója, amely úgy stílusánál, mint kivitelénél fogva méltán vívja ki a publikum bámulatát. Ezek a remek artisták két produkciót egyesítenek: az egyensúlyozást és az erőművészetet. Ezek közül egy is óriási fizikai és idegteljesítményt igényel, hát még a kettő együtt. Legnehezebb produkciójuk kétségkívül a következő: Egy állványra két rúd van könnyedén ráállítva. A rudakon két kézre áll az egyik artista. Fogai között tart egy

Az egyik mutatvány

láncot, amely egy hosszú, vízszintes rúdban végződik. A rúd bal és jobb oldalán két-két artista mindenféle erőmutatványokat végez. Ennél nehezebb, komplikáltabb és veszélyesebb mutatványt nemigen lehet elképzelni. Elképzelhető, hogy az egyensúlyozó artisták a jó magasan levő rúdon végzik mutatványaikat s ezek a rudak nincsenek valami fix ponthoz erősítve, hanem amint mondottuk, egy szintén egyensúlyozó artista fogai között levő láncon fekszik. Itt aztán egyenlően van szerepe az erőnek, ügyességnek, bátorságnak és szívósságnak.

A szakemberek máig sem értik, hogyan nem lett baj még ebből a mutatványból. Micsoda jó szerencse vigyáz esténként ezekre a derék artistákra?

Szintén a fantasztikumba menő mutatvány az is, amikor fogerőpróbát mutatnak be. Egyik artista hanyat fekszik egy háromszögű állvány alatt. Az állvány fölött széken áll egy másik artista. Egy óriási rugót hoznak be, amelynek egyik vége a hanyatfekvő férfi, másik vége pedig a széken álló férfi szájában van. Ez a rugó olyan erős, hogy csak óriási erőfeszítéssel lehet széjjelhúzni. Már most el lehet képzelni, hogy milyen nehéz az adott helyzetben ezt a rugót majdnem félszer akkorára húzni, különösen ha azt is hozzátesszük, hogy a főt álló férfi nyakán még egy másik férfi — a mutatvány közben — tótágast áll.

Hát ilyen és ehhez hasonló mutatványokkal alapozták meg hírnevüket, népszerűségüket a „*The Gigants*” néven szereplő artisták, akik természetesen magyarok, mint oly sokan azok közül, akik idegen név alatt szerepelnek.

Az Országos Művészszínház — Szentbányai Béla igazgatóval — az ezredik, ünnepi előadását Budapesten fogja megtartani. Felkéri a magyar írókat, hogyha színdarabjukat a fent jelzett előadás keretében, Budapesten s utóbb a vidék nagyobb városaliban színe öhajtják hozatni, küldjék be művüket az alanti címre: November 2-ig Gyula, november 2-től 16-ig Székesfehérvár, november 17-től 28-ig Eger, november 29-től december 14-ig Nyíregyháza.

Mindig kedves a

Dreher-Mauls

csokoládé,
dessert,
cukorka,
stb. —

Dreher-Mauls „Tortafény” már 1/4 kilós táblában is kapható nem szürkül, kezelése egyszerű!

vízzintes
al és jobb
enféle erő-
nél nehe-
szélyesebb
elképzelni.
ensúlyozó
údon vég-
a rudak
thoz erő-
ttuk, egy
fogai kö-
ltt aztán
erőnek,
s szívós-

m értik,
ebből a
szerenese
a derék

menő mu-
erőpróbát
a hanyat
ny alatt.
gy másik
znak be,
yafekvő
éken álló
ó olyan
eszítéssel
el lehet
az adott
nem fél-
ösen ha
önt álló
férfi —
gast áll.
mutatvá-
nevéket,
nts” né-
észetesen
k közül,
epelnek.

entiványi
nepi elő-
ani. Fel-
zindarab-
eretében,
városal-
ldjék be
ber 2-ig
fehérvár,
mber 29-

Az Irónőnek kézirul * SZENES BÉLA KISLÁNYA *

Az utóbuszon ültem és ujságot olvastam. A Marczibányi téren új szomszédokat kaptam — egy hosszúcöpfös, szemüveges, iskolatáskás kislányt és a mamáját. Az ember nem lehet elég felnőtt és jólnevelt ahhoz, hogy fel ne figyeljen arra, ha azt kérdezik, hogy mi ujság az iskolában? A gyerek izgatottan válaszol:

— Semmi különös, anyukám! Csak hittanból feleltem. Számtanból, hála Isten, nem hívott ki a tanító néni... Szünet alatt igen jól mulattunk... Előadást csináltunk és én voltam a színész a *Szenes Anikó darabjában*... Olyan gyönyörű szép „darabot” írt a Szenes Anikó, tudod, ő annak a híres írónak a lánya...

Ez volt az indító ok, amely az Érmelléki úti villába vezetett. Anikó és Gyuri, Szenes Béla két árvája éppen a pályaválasztás nagy problémáját tárgyalták. Gyuri azt mondja:

— Én pedig boxbajnok leszek! Én érzem magamban a tehetséget... És ha nem boxbajnok, hát úszóbajnok!...

Anikó, aki negyedik elemista és egy évvel fiatalabb Gyurinál, nem helyesli bátyja elhatározását. Azt mondja:

— Gyurikám, én úgy szeretném, ha előbb gépészmérnök lennél... Mellékesen lehetnél te boxbajnok vagy

Szenes Béla utolsó fényképe a gyermekeivel

úszóbajnok is... De diplomára okvetlen szüksége van egy férfinak...

Ott állunk mellettük Szenes Bélánél mosolyogva. A gyerekek tovább folytatják. Gyuri érvel:

— Nincs semmi értelme a diplomának, annyi a gépészmérnök, hogy csak na... Nem lehet megélni ezen a pályán... Ha az ember boxbajnok viszont, milliárdokat kereshet! Én olvastam, hogy ez a Dempsey milyen gazdag!

Anikó fölényesen válaszol:

— Ugyan kérlek, még amnyi időnk van arra, hogy elhatározzuk, mik leszünk, ha felnövünk...

Gyurit azonban nem lehet eltántorítani. Ő boxbajnok lesz. És hogy meggyőzzön a „tehetségéről”, rögtön felkészül egy kis mérkőzésre. Megkérdezi tőlem, tudok-e boxolni. Mert hajlandó azonnal kiállni velem. Mikor ezirányú tehetségtelenségemről felvilágosítom, fejtejtőre áll s megkérdezi, hát ilyet tudok-e? Sajnos, itt is nemmel kell válaszolnom. Gyuri élvezi páratlan művészetét.

Aztán Anikóhoz fordulok:

— Hallottam, Anikó, hogy te viszont írónő akarsz lenni... Nem mutatnál valamit az írásaidból?

— Oh kérem — válaszol Anikó a tehetségeket jellemző és az apjára emlékeztető szerénységgel, — nem kell azokat az írásokat még komolyan venni... Én még olyan kislány vagyok, igazán nem lehet tudni, megmarad-e a kedvem az íráshoz. Most még irogatok, ha időm van, ha nem kell leckét tanulnom... De lehet, hogy nem is írónő leszek, lehet, hogy tanító néni leszek... Olyan kedvem van gyerekekkel foglalkozni, bajlódni... És lehet, hogy nem is tanító néni leszek... Hanem anyuka! Akkor is bajlódhatok gyerekekkel, ugy-e, anyukám?

Az anyjuk rábólint. És nem tudja, de talán nem is akarja elrejtteni azt a könnyeseppet, amely felszalad a szeme sarkába és azt a sóhaját, amely a lelke legmélyéről szakad fel:

— Istenem, ha az apjuk látná!

Bizony, az apjuk! A falakon a képek, a könyvespolcon a bőrbe kötött

Purgo csokoládé

A
legjobb ízű
hashajtó

Csak
„PURGO BAYER”
felirással valódi

A magyar PURGO, már régóta világhírű,
mint PURGO CSOKOLÁDÉ, új s legjobb ízű

foliánsok, az elárvult íróasztal — itt minden Szenes Béláról beszél. És az asszony, a még mindig gyászoló özvegy fekete ruhája is. A babérkoszorúk szalagjai *A gazdag lány*, meg *A buta ember* szerzőjére emlékeztetnek, aki már jó néhány esztendő óta, bármennyire is szerette őket, nem vigyázhat Anikóra és Gyurira, elköltözött tőlük messzire — a rákoskereszturi temető egyik sírhantja alá.

A pesti publikum nem felejtette el Szenes Béla nevét, hiszen darabjai jelentős sikerek voltak valamennyien. És ha régen is porlad már a teste, humorának aranyos derűje nemsokára előnti majd még egyszer kedves pesti közönségének lelkét. A *Király Színház* most készül bemutatni ugyanis Szenes Béla posztumusz irását, amelyből „Okos mama” címmel *Békeffi István és Lajtai Lajos operettet írt*. Szenes Béla utolsó figuráját *Fedák Sári* állítja majd elének.

A darabról ezt mondja Szenes Béla özvegye:

— Szegény, néhány nappal a halála előtt ült neki nagy buzgalommal, hogy megírja új darabját. Csak a pontos vázlatlaltal készült el. Nekem persze a legkisebb részletekig elmondotta, úgy, ahogy azt hosszú budai sétáin kitervelte. A nagy munka félbeszakadt, az utolsó darabot már nem tudta befejezni. A vázlatos tervekéből és abból, amit én eredeti elgondolásából elmondottam, rekonstruálták Békeffi és Lajtai a darabot, amely, remélem, nagy siker lesz.

A ritka intelligenciájú, hallatlanul komoly és öntudatos Anikó közbeszól:

— Hát persze, hogy siker lesz, anyukám! Hiszen siker volt mindegyik!

Gyurinak a sport köti le minden érdeklődését. Apjának irodalmi képességeit, úgy látszik, a kislány örökölte: Szenes Anikó, aki alig kilencéves, de már nagy buzgón írogat. Verset, színdarabot és tíz esztendő mulva talán az ő nevével találkozunk a színpadokon.

Persze, nemcsak ír, hanem olvas is. Ebben Gyurka is nagy versenytársa és bár mindketten első emínesek az iskolában — nemcsak a tankönyveket bujják.

Legkedvesebb olvasmányuk a „Pál uccai fiúk”. De Anikó gyorsan hozzáteszi:

— Meg aztán nagyon, nagyon szeretem a szegény apukám Csibijét... Tetszik tudni, én a színházban is

láttam apuka darabjait... A legjobban „A gazdag lány” tetszett... Azt megértettem rögtön... A legszívesebben a *Forray Rózsi* néni játszott, olyan sokat neveltünk rajta...

Gyuri viszont úgy tartja, hogy a *Gaál Franciska* sokkal jobb volt a „Nem nőülök”-ben. Mire Anikó megjegyzi:

— Hát ízlés dolga!...

Ahogy búcsúszom és már majdnem a kapunál vagyunk. Gyuri visszaszalad a gyerekszobába. Amikor újra előkerül, diáksapka díszel a fején. Nagy büszkén kérdezi:

— Ehhez pedig mit tetszik szólni?

Ugyan mit szólhatnék hozzá?

Az apjára emlékezem, aki a *Víg-színház* meg a *Belvárosi Színház* kiskapuja előtt forró nyári délelőttökön és hideg téli estéken egy-egy cigarettá közt — de sokat beszélt az ő két gyerekeről! Akik mindennél többet jelentettek a számára és akik akkor még az anyjuk szoknyájába kapaszkodó pöttöm apróságok voltak. Most már valóságos felnőt mind a kettő. Viszik az apjuk örökségét a vérükben. A diáksapkás „boxbajnok” és a legfiatalabb magyar „író”, a kilencéves Anikó.

Mit szólhatnék? Nem lehet itt beszélni, csak — emlékezni...

A boxbajnok és az író (Zackariás felv.)

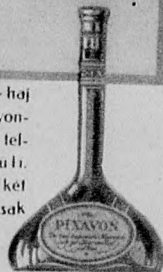

A sportoló asszony

A hét nagy sporteseménye, a vegyes kellősjáték a bajnokok részvételével, tartja lekötve a tömeget. Micsoda izgalom, midőn a mester egyik híres labdáját üti, mialatt fiatal, fürgé partnere bátran védi a hálónál a játékot. Már az elő menet után közvetlen közelből látjuk „őit”. Milyen simulekonyak tagjai, milyen csodálatos arcjáték, milyen élénk csillogása a szemnek! De legszebb mégis a haja: puha mint a selyem, csillogó, dúis fürtökkel. Erős kis kezével felhevülten kismilja homlokából halántéka mögé. És ime: az előbb még össze volt kuszálva a játék gyors mozdulataitól, a szaladástól és ug-rálástól s most egyszerre visszanyerte a helyes fekvést, gyönyörű esését, a „csábító vonalat”. Partnere bókot mond neki, ő mosolyog. S a vidám beszélgetésből csak egy-két töredéket hallunk: „... nagyon egyszerű, rendszeres ápolás Pixavonnal!”.

A szép Pixavon-haj most elérhető Pixavon-Shampooval is — teljesen szódaneutralis. Egy csomag elég két mosásra és ára csak 36 filler.

PIXAVON

most Pixavon-Shampoo is!

A Pixavon-Shampoo több, mint közönséges hajmosószer!
A Pixavon-Shampoo elsőrangú hajápolószer! A Pixavon-Shampoo-ban ugyanazok az anyagok vannak mint a folyékony Pixavonban!

Aki két nővel táncol egyszerre

Az akrobatikus szalontánc évek óta egyike a legkedveltebb variété attrakcióknak. A szalontáncosok tulajdonképpen mondain táncokat táncolnak, csak hogy egészen másképpen, mint az úgynevezett „uri táncosok”.

A szalontáncos eddig azzal tündökölt, hogy rengeteg figurát hozott a már ismert figurákon kívül. Valóságos akrobatamutatókat produkáltak a parketten régebben a „mexiz krefisilin”, „argentínai tangó” vagy „tyu-stepp” táncolása közben. Utóbbi években a szalontánc stílusa teljesen megváltozott. Nem hogy új figurákat vagy akrobatikát hozott volna. Ellenkezőleg. A meglévő figurákat is a végtelékig leegyszerűsítették.

Persze, ahhoz, hogy valaki hivatásos táncos lehessen, arra születni kell. Vala-

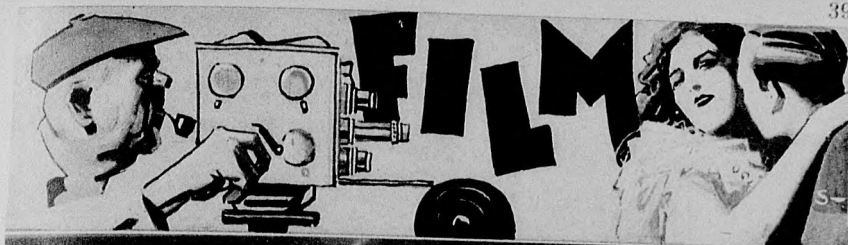

A mutatóvány

hogy az a különbség a hivatásos táncos és az amatőr táncos között, mint a cigányprimás és az uri primás között. Bárhogyan is játszik az uri primás, akármilyen jól és akármilyen szépen, úgy sohasem fog játszani, mint a cigányprimás, mert annak különös tehetsége benne van a vérében. Az amatőr táncos sem tudhatja sohasem elsajátítani az igazi hivatásos táncos mozgását, sikkjét és eleganciáját, mert mint fentebb említettük, erre valóban születni kell.

Most egy különleges tehetségű artista variétészámot csinált a szalontáncból s ezzel a számmal hódítja meg a különböző metropolisok közönségét. Ez a táncos két újítást hozott be. Az újítás ott volt, hogy visszatért a régi táncvetődushoz és visszaállította a figurális lépéseket és az akrobatikát. Tehát a nagy keringőkben is mindig rengeteg, igen komplikált figurát halmozott össze és az akrobatikus dolgokat a legnagyobb művészetté fejlesztette. De az igazi szenzációja mégsem ez ennek a táncnak, hanem az, hogy egyszerre — két hölgypartnerrel táncol. Ezt valóban nem igen csinálták még eddig. Természetes, hogy ez a körülmény egészen más irányt adott ennek a táncszámnak, egészen új figurák keletkeztek, egészen új technika kellett hozzá. A táncostrió bemutatkozása Londonban volt és óriási hatást keltett. Az akrobatikus keringők, tangók és foxtrottok valósággal lázba hozták a publikumot. Valami egészen újat láttak a nézők akkor, amikor a férfi egyszerre két nővel táncol. A lépések, fordulatok tehát mind a három személynél egyszerre történnek. Különösen nehéz helyzete van a mi zseniális táncosainknak az akrobatikus dolgoknál. Elvégre egy nőt a levegőben forgatni is óriási izomerőt igényel, hát még kettőt egyszerre. Óriási gyakorlattal és nem mindennapi tehetséggel mégis sikerült az a mi artistánknek tökéletes táncprodukciót kiállítani. Az összes mondain táncok figuráisan és akrobatikusan is lehetőleg pompásabban vannak betanulva s a publikumnak ez az érdekesség, amely esztétikailag is nagyon szép, különösen tetszik... Most ez a produkció a táncvariété világ egyik szenzációja. Miért?! Mert valahogyan más és másképpen csinálnak, mint eddig. Ez az a bizonyos valami, amit mindenkinek meg kell találni, aki az artistapályán eredményt akar elérni. Az újszerűség, amit nem lehet előre kitervezni, amire legfőképpen csak rá lehet jönni, ez a siker titka.

Barna Jenő

Betty Bird új német filmszínésznő (Fotó Ufa)

te
 sos táncos
 a cigány-
 Bárhogyan
 en jól és
 n fog ját-
 ert annak
 vérebén,
 sohasem
 ncos moz-
 ert mint
 születni

ü artista
 áncból s
 különböz
 ncos két
 olt, hogy
 és vissza-
 robotikál,
 lig renge-
 rolt össze
 gnagyobb
 zenzáció-
 anem az,
 el táncol,
 ég eddig,
 egészen
 zámnak.
 észen új
 trió be-
 s óriási
 eringők,
 zba hoz-
 en újat
 rfi egy-
 fordula-
 gyszerre
 ete van
 obatikus
 végőben
 hát még
 és nem
 rült az
 odukciót
 ok figu-
 legpoin-
 blikum-
 ailag is
 Most
 g egyik
 an most
 Ez az
 ek meg
 dményt
 n lehet
 csak rá

a Jenő

Hollywood szíve

A filmváros első ócskásboltja — Alapította Mary Pickford — Az üzletben olcsón vásárolhatnak használt ruhákat a „Jesúszt” filmesillagok

Hollywood, 1930 október.

Mary Pickford, aki az utolsó esztendőig egyike volt a film legbájosabb gyermekszereplőinek, aki harminc évének ellenére aranyfürtű, bájos leánykakat alakított a néma filmvászonon, aki Douglas Fairbanks felesége, saját stúdióval rendelkezik és előkelően berendezett háza van Hollywood legelőkelőbb villanegyedében, Beverly Hills-en. „Mary, our Mary”, ahogy az amerikaiak becézik kedvencüket, hercegeket, köztársasági elnököket látott már házában vendégül és erős férjével úgy bánik, mint egy sakkfigurával. Mindenütt, ahol megjelenik bájos porcellánfigurára emlékeztető alakjával, va'ósággal diktál. Remek üzletasszony, aki bankot igazgat, könyvel és nagy vagyon ura. Ez a Mary most bebizonyította, hogy van szíve!

Megalapította az első hollywoodi ócskásboltot, ahol a szegény emberek, statiszták és statisztanők olcsón vásárolhatnak ruhákat, cipőket, kalapokat. Az üzlet bevételét a „Motion Pictures Relief Found” céljaira fordítják.

Ez a Motion Pictures Relief Found

Mae Murray, Mary Pickford, June Gollter, Dolores del Río és Ruth Roland a hollywoodi ócskásboltban

jótékonyági intézmény, amelynek elnöke sok éven keresztül Mary Pickford volt. Jelenleg a legtekintélyesebb hollywoodi filmgyáros, Jack Warner az elnökgazgatója. Az igazgatósági tagok között ott találjuk mindazokat a nagyokat, akiknek valami közük van a filmhez.

Azokat a filmszereplőket, akik a filmmel legalább három éven keresztül működtek és megbetegednek, úgyhogy a filmszereplést nem folytathatják, gyógyszerrel látják el, van saját kórházuk és egy minden kényelemmel berendezett hoteljük, ahol a film hajótöröttei ellátást kapnak és ahová Mary jó szíve a családi otthon levegőjét varázsolja.

Mary Pickford olyan szeretettel karolta fel ezt az intézményt és annyit fáradozott az érdekében, mintha arra számított volna, hogy valaha ő is idekerül. Pedig erre semmi kilátás sincsen.

— Ezt csak mind azért teszem — mondotta a filmszínésznő, — mert nekem minden sikerült az életben. Hírnév, vagyon, egészség jutott nekem, de bizony sokan vannak olyanok, akik

nagyon tehetségesek, de nem volt szerencsájük és elbuktak abban a túlekedésben, amit filmgyártásnak neveznek.

— Ennek a jótékonyági intézménynek a megalapítását jobbnak találtam — folytatta Mary, — mintha egy nagy összeőről szóló csekket állítottam volna ki egy kórház részére. Mindig az volt az álmom, hogy azoknak, akik valamikor nagy művészek voltak, de lehullott a szerencse-csillaguk, olyan helyük legyen, ahol segítségben részesítik őket, akkor

amikor a közönség szíve már elfordult tőlük.

Ezért alapította meg Mary Pickford a filmesillagok ócskásboltját is. Itt a sztárok által ajándékozott gyönyörű ruhákat eladogatják és az értük járó összeget, kis rezsit leszámítva, a nemes célra fordíthatják.

Három alkalmazottja van az ócskaruhakereskedésnek. Florence Turner, aki valamikor egyike volt a legünnepeltebb filmszínésznőknek. Charles Garlon, egykor neves színész és Helene Wood. Ez a három veterán rendszeres fizetést kap és ezért vezetik a ruhásboltot.

Az ócskásboltban van egy kiállítási szobája, ahol a legremekebb ruhákat és a különböző tárgyakat mutatják meg a vásárlóknak, van két tükörszobája, ahol esetleg felpróbálják a kiválasztott holmikat és van egy titokzatos szobája is, ahol a beérkezett ajándékosomagokat kibontogatják, számbaveszik, igazítják, szortírozzák. Ebben a szobában nagyon ünnepélyes a hangulat, itt úgy érzik magukat minden nap az emberek, mintha karácsony este lenne és a karácsonyi ajándékokat bontogatnák...

A filmesillagok hollywoodi ócskásboltját a North Cahuenga Avenuen elnevezett utcában, amely éppen a közepén van a Hollywood Boulevard és a Sunset Boulevard között.

Mary Pickford volt természetesen a legelső, aki a ruhásbolt számára remek garderobjának egy jelentős részét odaajándékozta. Negyven különböző ruhát ajándékozott el, amelyek részben estélyi, részben délutáni ruhák és sportkosztümök vegyesen.

A listán a második Mae Murray, aki

A hollywoodi ócskásbolt bejárata a Cahuenga Avenuen

valamikor szintén híres filmsztár volt és ma Mdivani herceg felesége. Egy valódi karakül bundát, pár fehér bársony estélyi ruhát, fél-tucat remek párizsi kalapot és különböző ékszereket ajándékozott az ócskásboltnak.

Ronald Colman, aki egyike a legjobb szívű filmszínészeknek, egész tömeg öltönyt ajándékozott, pedig minden egyes ruhadarabja a londoni Old Bond Street-ről kerül ki, ezenkívül tizen-nyolc kalapot, amelyeket megvásárolt ugyan, de sohasem viselt.

Allan Crosland egy tucat flanel-nadrágot, fehérét és szürkét és nyolc pár vadonatúj cipőt, Antonio Moreno, John Gilbert és Reginald Denny pedig párizsi és londoni szabóknál készült öltönyeik egy tekintélyes részét ajándékozták fel a nemes célra.

Az ócskásbolt azonban nemcsak ruhakereskedéssel foglalkozik, hanem értékes könyveket is árusít, amelyek szintén a filmnagyságok házából kerültek az üzletbe.

A bolt két hölgytagja fáradhatatlanul bontogatja a csomagokat és szolgálja ki a vevőket, akik között nem egy mulatságos figura akad. E sorok írója felkereste a boltot és igazán jól mulatott a vevők furesaságain. Többek között egy öreg színész egy éktenül bő pongyolát vásárolt — mint mondotta — a felesége számára. Majd egy fehér túllruhát választott ki, törékeny kis alakra való (Mary Pickford ajándéka) és amikor megkérdezték tőle, hogy ezt is a felesége vagy talán a leánya számára vásárolja, a jó öreg csunya zavarba jött, de bevallotta, hogy „kis barátnője” számára viszi a holmit.

U* FILMC* SILLAGOK

* / *
CSILLAGÁSZ: HAVAS ZSIGMOND *

Lydia Polmann. Német filmszínésznő, 1912-ben született. Haja vörös, szemei kékek. Már négyéves korában szerepelt a színpadon, de elfelejtette a szerepét és édesapja, aki a kulisszák mögül figyelte a kislányt, buzdón sügött neki. A közönség még így is észrevette a csalást és zajongani kezdett. Lydia a zajban nem értette meg apja sügását és bekiáltott a kulisszák mögé: „Papa, hangosabban, mert egy szót sem értek.” Erre kitört a taps és a kis Lydia nagy sikert aratott. Nemsokára ezután ismét szerepet vállalt, majd beiratták a Godlewsky-tánciskolába, ahol az elsők között is első lett. Amikor felnőtt, drámai színjátszást tanult Arndt professzortól. Ezután véletlenül megismerkedett egy berlini íróval, Robert Liebmannal, aki felhívta rá az Ufa-gyár igazgatóságának figyelmét. Próbafeletelt készítettek róla és az eredmény: Emil Jannings partnernője lett az „Istenek kegyelje” című beszélő-filmben. A filmdebüt színpadi debüt is követte, mert ezután a Wiener Kammer-spielében is fellépett. A premiér estéjén a nagy izgalomban lezuhant az egyik díszletről és térdét összezúzta. A fájdalomdj: a bécsi Sascha gyár szerződtette őt első beszélőfilmjének, a „Pénz az uccán” főszerepére. A filmben George

Alexandernek lesz a partnernője. A téli szezonra ugyan a Münchener Staatstheaterhez szerződött, ez azonban nem fogja megakadályozni abban, hogy egy sereg beszélőfilmszerepet ne vállaljon. A filmszakkörökben nagy jövőt jósolnak a fiatal filmszínésznőnek.

Dolly Haas. Német filmszínésznő, édesapja született angol volt és üres óráiban nagyon szeretett zenét komponálni. Ekkor Dolly még csak két-éves volt, de ahogy apját a zongoránál komponálni hallotta, táncolni kezdett. Tánc tehetsége egyre jobban megnyilvánult a kisleányban és hatéves korában szülei már beiratták a hamburgi Stadttheater baletiskolájába, amelyet kétszer hetenként látogatott. Amikor elkövetkezett a vizsgaelőadás, kiderült, hogy Dolly Haas a legkülönb tehetség minden növendék között. Természetes, hogy ezek után ő táncolta a színpadon a legnehezebb táncokat. Egy alkalommal Fritz Massary vendégszerepelt Hamburgban és végignézett egy előadást, amelynek keretében Dolly Haas is táncolt. Elragadtatással nézte a táncot és azonnal beszélt a színház igazgatójával, aki megengedte, hogy a kisleányt Berlinbe vigye. Szerződtették egy kabaréba,

Lydia
Polmann

Dolly
Haas

Astinova
Karenenoff

Gretl
Berndt

majd beszélőfilmben kapott szerepet. A „Dolly karriert csinál” című film főszerepét játssza.

Astinova, Karenenoff. Neves orosz táncosnő, Moszkva legjobban fizetett sztárja volt és most kötött szerződést az egyik hollywoodi filmgyárral, amely őt egy új filmoperett főszerepére szerződtette le. Astinova Karenenoff egyike a modern tánc- és játékművészet leghetesebb csillagainak, akinek táncai, koreográfiái mindenütt általános szenzációt keltenek. Ő maga tervezi ruháit, a táncokat is saját maga kreálja, úgyhogy a fiatal leány neve rövid idő alatt nagyon népszerű lett. Hír szerint a filmoperett sikerétől függ, hogy Astinova Karenenoff továbbra is Hollywoodban marad vagy pedig visszatér Moszkvába a színpadra. Astinova Karenenoff mindössze tizennyolc éves, haja fekete, szemei sötétbarnák, 186 cm. magas, 52 kiló súlyú. Édesanyja társaságban utazott Amerikába, hol nagy sikert remélnek első szereplésétől.

Gretl Berndt. Osztrák filmszínésznő, Bécsben született és már gyermekkorában elhatározta, hogy színésznő lesz. Iskolásleány korában örömmel szerepelt a templom kórusában. Rátette szüleit arra, hogy irassák be egy

énekiskolába, ahol megkezdődött a szorgalmas tanulás. Később, amikor már-már úgy látszott, hogy bejut az operaházba, súlyosan megbetegedett és a betegség után megállapította, hogy szépen csengő hangját elvesztette. Ez nagyon lesújtotta őt és szüleit is, de aztán elhatározta, hogy Berlinbe utazik és a filmnél próbál elhelyezkedni. Így is történt, de hosszú hónapok hiábavaló kísérletezései után belátta, hogy fiatal, kezdő filmszínésznőként majdnem lehetetlen az elhelyezkedés. Néhány hét múlva aztán megismerkedett Wilhelm Dieterlével, aki egyik filmjében szerepet juttatott neki. Később egy Luciano Albertini-filmben kapott főszerepet, majd egy revüszínház szerződtette le, de a premiér estéjén rettenetes lámpalázat érzett, annyira, hogy a színház vezetősége azt tanácsolta neki, hogy inkább fel se lépjen. Gretl Berndt azonban nem hagyta magát lebeszélni és összeszedve minden erejét, kilépett a lámpák elé. Ebben a pillanatban már meg is szűnt a lámpaláza és a revüben nagy sikerrel szerepelt. Négyheti szereplés után megkapták az első beszélőfilmszerepet, amelyet csakhamar a többi követett: „Négy leány keresi a szerencséjét”, „Egy éjszaka asszonya”.

„Ugy-e igazam volt, Rózsika?”

Az ONDULÁTOR FÉSŰVEL (világszabadalom!) meg lehet takarítani a drága ondulást, mert ezzel állandóan fesülködve, a rövid és hosszú haj természetes ondultságát kap. **Praktikus, olcsó, örökös használat!** Az eredményt az elismerőlevelek bizonyítják! Szállítja a pénz előzetes beküldésével 3.20 P-ért, utánvét mellett, a postaköltség külön felszámításával: „Ondulátor” képviselője, Jankovich J. Budapest, VI, Vilmos császár út 15/E, jétem.

A mindenható hollywoodi mama

S. W. Van Dyke, a félelmetes filmrendező úgy fél a mamájától, mint egy kisgyermek — Dorothy Jordant mindennap összeszedi az édesanyja — Lucille Powers filmesillagot a mamája elkíséri a filmstúdióba — Buster Keaton mestere — Eilers és a papa

Culver City, 1930 október.

Néhány évvel ezelőtt nagy feltűnést keltett Hollywoodban Carmel Myers filmszínésznő esete, akiről kiderítették, hogy éjszakának idején egy szül lepellet a testén, fekete paripájára szokott pattanni és kilovagol a környező hegyek közé... Az amerikai filmvárosban sok ilyen exaltált filmszínésznő él, de még többen vannak azok, akik bizony nem mennek éjszakai turára, idejüket nem töltik a tánclokálokban, hanem szépen lefeküsznek és reggelig alusznak. Ezek főleg azok a filmesillagok, akik mamájuk vagy papájuk társaságában élnek Hollywoodban.

A hollywoodi mama nagyon szigorú és nem ismer kíméletet híres és ünnepelt leányával szemben. Már sok filmszínésznő bukott meg azért, mert a lapok gyakran foglalkoztak botrányos eseteikkel és amikor ezeket a botrányokat meguntta a közönség, szépen csendes bojkott alá helyezte a magáról megfélemedezett sztárt. Ettől a bojkottól minden filmszínésznő fél, de jobban félnek a mamáktól, akik ezért úgy bánanak velük, mint a leányokkal, mintha kis iskolásteányok lennének.

Nem kevésbé félelmetesek a papák, akik ugyancsak szigorúan vigyáznak filmszínésznő leányukra.

Sally Eilers, az ismert filmszínésznő, akit nemrégiben Hoot Gibson filmszínész vett feleségül, éveken keresztül édesapja

védőszárnya alatt élt Hollywoodban. Peter Eilers leánya minden lépését figyelle és bár leánya közben világhírű lett, sohasem engedte el hazulról egyedül... Néhány hónappal ezelőtt azután mégis egyedül bocsátotta el leányát egy házavatalási ünnepélyre. Néhány filmszínésznő és filmszínész kereste fel az Eilers-papát és garanciát vállaltak Sally testi épségéért... A papa erre megnyugodott és elengedte leányát Hoot Gibson hegyi házának avató-ünnepélyére. Amikor a társaság a hegyek között a filmszínész háza felé igyekezett, mindenki nagyon jókedvű volt, de annál nagyobb volt a rémület, amikor megérkeztek Hoot Gibson házába és észrevették, hogy Sally Eilers valahol elmaradt tőlük. Rögtön keresésére indultak, de nem találták meg... Sally Eilers aztán csak reggel felé került meg. Hoot Gibson akadt rá a hegyek között, ahol eltévedt... Ennek az eltévedésnek az lett a vége, hogy Hoot Gibson feleségül vette Sallyt...

Amikor az eljegyzési hír Peter Eilers sülébe jutott, így sóhajtott fel:

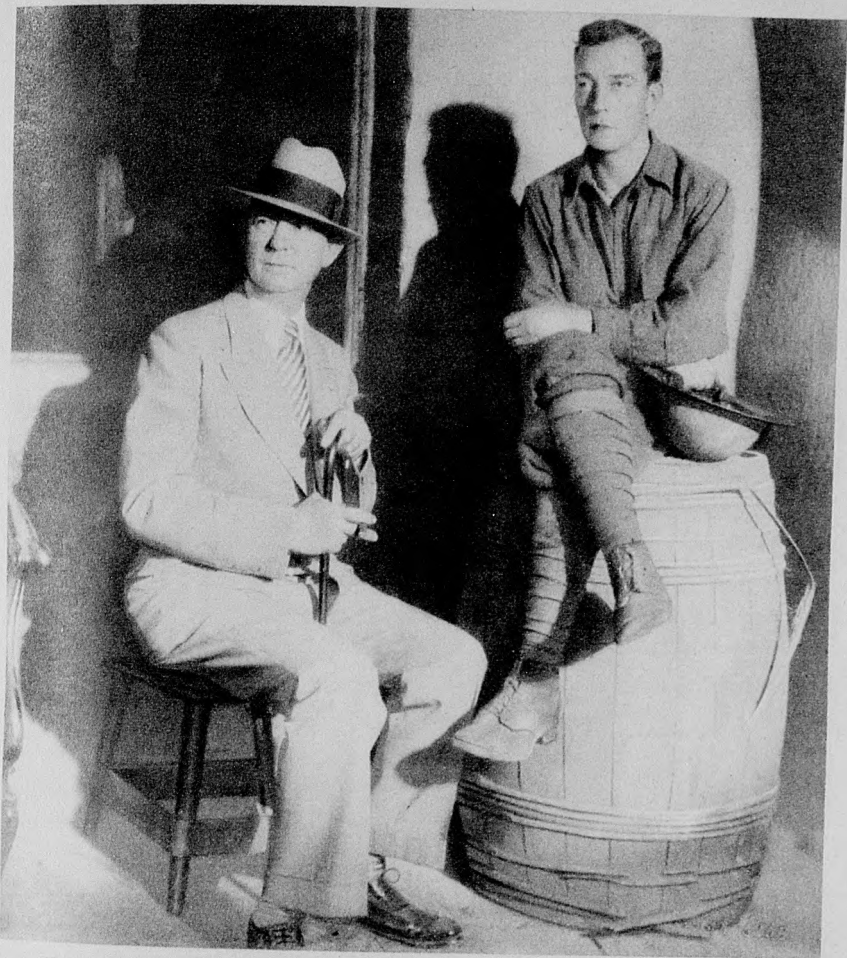
— Egyszer engedtem el egyedül a leányomat és akkor is megtörtént a baj szerelmes lett...

*

Buster Keaton, aki hosszú évek óta a film egyik legnépszerűbb komikus, felesége és gyermeke társaságában él Hollywoodban, de azért gyakran meglátogatja őt a papája: Joseph Keaton. Buster Keaton senkitől sem fél úgy,

Sally Eilers és a papája (Fotó M—G—M)

Egy híres papa és még híresebb fia. Buster Keaton és apja, Joseph Keaton

(Fotó M—G—M)

mint az édesapjától. Az öreg Keaton, aki valamikor híres artista volt és fia és felesége lársaságában bejárta a félvilágot, nagyon szigorúan szokta megbírálni Buster játékát. Valamikor ő tanította meg jót minden trükkre és még ma is nagyszerű ötletei vannak. Buster Keaton akkor a legboldogabb, ha apja meglátogatja őt a filmstúdióban és tanácsokat ad neki. Emellett még a legszigorúbb kritikus bírálatától sem fél úgy, mint az édesapjától...

Joseph Keaton azonban ritkán megy a filmstúdióba, mert — annak ellenére,

hogy fia filmszínész — nem szereti a filmet. Ő sokkal többre becsüli a varietét és a cirkuszt, amely harminc esztendőn keresztül adott neki kenyeret... Ma már megtakarított pénzéből él és nem dolgozik...

*

Az amerikai filmvárosban a leg-ludósabb és letehetségesebb filmrendezők közé tartozik S. W. Van Dyke, aki exotikus filmjeivel az egész világon ismertté tette a nevét. Dyke agglagony és csak egyetlen nőt szerel: az édes-anyját. A Dyke-mama nagyon szereti

W. S. Van Dyke, a híres amerikai filmrendező, mielőtt Afrikába utazott volna, így búcsúzott el az édesanyjától (Fotó M—G—M)

a fiát, bár nagyon sokat kell nélkülöznie őt, mert a rendező majdnem mindig utazik. Egyszer a Csendes-óceán szigetein, máskor pedig Afrikában vagy Ázsiában filmezik.

Mielőtt Van Dyke elutazna, mindig nagyon érzékeny búcsút vesz az édesanyjától, aki ilyenkor naiv tanácsokkal látja el őt az útra. A félelmetes rendező, aki nagyon szigorú mindenkivel szemben és aki sokszor a dzsungel mélyében heteken keresztül sátor alatt él, úgy fél a mamájától, mint egy kisgyermek... Ha otthon leesik a szivarja hamuja a szőnyegre, gyorsan összesepri, nehogy a mama észrevegye...

*

Dorothy Jordan filmszínésznő, aki újabban Ramon Novarro filmjeiben szerepel, szintén a mamájával él együtt egy csinos kis hollywoodi házban. Dorothy mindössze tizenhét éves, de édesanyja úgy bánik vele, mintha még csak nyolc-esztendősné lenne. Nem engedi el egyedül, este kilenc óra után már az ágyba dugja és ha valami apró hibát elkövet, akkor alaposan összeszidja...

A kedves kis Dorothy, akiért ezer és ezer férfi rajong az egész világon, nagyon fél a mamájától és a — szidástól...

*

Lucille Powersen, az ünnepelt szőke filmesillagon sokat nevetnek a holly-

Dorothy Jordan filmszínésznő és mamája
(Fotó M—G—M)

woodiak, amikor reggel megjelenik a filmgyárban a mamája társaságában... A Powers-mama mindennap elkíséri leányát a filmstúdióba, ott átadja neki az uzsonnáját és rendszerint ezekkel a szavakkal búcsúzik el tőle:

— Vigyázz magadra és idejében edd meg az uzsonnát... Délben majd telefonálok neked és érled jövök...

A mama az uccán még egy lépésre sem engedi el egyedül a filmszínésznő leányát...

Mary Pickford mamája szintén nagyon szigorú volt a leányával szemben, a

népszerű Mary köteles volt anyja parancsait teljesíteni.

Az egyik filmszínésznőről pedig mindenki tudja Hollywoodban, hogy nagyon fél a mamájától, különösen azért, mert a mama néha még attól sem riad vissza, hogy elnás pángolja híres leányát... És a filmszínésznő szót fogad...

Persze, nehéz mindezeket elképzelni akkor, amikor az ember a filmesillagok orgáiról és botrányairól hall, de a mamák mindenütt szigorúak, még Hollywoodban is és amelyik filmszínésznőnek mama van a kéznél, az fél is a mamától...

Lucille Powers édesanyjával (Fotó M—G—M)

Laura Lee

A gamin

nyelvre tanította meg Maurice Chevallier világhírű kolléganőjét, Mary Pickfordot, aki a „Kiki” című filmben egy hamisítatlan párizsi gamin-l alakul. Chevallier, aki gyermekkorát Párizs külvárosában, Menilmontantban élte le, a gamin-nyelv mestere.

Nyole font

súlya van ifjabb Irving Thalbergnek, aki nemrégiben látta meg a kaliforniai napvilágot. Ez a komoly nevű úriember a legbájosabb filmnamának, Norma Shearernek a fia, aki filmszínésznői karrierjét nem adta fel az új amerikai honpolgár kedvéért, sőt az egyik filmgyár most egy hosszulejáratú szerződést kötött vele.

Az áldás

felülről jön, ezt Laura Lee, Hollywood legújabbban felfedezett filmesillaga „érezte” a legkézzelfoghatóbban. Nemrégiben történt, hogy egy fiatal leány statisztaszerepet játszott a mikrofón előtt, amely — nem tudni miért — hirtelen a leány fejére zuhand és komoly sebet ejtett rajta. A kétségbeesett filmrendező úgy próbálta megvizsgálni a sűrő leányt, hogy próbafelvételre rendelte be magához. Laure Lee sikeresen esett át a próbafelvételre és a rendező a tehetséges leányt egy nagy filmszerepre szerződtette le. Laure Lee azóta bebizonyította, hogy a főszerepet megérdemelte, mert filmjével „hangos” sikert aratott.

„A gall Garbo”

Igy nevezték el Hollywoodban Marlene Dietrich német filmszínésznőt, aki „Marocco” című filmjével nagy sikert aratott Amerikában. Az amerikai lapok egyhangúan úgy nyilatkoztak, hogy Marlene Dietrich bátran felveheti a versenyt Greta Garbóval, mert játéka pompás, megjelenése elbájoló és a szenvedélyes asszony szerepében még Greta Garbón is túlsz. A lapok

Marlene Dietrich

MI TÖRTÉNT?

magánélete iránt is nagy érdeklődést tanúsítanak. Megállapították, hogy csak a haján hord illatszert és hogy nem barátnője Josef von Sternberg filmrendezőnek. Ez azt jelenti, hogy a német filmszínésznő a teljes siker útján van Amerikában.

Titkos házasságot

leplezték le a filmvilágban. Nick Stuart és Sue Carroll, a két neves filmesillag már évek óta férj és feleség, anélkül, hogy ezt a nyilvánossággal közölték volna. A két filmesillag taktikai okokból titkolta házasságát, mert a filmgyárral kötött szerződések értelmében a házasságkötés tilos volt mindkettőjüknek. A gyáruk azonban az utóbbi időben rájöttek arra, hogy a férjes vagy nős filmesillagok egyáltalán nem veszítenek népszerűségükből és enyhén kezelték a nősütni és férjhez menni szándékozó filmesillagok kérelmeit. Nick Stuart erre sietett a nyilvánossággal közölni titokban kötött házasságát és ez alkalomból Hollywood legelőkelőbb hoteljében, a Rooseveltben remek bankettet rendezett barátaik és a filmek számára, amely bátran felvehetette volna a versenyt egy esküvői ebéddel is.

„Ne játsszon Hamletet!”

szólt rá az egyik filmszereplőre Raul Walsh, a neves filmrendező, akinek sok bosszúságot okoz, hogy a beszélő filmszínészek rettenetes pátozzsal beszélnek a mikrofón előtt. A beszélő-filmgyártásnál nagyon kell vigyázni a szereplőknek arra, hogy természetesen hassanak és a legtöbben abba a hibába esnek, hogy természetellenesen viselkednek és beszélnek a félelmetes mikrofón előtt. Akik ebben a hibában szenvednek, azoknak most külön próbán kell keresztülesniök és a rendező csak azután fog a komoly felvételekhez, ha már meggyőződött arról, hogy a filmesillag beleéltte magát a szerepébe és természetesen beszél vagy énekel.

GYÓGYÍTÁTO-E A KOPASZSÁG? Irta: Dr. Reisz Jenő orvos. Emberemlékezet óta úgy a vegyeszet, mint az orvostársadalomnak számos illusztris tagját foglalkoztatta a kopasz-ság és a hajhullás problémája. Légjótát állították elő azon szereknek, melyek az emberiség ezen kozmetikai átkának szuverén gyógyszerei vol-nának. Sajnos, azonban a gyakorlati életben ezen szerek közül a legtöbb vagy abszolúte nem, vagy csak igen kis mértékben igazolta a hozzá-fűzött reményeket.

Köztudomású, hogy a hajhullás olyan egyé- neknel fordul elő főleg, akikenél a hajás fejbőrön a faggyúmirigyek túltengése következtében előálló erős korpásodás és túlzásosodás van jelen. Ezt az állapotot seborrhéának nevezzük, mely egy vezületelt hajlamosságát jelent és abban áll, hogy egyrészt a fejbőr hámséjtjein az elszarusodás közel sem oly intenzív, mint a bőr más részein. Ennek az a természetes követ- kezménye, hogy az említett oknál fogva puhább fejbőr az őt erő mindenféle mechanikus inger hatására a legfelsőbb rétegének hámséjtjeit könnyen elveszít, mert azok apró pikkelyek alakjában leválnak; ez a folyamat a korpásodás. Mindazon eseteknél, ahol a hajhullásnak semmifé- le kóros oka ki nem mutatható, nemcsak a korpásodás feltűnő, hanem a fejbőrnek a zsiros állapot is, amit minden laikus egyén is észre- vehet a fésűre tapadó erősen zsiros vojtáról. Ez éppen olyan velejárója a seborrhéának, mint a korpásodás. A seborrhéa tulajdonképpeni oka a fejbőr faggyúmirigyének túltengése és erősebb faggyú elválasztása. (Maga a seborrhéa név erős faggyúfolyást jelent.) Az ilyen fejbőrön kelet- kező zsiros korpa akadályát képezi a faggyú- mirigyek kiürülésének: így a hennük keletke- zett váladék pang s hatalmasan kitágítja őket térfogatuk többszörösére; így megnövekszenek, miáltal nyomást gyakorolnak a közvetlen mel- lőlük fekvő hajhagymákra és az azokat tápláló hajszálerecskére s ezáltal kettős úton zavarják a hajhagymát táplálkozásában. Ennek termé- szetes következménye a hajhagymák elsorva- dása, illetve elszarusodása és végeredményben

Szenzáció
Pedikúr
rendszer
kés nélkül.
Cipőbetétek és az ösz-
szes lábápolási cikkek
raktáron
**Svájci lábápo-
lási műintézet**

GREPPMAYR I.

Budapest, Vilmos császár út 22. I. 19.
Telefón: Automata 286-72

Ismeretét díjtalanul küld

a kopasz-ság. Így eljutottunk a nem betegség okozta hajhullásnak okához.

Orvos csak úgy gyógyíthat, ha ismeri a beteg- séget és ennek okozóját, illetve körülményeit. Ha tehát a hajhullást akadályozni, illetve gyó- gyítani akarjuk, akkor ellenállóbbá kell tennünk a fejes hajbőr hámrétegének legfelsőbb sejtjeit. Ki kell oldanunk a mirigyekben felgyülemlett zsírtöbbletet és annak visszatérését kell meg- akadályoznunk, hogy ezáltal a hajtüszőt ért károsodásokat ellensúlyozzuk.

Emberi számítás szerint nem régen szinte szenzációt kellett egy magyar találmánya: a Friedler-féle szabadalmazott „Gamma” haj- szer, természetes, hogy úgy orvosi, mint laikus körökben kezdetben ezt is kételkedéssel fogadták. Ma már semmi kétség nem fér ezen ideális megfelelő komoly magyar készítménynek hasz- nálhatóságához, mert erről számos orvos kar- társam is tanuskodik. Orvosi kísérletek sorozata igazolja, hogy minden követelménynek megfelel a „Gamma” hajszer, mely rövid idő alatt meg- állítja a hajhullást és később teljesen megszünteti a korpásodást s rendkívül nagy zsíroldó hatá- sával tehermentesíti a fejbőr faggyúmirigyét. A vele való kezelés részint a hajhagyma vér- keringésének javításával és egy a hajhagymák- nak nélkülözhetetlen hatóanyag bevitelével a hatást állandóvá teszi.

A haj kezelésénél figyelemmel kell lenni az abszolút egészséges fejmosásra. Nagyon sokan rendkívül lúgos oldatot tartalmazó szódás víz, ecet stb. különféle javasolt hajmosó szereket használnak s nem veszik figyelembe, hogy a fejre kerülő folyadékanyagok a fejmosásnál felszívódnak és a legtöbb esetben a hajhagymákra károsan hatnak. Szerintem nem elég bérről állapottól megszabaduljunk, hanem ezt a hatást fenn is kell tartani a haj céltudatos kozmetika- jával. Minden kultúremler naponja többször mossa fogait, ugyanúgy a köztudatba kellene menni a gyakori hajmosásnak is. Tudvalevő dolog, hogy a szája után a haj tartalmazza a legnagyobb mennyiségű szennyet és baktériumot, könnyen behálható tehát a hajmosás rendkívül fontossága úgy az egészséges fejbőr, mint a kopaszodó embereknél. Rendkívül előnyös úgy a Gamma-kezelés alatt, mint utána a Gamma-hajszappan használata, mely hasonló összetétel- nél fogva a Gamma-kezelést tartóssá teszi. Egész- séges fejbőrűeknél a Gamma hajszappan mintegy védelmiül szolgál a seborrhéa kifejlődése ellen.

Amikor idézem egyik orvos kartársamnak a Gamma-készítményekre vonatkozó kitételét, — hogy általa a hazai gyógyszerkiesünk nagy nyereségre tett szert, — meg kell állapítanom, hogy a kopaszodás ellenszere többé nem probléma.

Ahány ház, annyi szokás; — mondja a példabeszéd

A finomlelkű ember minden körülmények között arra törekszik, hogy lapintatos viselkedésével embertársai részére kellemessé tegye a vele való érintkezést. Hogy viselkedjünk otthon, az utcán és társaságban? Miért legyünk pontosak? Mik az étkezés szabályai, mire ügyel- jünk a levdírásnál, miért fontos a kül- ső megjelenés? Mindezekre és még sok más kérdésre válaszol

MOLNÁRNÉ KRASZNAI ELZA:

MI ILLIK, MI NEM ILLIK

című 62 oldalas sok képpel tarkított kézi- könyve. Ára berentes küldéssel 90 filler. Beszereshető DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12

Amin az egész világ nevet

A számaözevgy harmadik hete

Az igazi hős

— Legyen szerencsénk
máskor is, nagyságos asz-
szonyom...
(Das Magazin)

Vendégségben

— Kedves Meier úr,
konyakkal öhajlja a kávé
vagy konyak nélkül?
— Ha szabad kérnem,
akkor konyakkal, de kávé
nélkül.
(Herold)

Vasárnapi kiruccanás

— Lám, lám, megvagyunk mi szépen asz-
szony nélkül is...
(Mocca)

Ez is egy szórakozás

— Először kaptam az
érelmeszesedést, utána
maláriát, a malária után
cukorbetegséget és leg-
utoljára tüdőcsúshuru-
tot...

— Az Isten szerelmé-
ért? hogyan bírta ki ezt
a sok betegséget?

— Én? Hiszen az utol-
só orvosi szigorlatomról
beszélék!

(Tit-Bits)

Reménytelen eset

— Doktor úr, az ég
szerelmére kérem, adjon
tanácsot. Mit csináljak a
feleségemmel. Egész éjjel
annyira horkol, hogy kép-
telen vagyok aludni.

— Semmi más taná-
csot nem tudok adni,
csak hogy csukja be a
száját...

— Akkor reménytelen
a helyzet, doktor úr, ezt
nem lehet nála elérni!

(Musketen)

Feleség: Hiába, szép
itt az élet a szabad termé-
szet ölen...

(Uhu)

Az utolsó próba

Feleség: Ha ez a sütemény neked most sem fog ízleni, akkor nagyon sajnálom, jobbat nem tudok sütni. Ezt hat különböző szakácskönyvből csináltam.

(La Vie Parisienne)

Párbeszéd

— Hallottad, a cirkuszban tegnap irtózatos tűz ütött ki, de nem terjedt tovább...

— Igen, hallottam, hogy kéznél volt a tűznyelő ember és neki köszönhetik, hogy olyan hamar vége lett a szerencsétlenségnek.

(Lustige Blätter)

Valamiről csak kell beszélgetni

— Tegnap voltam egy előadáson, láttam egy zongoristát, aki a lábaival játszott.

— Hát az is valami? A hathónapos kisfiam is meg tudja azt csinálni...

(Tils-Bits)

Annál inkább

— Mama, én nem leszek a Maurice felesége! Ő ateista és nem hisz a mennyországban.

— Édes gyerekem, ez egy okkal több, hogy a felesége légy.

(Le Sourire)

A kívánsi gyermek

— Apukám, mi az, hogy eljegyzés?

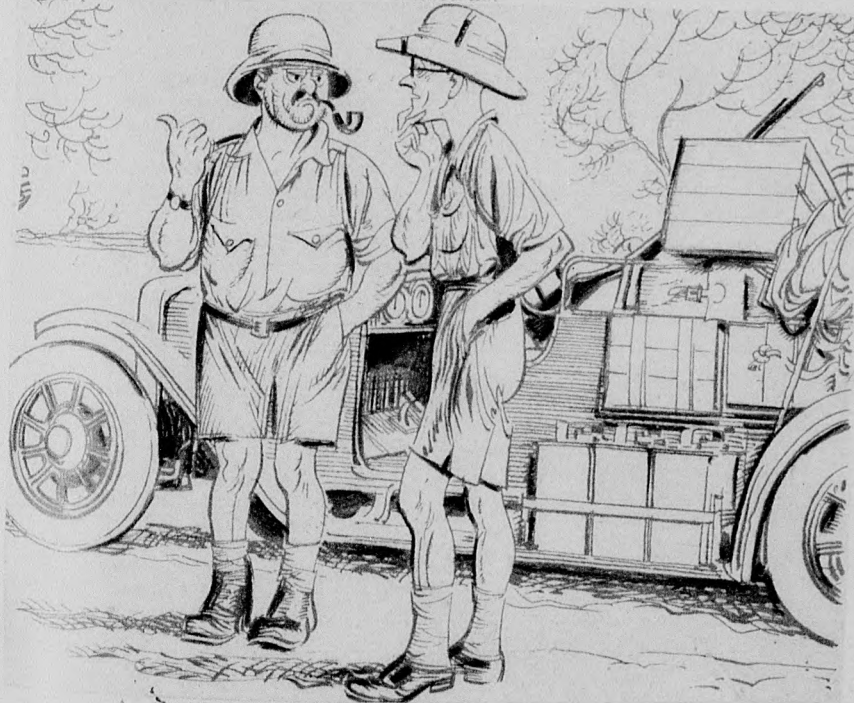
— Ha egy férfi és egy nő elhatározza, hogy házasságot kötnek, akkor eljegyzik egymást.

— És mi az, hogy kósár?

— Ha a férfinak szerencséje van.

(Illustrierte Zeitung)

Élettörténet

... A tizenhárom szám szerencsétlenséget hozott nekem. A tizenháromas? Mit értesz ezalatt? Tizenkét esküdtet és egy bírót!

(London Opinion)

RÁDIO

**Halló, itt
Rádió Délibál**

az 52. és 53-ik oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

Múlt héten

a bécsi rádióállomás eredeti Molnár-premiért adott.

Négy, eddig csak könyv alakban megjelent Molnár-jelenetel játszottak el a mikrofon előtt „Elethuzugságok” és „Leplezések” gyűjtőcímmel. Az előadás

A londoni rendőrséget ilyen zsebrádióval szerelték fel. A rendőrörszemek ezen az úton kapják meg utasításukat a Scotland Yardról

előtt Hermann Wavra hosszabb előadást tartott Molnár Ferenc eddigi munkásságáról. Más.

A közeljövőben

egész sereg adóállomás jelentékenyen emeli adóenergiáját.

Az épülő két német hatvan kilowattos állomáson, Heilsbergen és Mühlackeren kívül, Königswusterhausen harmincötől hetven, Varsó tizennégyről százhusz, Vilna félről hatvan, Lemberg kettőtől tizenhat, Zürich három negyedről ötven, Bern egyről huszonöt, Brüsszel másfélről húsz, Löwen másfélről húsz és végül Brünn félről harmincöt kilowattalra emeli fel az adóenergiáját. Más.

A RAVAG

a jövő héten mutatja be a bécsi Stúdió mikrofonja előtt Strauss Oszkár operettjét,

a „Vénusz a zöldben”-t. Az érdekes operettelőadás szereplői a legkiválóbb operettszínészek lesznek. Más.

E héten nyitja meg kapuit a turini Teatro Chiavella, ahol

a leghíresebb olasz opera staggione fog egy hétig vendégszerepelni.

A műsor Lohengrinből, Manonból, Ernániból, Toscából, Faustból, Othellóból, és Turandotból áll. A staggionének helyvetagú zenekara van. Tekintettel arra, hogy ezeket az előadásokat a nálunk is jól vehető Roma és Milano is követte, a magyar lámpás készüléktulajdonosok is végigélvezhetik jó idő esetén a szépnek ígérkező operaesztét. Más.

Érdekes indítvánnyal fordult Radnai Miklós, a budapesti Operaház igazgatója a Rádió Unióhoz. Azt tanácsolta, hogy a műsoreresorozatban résztvevő államok operaházai a műsorcsereiben olyan operákat mutassanak be, amely lokális jellegű, mint nálunk például a Bánk bán és amely különben sohase lehet műsor-darabja más országok operaházainak.

A világ legnagyobb rádiókészüléke a newyorki rádiókiállításon, de egyben a legdrágább is, mert kétezernégy száz dollárba kerül.

A Rádió Unió foglalkozott ezzel az indítványal, amelyet a magáévá tett

A budapesti Studióban

a közelfövében egész sereg érdekes előadás lesz.

és így rövidesen megvalósul Radnai Miklós terve. Más.

Ismeretes az a harc, amely nemrégiben dúlt Szeged város és a pesti Stúdió között a szegedi ünnepek rádióközvetítései miatt. A nézeteltérések, amelyek főképpen anyagi természetűek voltak, elsimultak és

a rádió közvetíteni fogja az összes egyházi és zenei eseményeket.

Ezek: a Moment's Musicals előadása az Operaházból, egy zenekari hangverseny Liszt Ferenc műveiből, Kiszely Gyula a „Remeteja” című szimfonikus költeménye, három egyfelvonásos Somogyország gyűjtőcímmel és végül Szigligeti Ede „A nagyapó” című népszínművének bemutatása. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszonzóolvasásra a jövő héten ugyaníll.

Tábornok mint kém

BADEN POWEL KÉMKEDÉSE

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő olvasmányok találhatók, hanem érdekes rajzok is, melyek jellemzik egy angol tábornok furlangosságát. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Déliháb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

Most aztán, amint halljuk, Szeged újabb kérréssel fordult a Magyar Rádió Társaság vezetéséhez, akiket arra kérnek, hogy jövőben legalább egyszer egy hónapban Szegedről közvetítsen a pesti Stúdió színházi előadást és felolvasásokat. Magyarország második nagy városának kértését valószínűleg teljesíteni is fogják, amely csak öröme fog szolgálni rádióhallgatóinknak, mert a szegedi közvetítések új színt hoznak a rádió műsorába. Más.

Az üldözöttek

IRTA

GACS DEMETER

Talán csak Afrika közepén és Szibéria folyamzónáiban vannak olyan hatalmas ősréngetegek, mint az Államok „Nyugat”-án. A természet itt teljes fenségében bontakozik ki. Ez az igazi, embernemszelidítette, pompás őszobót. A föld szilaj ereje valósággal orgiáit ünnepli itt. Az erdő mámoros léleketében minden pillanatban érezzük a föld szívének óriási, ütemes dobbanását. Szinte várjuk, hogy a toronysudár eukaliptuszok, páfrányfák és a kúszó liánok ág-bogas szövedékéből mikor bukkan elő az ősvilág csodálatos szörnyetege, a maszladon.

A csapákat embervastagságú rétegen fedi a porhanyó avar, a lepattogzott fakéreg és a guáno korhadó tömege. Isteni vadászterület. Úgy látszik, ez a véleménye annak a vállas, nyulánk férfinak is, aki két társától követve, megállapodik most egy kis tisztáson és ujjongó elragadtatással tekint körül. Mindhármukon közönséges, tarka fegyencruha.

— Isteni vadászterület, mr. Benno... átkozottul sajnálom, hogy nincs puska nálam.

Csillogó tekintete sajnálkozóan kísér egy karesú kis cobolymenyétet, amely kacéran fészülgeti ezüstös bundácskáját. A keeses állatka fürkésző bizalmatlansággal méregeti őket néhány pillanatig. A szeme úgy csillog, mint valami nyugtalan drágakő.

— Oh, milyen édes!

Puff. A menyétke teste kjedt szökkenéssel villan és a következő pillanatban már el is tűnt a liánok útvesztője közt.

Mr. Benno fanyar akasztófahumorrall dörmögi:

— Ön megfeledezik róla, hogy szökött fegyencek csak a legritkább esetben jutnak puskához. Indeed... legfőbb ideje, hogy kitaláljunk valamit,

amivel a nyavalyás policemaneket lövátéhesünk.

A puskáról ábrándozó úriember, akizhez ezt a figyelmeztetést intézték, kényelmesen vonogattta a vállát. Aztán a kis társaság harmadik és kétségtelenül legérdekesebb tagjához fordult.

— Miss Lenot — mondta szemrehányón, — mindig szívesen hallgatom az ön csodálatosan kedves hangját. De most elriasztotta a menyétünket.

A szép fiatal lány bünbánó kétségbeesséssel tördelte finom ujjait. Szöke hajához és sugárzóan kék szeméhez igazán nem illett a lompos fegyencruha, de azért így is elragadó maradt.

— De mikor olyan drága volt az az állatka, mr. Collen — felelte bohókás szomorúsággal. — Nagyon sajnálom, hogy olyan szeleburdi voltam. Oh, mondja csak, ezeknek a bundáiból késszül a cobolyprém?

— Részben, miss Lenot.

— Oh, micsoda kegyetlenség ezeket az édes kis teremtéseket halomra gyilkolni, hogy Hollywood és a Wallstreet hiú istennői ezüstbundákban páváskodhassanak. Sohase viselek többé bundát! — tette hozzá fiatalos fölhevülés-

Mit használjon

minden gondos anya csecsemőjénél kippallás vagy kisebzés ellen? A Régen és kitűnően bevált Krompecher-féle Baby-hintőport, mert kellemes illatú, higiénikus gyermekgyógyhintőpor. Gyógyít, szárít, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós, egy dohoz ára 60 fillér és minden gyógyszerárban, drogériában és illatszertárban kapható. Vásárlásnál ragaszkodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a Krompecher Tápszergyár magyarországi főraktára Budapest, V. kerület, Zrínyi uccn 3.

sel, amely szép arcát még jobban megszépítette.

Mr. Collen, a milliárdos detektív, mosolyogva pirongatta:

— Nono, miss Lenot, jelenlegi helyzetében igazán nem kockáztat sokat ezzel a fogadalommal. Szökött fegyencnők ráérnek bundáról álmodozni, ha már minden veszélyen túl vannak. Mr. Bennónak igaza van... Igyekeznünk kell, hogy nyomot veszítsünk. Nem szabad megfélemednünk a mögöttünk.

Szinte végszóra, messziről tompán puffogó, dühös ugatás hallatszott e pillanatban, Miss Lenot megrázkódott.

— Nem tehetek róla — mondta panaszosan, — ez a rémes hang az idegeimre megy. Legszívesebben elájulnék, valahányszor hallom.

— Szedje össze magát, miss — szólt mr. Benno érdes szigorúsággal, — ez a dologhoz tartozik. A vérebeiket nem úgy nevelik, hogy a hölgyek idegeire tekintettel legyenek.

— Azért mégis felháborító — ellenkezett miss Lenot makacsul, — hogy

szerencsétlen embereket ilyen vérszomjas vadállatokkal üldöznék.

— Ez már így van, lady — felelte a köpcös mr. Benno kurtán — és az ön szép szemeiért nem változtatnak rajta.

Megindultak a milliárdos nyomában, aki a tapasztalt vadász biztos ösztönével haladt előttük a bozót közt. Kellemes sétának alig lehetett nevezni ezt. Minduntalan megakadtak a liánok kacsiban és keservesen bukdácsoltak a göröcs fagyókereken. Miss Lenot hamarosan elfáradt a folytonos esetlenségben. Megállt és egy fatörzshöz dőlt, hogy kipihenje magát. Fáradtan sóhajtott.

— Színésznőkoromban bizony nem hittem volna, hogy ilyesmire lesz egyszer szükségem. Jobban megbecsülöm majd a Studebakeremet, ha még egyszer beleülhetek. Ez igazán nem nekem való szórakozás.

— Gyerünk, gyerünk, művésznő — sürgette mr. Benno csöppet sem udvariasan, — A kutyákkal nem tréfálhatunk.

Újból felhangzott a döngő, mely aga-

Előre hajolva vizsgálózt

TERO

-eket lö-

ber, aki-
zték, ké-
t. Aztán
étségele-
dult,
szemre-
allgatom
ngját. De
cet.

kétségbe-
t. Szöke
szeméhez
fegyenc-
maradt.
olt az az
bohókás
ajnálom,
m. Oh,
iből ké-

g ezeket
ara gyil-
allstreet
váskod-
bé bun-
hevülés-

on

mél ki-
gen és
Baby-
hygie-
vógvit,
kiadás,
minden
illat-
cagasz-
yhoz!

plálsa
Hatal
költi a
ági só-
ucen 3.

lás és a színésznő újból összerezent. Törékeny alakján szemmelláthatóan erőt vett a kimerültség. De azért ki-egyeneseedett és elszántan igyekezett fe-gyencruhás társai után. Csak sápadt arcán látszott, hogy a végsőkéig meg-feszíti az erejét.

Collen hirtelen megállt és előreha-jolva hallgatózott. Az ugatást figyelte.

— Még messze vannak — mondta aztán nyugodtan. — Van időnk és biz-hatunk benne, hogy kijátszom a kis öregeket. A nyom, amit magunk után hagytam jobbra-balra kanyarog. Jó órába tart, amíg ideérnek.

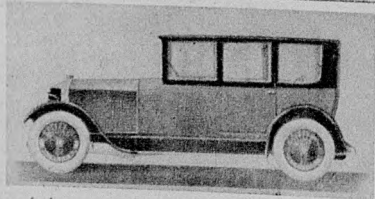
— Szeretném, ha igaza lenne — dör-mögte a zömök kis Benno, akin eléggé mulatságosan festett a bő rabruha. — De jó lesz, ha igyekszünk, mert miss Lenot már nagyon a végén tart az ere-jének.

— Segítsek, dear miss? — fordult a milliárdos a lányhoz udvariasan.

— Köszönöm, mr. Collen, önnek elég baja van azzal, hogy utat tör nekünk ebben a vadonban. Majd csak megpróbálok, hogy a magam lábán köves-sem.

Tovább esőtettek. Az ugatás, némi szünetekkel kísértetiesen puffogott mö-göttük. Az út váratlanul könnyebb lett. A sűrűség megritkult; vidáman esőрге-dező kis patakhöz értek. Miss Lenot habozás nélkül ledobta a cipőjét, haris-nyáját — otromba fegyházi holmik voltak — és megkönnyebbülten lógatta a lábát a hűvös vízbe.

— Ah, ez jól tesz — suttozta.

Forgách garage és autókereskedelmi vállalat

Budapest, VI, Forgách uca 22—24 szám. Tele-fonszám: 930—36. Szigorúan magánjellegű, ele-gáns, modern autókön fuvarozás helyben és vi-deken, éjjel-nappal, már 30 fillértől. Olcsó garage, Autójavítóhely. Benzin- és olajtöltőállomás. Használt autók vétele és eladása

Kérjen díjtalan árajánlatot!

— Azt hiszem, mr. Collen, nekünk is követnünk kell miss Lenot példáját. Ha a vízben gázolunk egy darabig, akkor, úgy gondolom, megmenekülünk. A kutyák elvesztik a nyomunkat.

— Rossz véleménnyel van a derék állatokról, mr. Benno. Az kétségtelen, hogy a vízben elvesztik a nyomunkat, de valahol aztán mégis partra kell lép-nünk. A kutyákkal pedig végigszimatol-tatják a part mindkét oldalát, amíg is-mét nyomot fognak.

— Mit tegyünk bát?

— Azt, amit a róka, amikor a farka kergeti a vörös komát. Vadászott már farka mögött, mr. Benno?

— Attól tartok, hogy okosabbat is kérdezhetne egy szökött fegyenetől — mosolygott a zömök emberke fanyarul. — De hagyjuk a tréfát... nekem soha-se voltak olyan arisztokrata passzióm, mint önnek, mr. Collen. Eddig csak magamfajta vén rókákkal volt dolgom az életben s elhiheti, hogy azokkal sem könnyű boldogulni. Mindenesetre hálás leszek, ha a rókák tudománya kihú-z most minket a pácából.

— Nagyszerű tudomány az, öregem, rosszul tenné, ha lekicsinyli. A róka szellemes és talalékony jószág, mest-tere, művésze a nyomvesztésnek. Benne testesül meg az erdő zsenije. Biztosra veszem, hogy egy kis rókafurfanggal mi is megszabadulunk a kutyáktól.

— Szép, szép. Csak azt szeretném tudni, hogy mit csinálna a helyünkben ökelme?

— A legtermészetesebb dolgot. Visz-szaügetne oda, ahonnan jöttünk. És közben vidáman rázná lompos farkát.

— Megbolondult, mr. Collen? Visz-sza, a kutyák torkába?

— Oda.

Mr. Benno szinte kövé meredt hámu-latában. Miss Lenot is csodálkozva hall-gatta a milliárdost, miközben sajtó lá-baeskáit áztatta. Collen barátságosan megkérdezte:

— Azt hiszem, sikerült kissé lehü-tenie a talpacskáit. Igen? Akkor köves-senek. Csak semmi aggodalom... meg-látják, minden rendben jön.

Választ sem várva, előre sietett. Ugyanazon az úton, amelyen jöttek.

Visszafelé. Az ugatás, amely ismét felhangzott, nyilván csöppet sem aggasztotta.

Mr. Benno tanácstalanul pislogott a színésznőre. Látszott rajta, hogy dühös.
— Az áldóját — mormogta, — alaposan megmondom neki a véleményemet, ha valami marhaság sül ki ebből. De nincs időnk teketóriázní. Iszkoljunk... hátha mégis neki lesz igaza.

Körülbelül megyedórahosszat botorkáltak visszafelé a már egyszer megtett úton. Mr. Benno és miss Lenot lába egyszerre földbegyökerezett a meglepetéstől. Meghökkenően bámultak a milliárdosra, aki valóban egészen különös dolgot produkált. Minden előzetes figyelmeztetés nélkül, váratlanul a magasba lendült és elkapott egy kiálló faágat. A következő pillanatban akrobatához méltó fürgeséggel tornázta fel magát a fára és nevelve kiálltotta kövérederet fársainak:

— Gyorsan, gyorsan utánam. Nyújtsa a kacsóját, miss Lenot, hogy felhúzhassam.

Egymásután segítette őket a fára, még mielőtt magukhoz térhetek volna a meglepetésükből. Elég kényelmesen elhelyezkedtek a vastag faágon.

— Az áldóját — tört ki a méltatlankodás mr. Bennóból, — mire jó ez a neveléses handabanda? Mi akar ez lenni, mr. Collen?

Miss Lenot viszont egyáltalán nem bosszankodott. Kedvesen nevetett, a szokatlan helyzet nyilván miáltatta.

— Csendesesen, öregem — felelte a milliárdos mosolyogva az izgága emberkének, — ez az a rókaufurfang, amiről beszéltem. Ha abbahagyja a zsörtölődést és figyel rám egy kicsit, akkor mingyárt megmagyarázom az egészet.

— No,

— Mi most azt csináltuk, amit a róka. A saját nyomunkon jöttünk visszszafelé. A kutyák a nyomnak csupán a szagát tudják követni, de arról sejtelmük sincs, hogy előre vagy hátra haladunk-e? Már most tegyük fel, hogy rokonszenves barátainknak nincsen szemük, csupán orruk. Ebben az esetben, nyugodtan elhaladnak itt alattunk, követik a nyomunkat, elérnek a patakhhoz,

olt aztán akár ítéletnapig szaglászhatnak a part hosszában, hogy hol lépünk ki a vízből.

— No, de ez ostobaság. Hiszen van szemük és egy-kettőre leráncigálnak bennünket erről a vendégszerető ágról.

— Ohó, ha mi bevárnók őket itt. Hagyjon kibeszélni, ember. Most azonnal továbbtornázzuk magunkat néhány fával, aztán szépen lecsücsülünk a bozótba. Kicsit fáradtságos mulatság lesz, de enélkül nem megy. Pő az eredmény. Miss Lenot, csak fogja mindig jó erősen a kezemet.

A mutatvány persze nem ment zaj és kisebb horzsolások nélkül. Miss Lenot fehér csuklóját is felkarcolta egy ág. De végül minden nagyobb baj nélkül földet értek, mintegy ötven yardnyira az előbbi helytől. A liánrengeteg körülfogta és láthatatlanná tette őket.

— Így ni — nevetett Collen elégedetten. — Most már csak esendben kell maradni. A kutyák majd gyanutlanul elrohannak mellettünk a nyomon s mi aztán nyugodtan odébbállhatunk. Az-

Mint a tej és rózsa olyan lesz az arca

3 perc alatt!

Egyszerűen néhány cseppet a paszterizált Leton-arctejből szétsimít arcbőrén. Erre helyezi a megszokott pudert és azonnal sima és hamvas lesz arca, mint a tej és rózsa. A fonynyadt arcbőr életet kap, a fénylő orr, homlok matt lesz, az arcbőr hibái eltűnnek, nem izrad az arc, a szeplőket eltakarja.

Teljesen ártalmatlan. Minden arcbőr részére alkalmas. Hatása tartós, mert a Letonos arca helyezett pudert egész nap vagy egész éjjel folyamán nem pereg le az arcról.

A Letonos arca helyezett pudert teljesen láthatatlan.

Egy üveg Leton-arctej, mely hosszú ideig eltarthat, 2 pengő 40 fillér.

Kapható gyógyszárakban, drogériákban és illatszertárakban. Ha valahol nem volna, úgy forduljon a Hunnia laboratóriumhoz, VII. Erzsébet-körút 56.

után már bottal üthetik a nyomunkat. Ez a rókák fufangja, mr. Benno.

Minden úgy történt, ahogy megjósolta. Mr. Benno és miss Lenot lázas izgalommal, feszülten várakoztak, amikor a vérebalka dühös csaholással, nagy zenebonával elrobogott mellettük. Csak Collen mosolygott nyugodtan. A láрма elhalkult s már csak messziről hallatszott, a patak felől.

Mr. Benno törte meg a csöndet. Kezet nyújtott a milliárdosnak.

— Mr. Collen — mondta tiszteletteljesen, — ön megtartotta a szavát.

— Rossz szokás, öregem, semmi egyéb — nevetett Collen. — Most aztán hordjuk az irhánkat.

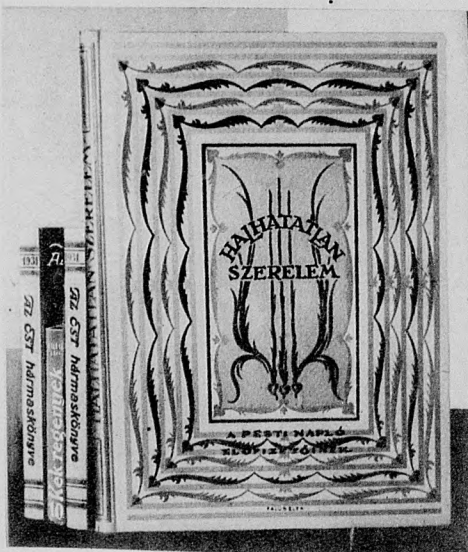
Este, a fényes banketten Ahlberg, a nagy filmmanager a milliárdosra emelte a poharát.

— Mr. Collen — mondta melegen, — elvesztettem a fogadást önnel szemben, de ennek én örülök a legjobban, mert ezzel lehetővé tette, hogy egy páratlan filmet alkossunk. Hölgyeim és

uraim — fordult a jelenlevők felé, — a dolog úgy áll, hogy egy filmet akarunk csinálni, amelyen a hős és a hősnő megszökik a fegyházból. A hőkenő csak az volt, hogy ebben nagyon kevés lett volna a realitás, mert tudjuk, hogy a véredek elől nehéz, szinte lehetetlen megmenekülni. Mr. Collen, mint régi, tapasztalt vadász, fogadott velem, hogy nyélbeüti az ügyet. A föltétel az volt, hogy kísérőivel együtt fegyencruhába öltözik és valódi, fegyencfogásra idomított vérebekeket eresztünk a nyomukba. Rendezőnk, mr. Benno tartott vele és miss Lenot, a kiváló művész, akít a színpadtól hódítottunk el a film női főszerepére. Mit szaporítam a szót... mint annyi más vállalkozása, ez a csoda is sikerült mr. Collennek. Kijátszotta és tévútra vezette Westpoint legkitünőbb falkáját. Hölgyeim és uraim, ürítsük poharunkat a nevezetes eset szereplőire.

És a poharak zajosan csendültek össze — a „száraz“ Amerika nagyobb dicsőségére.

Halhatatlan szerelem

Nagy költők és nagy festők művészetének tükre

A 80 ÉVES PESTI NAPLÓ AJÁNDÉKALBUMA

Közel 100 színes és mélynyomású művészi reprodukció. — Teljes vászonkötésben. — Falusi Elek művészi borítékrajzával. 31 x 24 centiméteres albumméretben.

INGYEN KAPJA

A PESTI NAPLÓ MINDEN ELŐFIZETŐJE

Ezenkívül karácsonyra ingyen kapja minden előfizető

AZ EST HÁRMASKÖNYVÉT

Előfizetési ára: $\frac{1}{4}$ évre P 10,80
 $\frac{1}{2}$ évre P 21,60

Pesti Napló kiadóhivatala:
Budapest, Erzsébet körút 18-20

Dorothy McNulty egyik filmjében (Fotó M-G-M)

felé, —
t akar
és a
A bök
nagyon
tudjuk,
e lehe
o, mint
velem,
étel az
egyene
venefo
tünk a
Benno
ló mű
tottunk
aporit
vállal
r. Col
vezette
Höl
nkat a

ndültek
agyobb

m

5k mű-

MAPLÓ

A

omású
Teljes
i Elek
31 x 24
tben

IZETŐJE

ra
611/26

YVÉT

10.80
21.60

la :
13-20

Társaság és divat

A bárónő délutáni teáján

— Kedveseim, én minden kertelgetés nélkül bevallom, hogy anyós-históriát tartogatok a számotokra s ha bármilyen oknál fogva valakinek kifogása van ellene, mondja meg bátran.

— És ha megmondjuk bátran, mi fog akkor történni?

— Akkor — hihetetlen ugyan, de mégis megtörténik — hallgatni fogok.

— Ennyi önmegtagadást igazán nem kívánhatunk a legszeretreméltóbb háziasszonytól. De hála istennek, bennünket nem érint közelebből semmiféle anyós-história. Talán tíz esztendő múlva tiltakoznánk ellene, de ma?

— Szóval szabad.

— Csak minél hamarabb.

— Tehát a társaságban mostanában jól mulatnak a mondain dáma anyós-politikájának kudarcán, kinek fia nagyon is fájó módon döntötte halomra azokat a reményeket, melyeket a család az ifjú házasságával kapcsolatban évek óta táplál. Ennek persze az volt a következménye, hogy a fiatalasszony életének úgyszólván minden percét megkeserítették a leleményesen

HOFFER PONGRÁC

képesített szücsmester

BUDAPEST, IV. KERÜLET, ESKÜ UT 6 SZÁM.

(Klotild-palota)

Telefon: A. 877-62.

Eredeti párisi szőrmemodellek. Bundák készen és mérték szerint. Kedvező fizetési feltételek.

2 szempont bundavásárlásnál:

1. Jól öltöztet, állandó vagyontárgy a minőségsszörme. 2. Csak megbízható képesített szücsnél vásároljunk szőrmeárút. Ezért keressük fel bundavásárlás előtt vitéz Lászlófi szücsöt József körút 35.

kieszelt anyós-szekaturák. Az anyós-nak egyetlen reményege hajadon leányában volt, kinek házasságától most már duplán sokat vártak. És ezek a remények be is teljesedtek. A fiatal leány várakozásonfelüli fényes partit csinált. De mit tesz Isten? A renitenskedő fiú és rossz szemmel nézett, agyongyötört fiatal felesége ideálisan szép és nívós házaseletet éltek, a nagy partit csinált leány ellenben botrányosan vetett véget a szülők által oly nagy örömmel fogadott házasságának. Egyszerűen megszökött a férjétől, egy nálánál jóval fiatalabb férfival. A fiatal férfi a válóper után feleségül fogja venni az izgalmas kalandok hősnőjét.

— Ez a happy-end nem mindenben felel meg ugyan a költői igazságszolgáltatásnak, de megnyugszunk benne.

— A hét másik érdekes eseménye egy motorcsónakkal van összefüggésben.

— Az ilyen szép meleg őszi napokon aktuálisabb színteret alig is lehet választani, mint a kék Dunát.

— A motorcsónakban a nagyon szép társaságbeli hölgy és a nagyon híres budapesti ügyvéd foglalnak helyet.

Az 1930-31 prém-**BRUCK** szücs új megmagyoloidény új modellejt bitott szőrmeszalónja, VI. kerület, Vilmos esászár út 54 szám alatt, occasióarakon bemutatja és árusítja közvetlenül a régi üzlet mellett

Gummi

harisnya, hcskötök, sérvkötök, betegápolási s hígienikus rakkak

Wesely és Társa utóda Nagy Károly Frigyes, Budapest IV. Apponyi tér 1/a. Árjegyzék ingyen. Tel. Aut. 833-28

ami már magában véve is elég fel-
 tűnő, mert a kettesben való motoro-
 zást a legliberálisabb társasági sza-
 bályok sem hagyják jóvá. De külön
 fűszere a dolognak az, hogy őnagysága
 egyike a legszigorúbb erényhősnőknek,
 aki bohém hajlandóságú férjének a leg-
 kisebb „kilengéseket” sem hajlandó
 elnézni. Morálprédikációiban pedig,
 mint a mintaszerű, korrekt, erényes
 férj, éppen a partnerré avanzsált ügy-
 véd úr szerepelt.

— Ebben már több humor van,
 mint az előbbi történetben.

— Szóval a humoron túl volnánk,
 jöhetnek egyéb aktualitások.

— Mi lehetne e pillanatban aktu-
 alisabb, mint a prém?

— Semmi. Maradjunk tehát a prém-
 nél.

— Hát én nem akarok kopott frá-
 zisokkal előállani, de azért sehogy sem
 tudom kikerülni azt a megállapítást,

hogy talán sohasem volt olyan nagy
 prémdivat, mint az idén.

— Ha a frázis kopott, az nem olyan
 nagy baj. Fődolog, hogy a prém ne
 legyen kopott.

— Attól nem kell tartani. Az idei
 prémdivat rengeteg ujdonságot hoz.
 Olyat is, ami „noch nicht dagewesen”,
 olyat is, ami volt, meghalt és most
 feltámadt.

— Az előbbi kategória föltétlenül
 érdekesebb.

— Hát ha még megludjátok, hogy
 miről van szó. Prém-nyakkendőket
 már láttatok, ugye? De prém-övet
 alig. Nos hát, az idén ilyet is fogtok
 látni. Persze vékony, puha szőrméből,
 egészen finoman dolgozva. Uj még
 ezenkívül a prémretikül s halottaiból
 támadt fel a prémsapka s a muff.

— Köszönjük az információt. Azt
 hiszem, mindannyian hasznát fogjuk
 venni. A viszontlátásra, gyerekek.

A Kvarcfény hatása

A napfény gyógyító és a szervezetre gyakorolt üdvös hatását már az ókorban is ismerték, a régi rómaiak pedig Solariaikban (napfürdőzésre alkalmas, magasan fekvő szobákban) egyes betegségek hathatós gyógyszerekeként rendszeresen alkalmazták a fénygyógyítást. A középkor azonban, mely minden higiénikus rendszabályt a régiek tudományos megállapításaival együtt sutba dobott, a napfényvel való gyógyítást is elvetette. Ebben az időben annyira féltek a levegőtől és napfénytől, hogy a szobák ablakait még a legelőkelőbb házakban is sűrűn lefüggönyözték abban a hiszében, hogy a friss levegő az arcbőr szépségét károsan befolyásolja. Tudományos alapon csak a XVIII. század vége felé esik szó újra a napfény gyakorlati alkalmazásáról.

Később, a napfény gyógyító hatásának beható megismerése után, olyan mesterséges fényforrást kerestek, mely a napfény alkalmazását sokszor lehetetlenné tevő éghajlati viszonyok között is alkalmazható lenne. A *dán Niels Finsen nevéhez fűződik a mesterséges úton előállított ultraviolett sugarak bevezetése a gyógyászatba*, melyet az ő felfedezése nyomán a mai napig annyira tökéletesítettek, hogy teljesen pótolja a természetes napfény hatását. Az így előállított készülékek közül nagy népszerűségnek örvend az ultraviolett sugarakban gazdag higany-kvarclámpa, melynek gyógyító hatását ma már a legkülönbözőbb betegségeknel használjuk fel.

A kvarclámpa ultraviolett sugarai, ha bizonyos ideig és megfelelő koncentrációban érik a bőrt, azon hét-nyolc óra múlva enyhe lobot okoznak, mely halvány pír alakjában jelentkezik. Ennek következtében a bőrön több vér áramlik keresztül és anyagcsereje megélénkül; ultraviolett sugarak baktériumölő hatása folytán pedig a bőrön levő kártékony baktériumok elpusztulnak.

Az általános anyagcsere megélénkülése folytán a kvarcfénnyel kezelt beteg étvágya feltűnő javulást mutat és különösen jó hatás érhető el ilymódon testileg legyöngült, súlyos betegséget kiállott, vérszegény, lábadozó egyéknél.

Egyéb betegségek gyógykezelésén kívül a kvarclámpa ma már a legkülönbözőbb szépséghibák gyógyításánál; így az arc genyes pattanásainál és az orr- és arcpirosságnál, fagyásnál, valamint hajhullásnál a kozmetikai praxisban is nélkülözhetetlen.

A *genyes pattanások fénykezelésénél* különösen olyan esetekben érhetünk el jó eredményt, ha azok aránylag nagy számban jelentkeznek és egyéb kezelésre nem javulnak. Ilyen esetekben főcél a hámlasztás, valamint a lehámlott bőrréteggel együtt a genyedést okozó baktériumok is eltűnnek.

A *fagyás fénykezelésénél* a gyógyítás abban nyilvánul meg, hogy az ultraviolett sugarak a fagyott szöveteket felszívódásra bírják.

Az *arc zsírosságát és a haj hullását ugyancsak határos módon befolyásolhatjuk fénykezeléssel*. Különösen meglepő és gyors eredmények érhetők el azon esetekben, mikor a hajhullás kiállott fertőző betegségek következtében lép fel.

Eltekintve azonban a kvarcfény többirányú gyógyhatásától, sokan azért keresik fel a kozmetikus orvost, hogy a nyári napfény által leburnított bőrük színét a kvarcfény rendszeres adagolásával télen át is megtarthassák.

Dr. Heks Imre.

Rovatvezetőkön kozmetikai kérdésekben, felülbélyegzett válaszborték beküldése ellenében, készséggel ad levélben is részletes felvilágosítást. Levelek „Kozmetika” jelzéssel a Délibáb szerkesztőségébe címzendők.

ÁRNYAK HÁZA

REGÉNY

IRTA K

SIG HAMOND
És
PAUL CLAUDIUS

Barbara Colton, Miller amerikai filmkirály kislányának házitánítónője rejtélyes események szemtanúja a sanbernandinói kastélyban. Akaratlanul látja a filmesitlagok morfiomos és kokainos orgiáit és esléként látogatatos árnyakat lát a házban. Napközben a kisteánnnyal, Millyvel foglalkozik.

— Ha még egyszer azt mondd apádra, hogy öreg medve, három napig nem jössz le velem a kertbe. Szégyeld magad! Hogy is mondhatsz ilyet apukádra. Ő nem öreg még és teértd dolgozik.

— Igen, ő értem még téged is megvett, néni.

— Megvenni csak aranyhalakat lehet, Milly.

— De az ör... de a papa színészeket is vesz. Rövidszoknyás néniket. Neked miért nincs rövid ruhád? Miért nem hordasz rövid harisnyát, mint a többi lányok, akkor szebb lennél.

Barbara nem szólt semmit és elpi-
rult...

Miller sanbernandinói villájában csak a legszükségesebb személyzettel vette magát körül. Felesége halála után a zordon, szótukar business man a világ számára érthetetlen átváltozáson ment keresztül. Néha napokig nem lehetett látni, ilyenkor senki sem tudta hova lükt el, aztán váratlanul felmerült, ke-
reste a léha társaságot, tivornyázott hosszú éjjeleken át. És amikor a konkurrens producerek már boldogan dörzsölték a markukat, abban a biztos

ludatban, hogy Hobartot tönkreteszti új életmódja — akkor a nagy cár mindig meglepte a világot valami új szenzációs filmmel.

Hobart kemény dió volt. Mindig a közönség ízlésének a pulzusán tartotta a kezét. A legutóbbi időben a Sun-ban megjelent egy cikk, amelyben egy indiszkret riporter Hobart Miller „kissé furcsa” társaságáról írt, szeszecempé-
szekről, kokainüzérekéről. „Érthetetlen — írta a cikk, — hogy ez a különben magába zárkózott ember ilyen kétes alakok előtt is megnyitja kastélya ajtaját.” Miller csak mosolygott egyet és a legközelebbi filmje a fehér méreg borzalmas világában játszódott le, olyan megrázó és megdöbbentő realizmussal, hogy ellenfelei valósággal összecusklottak. A „Kokain” című filmben csupa valódi figura szerepelt, csupa ismeretlen név, hivatásos színész alig játszott a darabban. A hatás persze óriási volt. Miller elismerő táviratot kapott a Népszövetség Egészségügyi Bizottságától, áldásos propaganda filmjéért.

A Sun legutóbbi száma megint cikkezett róla: „Hobart Miller, a filmcár napoként három kilométert úszik.”

Miller gondterhes arca egy pillanatra kisímult és megelégedve gyúrte zsebre az ujságot.

Este először vacsorázott együtt az új tanítónővel. Csodálkozással vette tudomásul, hogy miss Barbara Colton előző délután valamivel rövidebb angol kosztümben gólfozott a kertben Milly-

vel. Szabályos arcát megbarnította a nap.

— Hm, nem is tudtam, hogy golfozik, azaz nem mertem hinni... Ha tudtam volna, magam is beálltam volna harmadiknak.

— Sajnálom, hogy olyan ósdinak tart, mr. Miller, maga túlságosan a külsőből ítél, ez viszont érthető.

— Persze, ügye ezzel azt akarja mondani, hogy ez a kenyerem: külsőségekből ítélni.

— Igen.

— Pedig elhiheti, van ebben is egy kis igazság. Teszem fel például, ha maga rászánná magát és megrendelne néhány divatos ruhát, veszedelmesen megfiatalodna.

— Ne gúnyolódjék velem.

— De bocsásson meg, itt üssön belém Hollywood minden magasfeszültségű árama, ha nem komolyan mondtam ezt.

— Mr. Miller, határozottan megérik magán, hogy már régóta csak férfiak társaságában él — felelte Barbara tánítónői hangon.

— Miért? — hüledezett Hobart.

— Azért, mert rögtön magasfeszültségű áramokat emleget.

Hobart nem tudta elfojtani az ajkára lopakodó nevetést:

— Bocsánat... Máskülönben, hogy érzi magát itt ebben a szokatlan környezetben?

— Köszönöm, nagyszerűen, az éjszakaiakat leszámítva.

Hobart előrehajolt és táguló szeméit a lányra szegezte.

— Miért? Talán zavarja valaki? — kérdezte rekedten.

— Oh nem, csak nyugtalanul alszom, azt hiszem a levegőváltás miatt...

— Valószínűleg. — Miller megkönnyebbülten sóhajtott egyet. — Remélem, ma már jobban fog aludni.

— En is azt hiszem. Jó éjszakát!

Miller utánanézett, aztán elgondolkozva megfordult és átment a kastély másik szárnyába.

— Milyen jó kezekben van és milyen szép lány lesz belőle... akár csak az anyja...

Egy önálló nő

nehézben választja meg a ruháit, mint más nő, mert nagyon fontos, hogy ruhái nemcsak izlések és egyszerűek, de egyszerűsége ne kerüljenek sokba sem. A Párisi Divat, ez a nagyszerű modern divatlap, a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és kézmunkarajzot közöl minden számában. A modellek szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatószámot, mellet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12.

Barbara aznap éjjel még sokáig fenn volt, hálószobájában leoltotta a villanyt és kibámult a csillagos éjszakába. Grant ilyenkor teszi meg éjtéli körútját a parkban. A csillagok álmosan hunyorogtak a mélységes égbolton, a hallgató esendbe csak a tücskök zsongító cirpelése vitt bele egy kis mozgalmat. Miller kedvenc kutyája, *Pretor*, egy borjú nagyságú dán dog, a kertben szundikált.

Talán egy félóra is eltelt azóta, hogy Barbara bement hálószobájába, amikor Pretor hirtelen felszegte a fejét és nyugtalankodni kezdett.

Aztán elvakkantotta magát és a másik pillanatban ellúnt a fák között. Vad esaholása elhalt a sötétségben.

Barbara izgatottan állt az ablak előtt és szeméit valósággal belefúrta a park távoli feketeségébe. Úgy érezte, hogy valami rendkívüli történik lenn.

— Hol lehet Miller? — kérdezte önmagától és maga sem tudta, hogy miért jutott eszébe a ház gazdája.

Nem merenghetett tovább, mert most

újabb esemény kötötte le figyelmét. Yolo jelent meg lenn a lépcsőkön és sietős léptekkel indult a fák felé. Mielőtt azonban alakja beleolvadt volna a fák árnyékába, összeütközött egy másik férfival. Egy pillanatig mereven bámultak egymásra, majd néhány szót váltottak és együtt jöttek vissza a ház felé. Barbara a másik alakban felismerte Hobart Millert.

A japán szakács belemarkolt gazdája karjába és visszafelé cibálta a fák felé.

— Eressz el, te örült... Telefonálni kell... vagy valami mást...

Yolo siránkozó hangon könyörgött: — Hálha segíteni lehetne még Grant uron... menjünk vissza... én vissza menni...

— Nem! Velem jössz és segítesz!

Hobart Miller vadul belemarkolt a szakács nyakába és úgy vonszolta a lépcsők felé.

Barbara sikoltani szeretett volna, de aztán szájára tapasztotta a tenyerét.

— Mi történt? ... Mi történt Granttal? — sikoltott szívében a kér-

Yolo siránkozó hangon könyörgött...

dés, aztán ellámolygott az ablaktól, agyára dobta magát és úgy zokogott.

10.

Egy ember megunta az életét

Barbara Colton harmadszor törölte meg a szemüvegét, amikor végre mégis megszólalt:

— Mr. Miller, legyen szíves és mondja meg, hogy hol találhatom meg mr. Grantot.

Miller hirtelen a víz alá bukott és messze elúszott a lánytól. Barbara követte, közben Mílyre is vigyázott. A kislány vidáman kapaszkodott tanítónőjébe és a víz alá akarta húzni, Barbara ellenkezett, mert reggel óta csak egyetlen kérdés érdekelte: mi van az öreg titkárral. Ez a kérdés égette az agyát, amikor hajnallájjában lefeküdt, ez riasztotta fel reggel és ez lebegett állandóan az ajkán, amikor a reggelizőasztalnál szemközt ült Millerrel. De nem mert kérdezősködni. Nem akart gyanút kelteni és ezért folyton halogatta a kínos ügy elintézését. Amit éjszaka hallott és látott, az nagyon megrendítette. Érezte, tudta, hogy Granttal valami baj, talán nagy szerenésatlenség történt, valami, ami még az örökké nyugodt Miller lelkét is felkavarta.

— Mit jelentettek a japán szakács

VÍZPUMPA

hydraulikus préshez vagy önálló használatra, tiszta, új állapotban rendkívül olcsón helyszűke miatt eladó. Ugyanott egy

Festékörlőgép

is kapható. Bővebbet Dohány ucca 12. Portásnál

kétségbeesett szavai, hogy „hátha lehet még segíteni Grant uron”? — kérdezte Barbara ezerszer is önmagától. — És miért futott Miller olyan kétségbeesetten a ház felé? ... Miért nem engedte a fák közé a szakácsot? ...

Ezekre a kérdésekre nem kapott választ. Semmit sem tudott megmagyarázni magának. A reggelinél Barbara észrevette, hogy Miller nagyon sápadt és gondterhelt. Alig szólt és valahányszor Barbara közömbös kérdéseket intézett hozzá, összerendezte és csak vontatottan felelt. Sőt azt is észrevette, hogy kezeiben remegnek az evőeszközök.

A leány elhatározta, hogy minden körülmények között utánajár a dolognak és még akkor is, ha senki sem lesz a segítségére, kikutatja a Miller-ház ezer titkának megoldását.

A házban idegen, gyanús emberek járnak, akiket nem jó szemmel néz a titkár, Ginger erőszakosan lép fel Granttal szemben és ő csak szavakkal veri vissza az üttegeket. Miért, azért, mert nem tud velük szemben másképpen fellépni, amire viszont csak egyetlen magyarázat lehet az, hogy Ginger, ez a rosszarú, banditaformájú alak Miller tudtával jár-ke-l a házban és a parkban... De nemcsak a titkár gyűlöli Gingert, hanem Yolo is... A szakács mindig nyomon követi őt, mint az árnyék. Les rá... Vár valamire... Vár egy alkalmas pillanatra... És Miller úgy tesz, mintha semmiről semmit sem tudna. Aztán eljön az éjszaka, amikor Grant a kertben van és Barbara nem látja őt visszatérni... Mi történt vele?... Miller is a kertben van... Mi keresett akkor éjszaka ott a kertben?... Grant ólmosbotjára sines magyarázat?... A titkár úgy látszik érezte, tudta, hogy a botra szüksége lehet...

— Most már nem megyek el innen, amíg mindent meg nem tudtam! — határozta el Barbara Colton és szinte égett a tettvágytól. Bensejében nagyon örült, amikor reggeli után Miller kijelentette, hogy úszni megy, de arckifejezése nyugalmas és változatlan maradt.

háttha le-
? — kér-
agától. —
kétségbe-
nem en-

... kapott
megma-
inél Bar-
agyon sa-
és vala-
kérdése-
t és csak
s észre-
k az evő-

y minden
a dolog-
sem lesz
Miller-ház

emberek
el néz a
lép fel
zavakkal
rt, azért,
másképp-
ak egyet-
y Ginger,
új alak
an és a
kár gyű-
is... A
öveti őt,
r vala-
lanatra...
emmiről
n az éj-
a van és
ni... Mi
kertben
zaka ott
sbotjára
kár úgy
a botra

el innen,
! — ha-
s szinte
nagyon
ter kife-
arekife-
n ma-

Közömbös hangon mondta:

— Éppen most gondoltam erre én is. Mingyárt átöltöztetem Millyt és aztán mi is fejest ugrunk az uszódamedence vizébe... Úgy látszik, ma nagyon meleg napunk lesz...

Miller rekedt hangon mondta:

— All right, jöjjenek...

Barbara azonban észrevette, hogy nem örül az együttlétnek, sőt feltételezte, hogy csak azért találta ki az úszást, hogy minél előbb megszabadulhasson tőle. Tíz perc múlva a kisleány társaságában megjelent a park közepén álló hatalmas uszódamedencénél és mielőtt a vízbe ugrott volna, elhatározta, mindenképpen végére jár a dolognak.

És félóra múlva, amikor már attól félt, hogy Miller ott hagyja őket a medencében, váratlanul megkérdezte tőle, hogy hol találhatná meg a titkárt. Nem csodálkozott azon, hogy Miller úgy tett, mintha a kérdést nem hallotta volna. Szinte előre tudta, hogy ez így lesz, de az ellenállás feltűzte és most már nem habozott, hanem Miller után úszott és abban a pillanatban, amikor a filcmeír felbukkant a vízből, megismételte kérdését.

— Grant? — kérdezte közömbös arccal Miller, miközben kitörölte szeméből a vizet. — Grant elutazott.

— Elutazott? — válaszolt halk hangon Barbara. — Pedig tegnap erről nem iett nekem említést...

Miller tréfával akarta elütni a kínos kérdést.

— Nana, miss Barbara, talán bizony egy napig sem tud meglenni Grant nélkül?...

Barbara azonban nem volt hajlandó visszavonulni, hanem ismét támadást intézett Miller ellen:

— Tehát holnap már ismét itthon lesz? — mondta gyors szavakkal.

— Azt nem mondtam! — hökkent meg Miller. — Azaz... Miért érdeklődik utána?

— Egy könyvet ígért nekem... Arra kértem, hogy rendelje meg számomra és...

— Oh ennyi az egész? ... Miért nem mondta előbb. Azonnal telefonálok

Arcszínre van szüksége!

Segítsen tehát a természetnek és használjon „Khasana Superb-Crème“-t. Ez a narancs-színű szépségkrém (nem festék) azonnal szétterjed bőrén és minden arcbőrnek megadja a megfelelő, egyéni színárnyalatot. Elragadó, üde, egészséges és természetes lesz az arca és senki sem fogja sejtteni, hogy használ valamit. Az arcfesték hatása nem lehet olyan egyéni, mint a „Khasana Superb-Crème“-é.

Csak a „Khasana Superb-ajakstift“ hat éppen így. A száznak fiatalos üdeséget kölcsönöz. Az ajkakat csak gyengén emeli ki, nem túlságosan nagyon, de nem is kevésbé.

A „Khasana Superb-Crème“-nek és a „Khasana Superb-ajakstift“-nek nem árt sem az idő, sem a nedvesség, sőt még a csók sem. Kizárólag szappannal távolítható el.

**KHASANA
SUPERB**

KHASANA Superb-ajakstift, aranghüvely P 2,70, elegáns forgatható hüvely, nyitható fedéllet, kettős tartalom P 5,-, hozzávaló tartalékstift szelatinhüvelyben P 2,70, Khasana Superb-arcpirosító tégelyben P 1,50.

Még ma tegyen kísérletet egy kis csomag Khasana Superb ajakrudacskaival P 1,20 és arcpirosítóval P 1,60. Mindenütt kapható.

Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., London

Magyarországi központ:
MIHÁLY OTTÓ gyógyszer-árukereskedés
Budapest, VI, Podmaniczky-u. 43. — Telefon: Aut. 122-44.

dés, aztán eltámolygott az ablaktól, ágyára dobta magát és úgy zokogott.

10.

Egy ember megunta az életét

Barbara Colton harmadszor törölte meg a szemüvegét, amikor végre mégis megszólalt:

— Mr. Miller, legyen szíves és mondja meg, hogy hol találhatom meg mr. Grantot.

Miller hirtelen a víz alá bukott és messze elúszott a lánytól. Barbara követte, közben Millyre is vigyázott. A kislány vidáman kapaszkodott tanítónőjébe és a víz alá akarta húzni, Barbara ellenkezett, mert reggel óta csak egyetlen kérdés érdekelte: mi van az öreg titkárral. Ez a kérdés égette az agyát, amikor hajnalában lefeküdt, ez riasztotta fel reggel és ez lebegett állandóan az ajkán, amikor a reggelizőasztalnál szemközt ült Millerrel. De nem mert kérdezősködni. Nem akart gyanút kelteni és ezért folyton halogatta a kínos ügy elintézését. Amit éjszaka hallott és látott, az nagyon megrendítette. Érezte, tudta, hogy Granttal valami baj, talán nagy szerencsétlenség történt, valami, ami még az örökké nyugodt Miller lelkét is felkavarta.

— Mit jelentettek a japán szakács

VÍZPUMPA

hydraulikus préshez vagy önálló használatra, tiszta, új állapotban rendkívül olcsón helyszűke miatt eladó. Ugyanott egy

Festékörlőgép

is kapható. Bővebbet Dohány ucca 12. Portásnál

kétségbeesett szavai, hogy „hátha lehet még segíteni Grant uron”? — kérdezte Barbara ezerszer is önmagától. — És miért futott Miller olyan kétségbeesetten a ház felé? ... Miért nem engedte a fák közé a szakácsot? ...

Ezekre a kérdésekre nem kapott választ. Semmit sem tudott megmagyarázni magának. A reggelinél Barbara észrevette, hogy Miller nagyon sápadt és gondterhelt. Alig szólt és valahányszor Barbara közömbös kérdéseket intézett hozzá, összerendezett és csak vontatottan felelt. Sőt azt is észrevette, hogy kezeiben remegnek az evőeszközök.

A leány elhatározta, hogy minden körülmények között utánajár a dolognak és még akkor is, ha senki sem lesz a segítségére, kikutatja a Miller-ház ezer titkának megoldását.

A házban idegen, gyanús emberek járnak, akiket nem jó szemmel néz a titkár, Ginger erőszakosan lép fel Granttal szemben és ő csak szavakkal veri vissza az ütlegeket. Miért, azért, mert nem tud velük szemben másképpen fellépni, amire viszont csak egyetlen magyarázat lehet az, hogy Ginger, ez a rosszareú, banditaformájú alak Miller tudtával jár-kezel a házban és a parkban... De nemcsak a titkár gyűlöli Gingert, hanem Yolo is... A szakács mindig nyomon követi őt, mint az árnyék. Les rá... Vár valamire... Vár egy alkalmas pillanatra... És Miller úgy tesz, mintha semmiről semmit sem tudna. Aztán eljön az éjszaka, amikor Grant a kertben van és Barbara nem látja őt visszatérni... Mi történt vele?... Miller is a kertben van... Mi keresett akkor éjszaka ott a kertben?... Grant ólmosbotjára sincs magyarázat?... A titkár úgy látszik érezte, tudta, hogy a botra szüksége lehet...

— Most már nem megyek el innen, amíg mindent meg nem tudtam! — határozta el Barbara Colton és szinte égett a tettvágytól. Bensejében nagyon örült, amikor reggeli után Miller kijelentette, hogy úszni megy, de arekifejzése nyugalmas és változatlan maradt.

Közömbös hangon mondta:

— Éppen most gondoltam erre én is. Mingyárt átöltöztetem Millyt és aztán mi is fejest ugrunk az uszótamedence vizébe... Úgy látszik, ma nagyon meleg napunk lesz...

Miller rekedt hangon mondta:

— All right, jöjjenek...

Barbara azonban észrevette, hogy nem örül az együttlétnék, sőt feltételezte, hogy csak azért találta ki az úszást, hogy minél előbb megszabadulhasson tőle. Tíz perc múlva a kisleány társaságában megjelent a park közepén álló hatalmas uszómedencénél és mielőtt a vízbe ugrott volna, elhatározta, mindenképpen végére jár a dolgoknak.

És félóra múlva, amikor már attól félt, hogy Miller ott hagyja őket a medencében, váratlanul megkérdezte tőle, hogy hol találhatná meg a titkárt. Nem csodálkozott azon, hogy Miller úgy tett, mintha a kérdést nem hallotta volna. Szinte előre tudta, hogy ez így lesz, de az ellenállás feltűzette és most már nem habozott, hanem Miller után úszott és abban a pillanatban, amikor a filmcár felbukkant a vízből, megismételte kérdését.

— Grant? — kérdezte közömbös arccal Miller, miközben kitorolte szeméből a vizet. — Grant elutazott.

— Elutazott? — válaszolt halk hangon Barbara. — Pedig tegnap erről nem tett nekem említést...

Miller tréfával akarta elűtni a kínos kérdést.

— Nana, miss Barbara, talán bizony egy napig sem tud megenni Grant nélkül?...

Barbara azonban nem volt hajlandó visszavonulni, hanem ismét támadást intézett Miller ellen:

— Tehát holnap már ismét itthon lesz? — mondta gyors szavakkal.

— Azt nem mondtam! — hökkent meg Miller. — Azaz... Miért érdeklődik utána?

— Egy könyvet ígért nekem... Arra kértem, hogy rendelje meg számomra és...

— Oh ennyi az egész? ... Miért nem mondta előbb. Azonnal telefonálok

Arcszínre van szüksége!

Segítsen tehát a természetnek és használjon „Khasana Superb-Crème“-t. Ez a narancsszínű szépségkrém (nem festék) azonnal szétterjed bőrén és minden arcbörnek megadja a megfelelő, egyéni színárnyalatot. Elragadó, üde, egészséges és természetes lesz az arca és senki sem fogja sejtteni, hogy használ valamit. Az arcfesték hatása nem lehet olyan egyéni, mint a „Khasana Superb-Crème“-é.

Csak a „Khasana Superb-ajakstift“ hat éppen így. A szájnak fiatalos üdéséget kölcsönöz. Az ajkakat csak gyengén emeli ki, nem túlságosan nagyon, de nem is kevésbé.

A „Khasana Superb-Crème“-nek és a „Khasana Superb-ajakstift“-nek nem árt sem az idő, sem a nedvesség, sőt még a csók sem. Kizárólag szappannal távolítható el.

**KHASANA
SUPERB**

KHASANA Superb-ajakstiftl.
aranyhüvely P 2.70, elegáns
forgható hüvely, nyitható fe-
déllet, kettős tartalom P 5.-,

hozzávaló tartalék-
stiftl. zselatinhüvely-
ben P 2.70, Kha-
sana Superb-arcpi-
rosító téglében P
1.50.

Még ma legyen ki-
sérletet egy kis cso-
nag Khasana Su-
perb ajakrudacska-
l P 1.20 és arcpi-
rosítóval P 1.60.
Mindenütt kapható.

Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., London

Magyarországi központ:
MIHÁLY OTTÓ gyógyszerkereskedés
Budapest, VI, Podmaniczky-s. 43. — Telefon: Aut. 122-44.

Hollywoodba és valamelyik személyi titkárom el fogja intézni... Vagy ha várhat vele holnapig, akkor majd megbeszélheti az új titkárral...

— Az új titkárral? — Barbara hangjából rémület csengett ki, amikor ezt a kérdést Millerhez intézte. — Hát Grant elhagyta őt?...

Miller néhány tempóval a medence széle felé igyekezett, de Barbara nyomon követte. A márványfal mellett keményen szembenézett Millerrel, aki elfordította tekintetét és néhány pillanatra elborult arccal kisleánya fickándozását figyelte.

— Igen... Grant elhagyott — szólt meg nagysokára. Váratlanul elhagyott...

— De hát miért?...

— Hogy miért?... Magam sem tudom biztosan... Talán, mert megúnta az életét.

— Megúnta az életét?...

— Úgy értem, hogy az itteni életet... Isten vele, most sietnem kell, mert tíz óráig bent akarok lenni Hollywoodban...

Mielőtt Barbara még felocsudhatott volna, Miller máris kimászott a vízből, magára öltötte fürdőköpenyét és megindult a ház felé. A leány szédülten kapaszkodott a medence korlátjába és a filmcár után meredt. Kiáltani szeretett volna... Meg akarta mondani Millernek, hogy mit látott az éjszaka... Követelni akarta tőle a magyarázatot, de aztán lemondóan lehajtotta a fejét, mert belátta, hogy hallgatnia kell, mert Miller úgyis csak akkor beszélne, ha akarna... És mit kíván ő Hobart Millertől, a dollármilliomos filmcártól, aki ezer és ezer alkalmazottnak parancsol, aki előtt a világ legszebb női is remegve állnak, aki százakat boldoggá, híressé és gazdaggá tehet és ezeket a nyomorba dönthet, ha éppen eszébe jutna... A kérelhetetlen Millertől, aki esztendőket óta vívja a házarcát a konkurrens filmvállalkozókkal és aki ebben a harcban mindig fe-

lül marad... Miért zaklassa őt kérdéseivel? Mit törődik a nagy Miller azal, ha valamelyik alkalmazottja elmegy?...

Mit akar tőle a kis szegény tanítónő, aki tíz évig dolgozik annyi pénzért, amennyit a Miller Filmgyár pénztára egy perc alatt kifizet... És a pénz nagy hatalam Hollywoodban, nagyobb, mint bárhol a világon... A szegény senki, a gazdag minden... Ha Miller egyszer nagyon únni fogja őt, egyszerűen felmond neki... Kifizeti hetibérért és mehet... Mehet valahová az eget kaparó falak közé, és eltemetkezhet valamelyik felhőkarcoló kis boxában és ábrándozhat napfényről, nagy rétekről, virágos mezőkről... Mert azt érezte, hogy ebben az életben csak egyetlen olyan alkalom kínálkozott a szegény tanítónőnek, mint a sanbernandinói paradicsom... Pompájával, gazdagságával, gondtalanságával és minden kénvelmével...

Barbara hirtelen nagyon kicsinek és nagyon szegénynek érezte magát. Sírn szeretett volna, de nem tudott. Hirtelen összerendezte. Vizes kéz paskolta hátát és vidám hang duruzsolta a fülebe:

— Barbara néni, miért néztél olyan sokáig a papa után?... Bántott talán? Tudod, hogy ő is így szokott téged nézni?...

— Ensem? — hökkent meg Barbara.

— Igen... Tegnap is, amikor felmentél a lépcsőn, utánad néztem... Sokáig néztem...

— Talán csak a levegőbe néztem... — nyögte Barbara.

— Te nem vagy levegő, nem a levegőbe néztem, hanem teutánad... Hát te is a levegőbe néztél?

— Igen, én a levegőbe néztem.

— És miért néztél a levegőbe?

— Mert nagyon elgondolkoztam...

— És min gondolkodtál?

— Azon édes Milly, hogy ha egy em-

Gábor Viktória Kozmetika Modern szépségápolás, tisztátalan arcok rendbehozatala. Hajszálok, szemölcsök végleges eltávolítása. Széjpittőszerek. Olcsó-bérlérendszer. **(Podmaniczky u. 2. II. em. 4. Vilmos császár út sarkán)**

ber megúnja az életét, miért únja meg... És ha megúnta, mit csinál a fák között késő éjszaka...

11.

A kép beszél

Délután váratlanul besötétedett az égbolt. A forróság szinte rátelepedett az emberekre. Aztán, mintha egyszerre lezuhantak volna a felhők, zápor kerekedett. Sárga függöny vibrált mindenütt a levegőben és a forró föld szomjasan itta a langyos vizet. Barbara céltalanul bolyongott a szobában. Százszor is elővette könyveit, kinyitotta szekrényeit, előhalászta ruháit és cipőit, aztán mindent megint visszarakott és folytatta a sétát. Kint ömlött az eső, a vízuhatag fáradhatatlan paszkolta a pálmák leveleit és ostromolta a kaktuszokat.

Amikor egy-egy pillanatra megállt az ablaknál és rámeredt az esőfüggönyre, mindig az a nap jutott az eszébe, amikor először lépte át a sanbernandíno kastély küszöbét. Akkor is esett az eső, akkor is zuhogott a kaliforniai zápor, de mennyire más volt akkor minden. Akkor jobb volt, pedig érezte, hogy a víz a cipőjébe folyik, hogy a nyakán végigvernek a vízsznórok, érezte, hogyan ázik át a ruhája, hogyan puhul meg fején a kalap, hogy a sár miképpen hatol át harisnyáján és mégis kemény akaratú, tele remény-nyel baladt a cél: a kastély felé... És most? ... Célját elérte, az eső régen elállt, napsugaras napok jöttek-mettek és ő mégis arra gondol: bárcsak akkor visszafordult volna... És most

is esik!... De másképpen esik?... Vagy csak ő változott meg?... Kínzó gondolatok támadtak, belekerült a kérdések hálójába és ő nem tud kiszabadulni, mindjobban belegabalyodik... Minden esőcsepp kérdéseket dobol az ablakán: Tu-dod-e, hogy mi-ért jön-nek az árnyak?... Kik-nek az árnyai suhanak er-re fe-lé? Mi tör-tént Grant-tal?... Lá-tod-e még Gin-gert?...

Gyorsan elfordult az ablaktól és befogta a fülét, de még így is állandóan hallotta a kérdéseket:

— Hol volt ma éj-jel Mil-ler?... Mit tett ma éj-jel?... Mit csi-nált Grant-tal?...

Ágya elé futott, hogy a párna alá dugja a fejét, de aztán minden erejét összeszedve, kiegyenesedett és halkán így szólt:

— Megörültem?... Mi történt velem?... Mindig büszke voltam arra, hogy tudok uralkodni az idegeimen és most, íme: bolond vagyok! Hát még mindig nem nőtt be a fejem lágya?... Hát nincsenek csodák: Barbara Colton, okleveles tanárnő, fél?... Hát mitől félek? Félttem az életemet?...

Erre a kérdésre azonnal megadta a választ: *nem*. Nem féltette az életét. Mitől féltene, ha veszélyben forogna is? Hiszen életét sohasem értékelte valami sokra; eddig csak gond, munka, bosszúság jutott neki, nagyon kevés örömmel, de annál több bánattal... Egyetlen egy baráttal sem... Az örömökről már régen lemondott és csak nyugalomra vágyott... Igaz, valamikor másképpen képzelte el az életét. Azt hitte, hogy tanulmányainak befejezése után kedvenc tudományaival foglalkozik

Szt. Rókus lábsósfürdő hatása

majd... könyveket fog írni... ismert lesz... talán egyetemi katedrát is kap és akkor majd, ha jön egy nagyon okos, nagyon intelligens, komoly férfi, aki legalább tíz évvel idősebb lesz nálánál és ha alaposan megfontolják és meggondolják a dolgot, házasságot fognak kötni... Nem szentimentális szerelemre, házasságra gondolt... Esetleg gyerekek is lesznek... Sőt valószínű... biztosan lesznek.

És aztán lassan elmúltak az álmok... Tanulmányait befejezte, de kedvenc témáival nem foglalkozhatott, könyveket sem írhatott, mert kenyeret kellett keresnie... És multak az évek és az évekkel multak az álmok is... Most már mindennek vége!... A könyvek írásáról lemondott és lemondott a komoly tudós férjről is és a gyermekekről is... Azóta minden lelki problémát csak abból a szempontból vizsgálta meg, hogy analízálásra érdemes anyag-e...

Leült egy karosszékre, letette szemüvegét, hátravetette fejét a támlára és a mennyezetre meredt.

— A kérdést feladom magamnak: mitől félek?... Próbáljunk csak hidegen gondolkodni!... Ebben a házban, ahol most, mint tanítónő állok alkalmazásban (és ezt sohase felejtse el!) olyan események történnek, amelyeket nem értek!... Miért nem értem ezeket a dolgokat?... Azért, mert vagy nem értek hozzájuk vagy pedig, mert eddig felületesen néztem az eseményeket... Azt hiszem, az utóbbi megállapítás a helves... Sőt tovább megyek és azt mondom, hogy az eseményeket inkább a szívemmel nézem, mint az agyammal!... Ez az. Napokkal ezelőtt megéreztem, hogy itt nincs minden rendben, éreztem, hogy valami történni fog és ahelyett, hogy hidegen gondolkoztam és arra törekedtem volna, hogy a titkot megfejsem, vártam a történetekre. És most történt. Granttal történt valami... És most már biztosan tu-

dom, hogy valami szörnyűség, mert meghalt. De miért halt meg?... Az életét nem unta meg, hanem megölték!... Ki ölte meg?... Miller!...

Amikor ez a név kicsúszott Barbara ajkán hirtelen felugrott és egész testében remegni kezdett, aztán ismét leült és kezét forró homlokára szorítva, így szólt:

— Már megint elvesztettem a hidegvéremet... Miért lettem ebben a házban ilyen szubjektív, miért engedem, hogy a megfontoláson mindig felülkerekedjenek az érzelmek... Légy tárgyilagos, Barbara!... Először is nem tudom biztosan, hogy Grant valóban meghalt-e, másodsor, semmi alapja sincs annak az örült föltevésnek, hogy Miller megölte titkárát... Mindenképpen meg kell tudnom az igazat!... De hogyan?... Kihez forduljak?... Millert már megkérdeztem, de nem válaszolt nyíltan, bárcsak annyit se mondott volna. Őt tehát ki kell hagynom a játékból. John, a komornyik, nem jöhet számításba, mint ahogyan nem fordulhat a személyzet többi tagjához sem... Talán Yolo!... A japán szakács tud valamit, sőt sokat tudhat, hiszen nagyon szerette a titkárt... Istenem, miért beszélek most multidőben, amikor nem tudom, hogy Granttal mi történt?... A japán szakács azonban nem fog beszélni... Keleti vigyorba burkolja majd a választ...

Hát senkihez se fordulhatna?... Tenyerébe hajtotta tüzelő homlokát és hosszasan elgondolkozott. Aztán hirtelen felugrott helyéről és felkiáltott:

— Valaki beszélni fog!... Valakit vallomásra fogok kényszeríteni! Ruth Virginiát, a halott szépasszonyt, a vöröshajú párducot... Minden titok magyarázatát benne kell keresni... Hozzá fogok menni, fölkeresem őt a kínai szobában és vallomásra bírom.

(Folytatjuk)

A BUDAPESTI HIRLAP
vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

Szent a béke

Vígjáték 1 felvonásban. *Irla*: **Vitéz Miklós**

E darab előadási joga kizárólag a Magyar Színpadi Szerzők Egyesületétől (Miksa ucca 7) szerezhető meg

Szereplők: { János gazda, ötvenéves
Mari, felesége, ötvenéves
Anna, a lányuk, huszonkét éves
Ábris, az ura, huszonnyolc éves

(*Idő*: Manapság. Egy szép augusztusi vasárnap délután)

Színhely: Fehérre meszelt falusi ház uccára néző homlokzata. Nádjudél, kis muskátlis ablak. Az ablak alatt egyszerű, támlátlan pad. Jobbra, a házhoz csatlakozva deszkakerítés kis ajtóval. Balra ugyanilyen kerítés, mögötte gyümölcsfák.

Anna (vasárnapi, de nem cifra ünneplőruhában. Jóképű menyecske. Hangosan jajveszékkel és sír a színpadon).

Mari (sötétkék kartonruhában ül mellette. Csontos, kemény, barna arc. Energikus, parancsoló természet): Né böggj má! Ha möggyün apád attú a jófirmátul, akkó böggj! Különösen, ha magáva hozza út is!

Anna: Az Ábrist? Jaj, édősanyám, de hogy hozza, nem úgy mönt el az hazúrú!

Mari: Akárhogy mönt is el, kocsmába mönt, ördög bújjék a fajtájába. Örökösen csak nem ül ott!? Apád majd ehozza onnét.

Anna (újra sír): Ilyen szégyön, édősanyám, ilyen szégyön! Mögvert, az eső hónapba mögvert, oszt kocsmába mönt. Oh, Istenöm!

Mari: Utojjára ütött mög, né féjj. Maj én röndbe töszöm úkermét!

Anna: De hogy tuggya-é édősanyám?

Mari: Nincs olyan férfija az Istennek, akit én röndbe né tunnék tenni! Bíz csak rám! Azt hiszöd, hogy apád nem ilyen ütös legény lött vóna, ha ráhattam vóna?! Az a! De én mingyá az elejín létörtem a szarvát! Úgy ám! Nagyon hangosan kezte, oszt hamar csöndes embör lött!

Anna: Könnyü vót magának, hisz az édesapám olyan jámbor fajta...

Mari: Férfiba nincs jámbor, mög nem jámbor! Mind kutya férifajta. Ha ki nem húzod a harapós fogát, harapna a mind! De én kihúztam apádét, oszt kihúszom még máma a jó pipa uradét is!

Anna: Jaj, hogy akarja csinálni édősanyám?

Mari: Hogy? Séhogy! Mára estig itt szent lősz a béke! A mindönit a fajtájának!

(*Rövid szünet.*)

Anna (szepegve hallgatott, most balra tekint): Nízze, ott gyün má édősapám!

Mari (odanéz): Az ám.

Anna: De égyedül gyün... Montam, úgy-é, hogy nem tuggya Ábrist ehozni?

Mari: Addig kergetöm vissza érte, míg e nem hozza! (A balról jövő Jánoshoz.) Hát az a borszák hun van? Nem mögmontam, vissza ne gyüjön ünéküle?

János (vasárnapi, öreges ruhában alázatosan jön): Hát mondani mondtad... De azt nem mondtad, hogy úgy húzzam ki a kocsmából, mint sintér a kutját?... nem akart...

Mari: Nem akart? Nohát akkó mönyön vissza érte mégéccö. De ha most sé hozza magával, hát kend is ott maradhat örökösen! Nízze mög a lányát. Nízze, hogy bögg utána?! (Meglöki Annát, hogy sírjon, az mingyárt rá is kezdi.) Hallod, szégyen lányom, mink mögtöszünk érted mindönt... Apád is, mög én

is... Nízd, apád má mögy is érte, oszt ehozza ide, mög beszél is a fejjel...

János: Beszélök, beszélök... de mi az istencsudáját mongyak neki?

Mari: Mit? Hát az igazat! Dörgőjje az az óra alá, amit csinát a lányávall! De úgy dörgőjje ám, hogy mindörökre emönnyön a kedve a kocsmátul mög a lapátnyéltül.

János: Micsoda lapátnyélrül beszélsz? Hát mit tött?

Mari: Hogy mit tött? No mondd e, felejj mög té, szögény lányom, mi féle embörhő adott az apád...

Anna (sirva): Mögvert, édösapám, a lapátnyéle vert mög...

János: Mögvert, kedves lányom? Oszt mijé?

Anna: Úgy kezdődött, hogy ű azt kajátotta vissza hogy ű bíz nem őszik vasárnap ebédre köleskását, mer hogy aszontam neki, hogy más nincs otthon, azt kő önni... Erre ű lehányta magárú a ruháját, oszt a disznóólnak esött neki...

Mari: Hajja? Léhányta magárú a ruhát!

János: Biztos, mer nem akarta összerondítani az ólpucolássa...

Mari: Oszt azt pont vasárnap kő csináni?!

János: Hát inkább vasárnap, mint sohasé!

Mari: Csakhogy trucchú csináta! Nem hajja, hogy a kása miatt csináta? Még csak a kő, hogy kend is pátyát fogjal!

János: Dehogy fogom, dehogy fogom. Mondd tovább má, lányom...

Anna: Oszt akkó, hogy a főzéshez a víz elfogyott, kimöntem hozzá, oszt szépen kértem: Ábris, hozzon má égy vödörrel a kútrul... Ő visszakaját: Neki is nuög van a maga dóga, lódújjak en!... Akkó még szöbben kértem, hogy nem akarnek má az uccára mönni olyan rondán... Oszt mive csúnyán léstöt, hát aszontam neki, hogyha nem mögy, nem őszik ebédöt! Akkó ű csúnyán léhorta anyámat, apámat...

János: Engömet?

Anna: Magát is, mög a szentöket is az égbü... Oszt, mert nem hattam a szentöket mög magukat, hát neköm ugrott a lapátnyéle, oszt iszonytató rávert a dérékamra!

János: Az istenfáját a kezinek, ezt mögkeserülli!

Mari: No úgy-e, maga is beláttya?!

János: Be... De hogy izé... biztos így vót é ez?

Mari: Hallod, Anna? Az apád, a tulajdon édösapád aszongya, hogy hazudunk!

János: Né mongy má ilyenöket, a keserves mindönit! Ne féjji, elátom én a baját, csak mondd, mit tögyek?!

Mari: E má okos beszéd... Mit tögyön? Montam má, hogy ehozza ide. Léül vele ide a padra, oszt szépen okosan a lelkire beszél neki. Hisz tud maga okosan is beszélni...

János: Szó se rúla...

Mari: Nohát... Mögmongya annak a goromba disznónak, hogy a maga édöslányát né üsse-verje, hanem úgy bánnyon vele, mint a himös tojással! Mer tisztösséges embör féti, ója, nem pedig üti, veri a pátyát. Lögyön boldog, ha utána viheti azt a vödör vizet! Mög oszt nyajja mög mind a tüzujját, ha a maga lánya kását főz neki. Beszéljjon neki a mi életünkröl. Milyen szépen mögvyagunk mink! Csak azé, mer maga okos embör, nem flnyváskodik, nem hepciáskodik, hanem tuggya méltányóni az asszony dógát... Igaz-é?

János: Hát igaz... No akkó mögyök is... (Indulni akar.)

Anna (balra néz): Jaj Istenöm, ott gyün a!

János: Ki?

Anna: Az Ábris a...!

Mari: Hát csak gyüjjön! Épp jókó gyün...

Anna: Jaj, de mi lösz itt?!

Mari: Mi lözne? Béke lösz... Mög a lösz legeléb, hogy té most bemész...

Anna (gépiesen áll föl): Bemönnyek?

Mari: De be ám... Oszt addig ki sé üüssz, amíg nagyon szépen mög nem követ az urad!

Anna: Nehezen töszí a mög azt...

Mari: Fő, hogy mögtögye... Né féjj, estéig szent lösz a béke... No csak mönny.

Anna: Jaj, vigyázzanak vele, nagyon kemény ám a feje... *(Bemeau.)*

Mari: Maj mögpuhíttya apád...

János: Hát én beszéjlek vele?

Mari: Maga. Ki tud olyan okosan beszéni, mint maga? Osz, János, a férfibeszédőt a férfi jobban el is szívleli, mint az asszonyét. Igaz?

János: Ammá nagyon is igaz...

Mari: Nem kő ám senni cifra dógot csinálni vele. Csak léünek ide a padra. Egy darabig itt maradok. Mögvárom, hogy helyös útra téríti kend a beszédöt, oszt én is bemögyök. Majd incsön, ha már szent a béke. Akkó kigyüvök, oszt a békeséüik örö mire itt tartjuk üket vacsorára.

János: E má döfi! Csak valami jó vacsorát csináji, Mari.

Mari: Nagyon jót. Köleskását...

János (csalódottan): Kását? Mé éppen kását?

Mari: Mer e lösz neki a próba, mög oszt jó tudom, hogy maga is kedveli... Vigyázzon, má itt van. Szójjon neki!

János (a balról megjelenő Ábrishoz): No, fiam, hát mégis csak együtté?

Ábris (szép szál ember. Vasárnapi ruhában. Kissé boros fejfel): Együttem... Mit akar kend tülem?

Mari: Üjj lé Ábris, az apjuk mellé...

János: Az ám, üjj lé, ebeszégetünk égy kicsit...

Ábris: Nem ülök... Nem vagyok olyan beszéretös kedvembe!

János: Hát csak nem haragszó?

Ábris: De haragszok!

János: Ugyan mönny má! Érdemes is é... ilyen sémmi dologé?! Olyan e csak, mint a nyári zápor. Hama gvün, hama el is mögy...

Ábris: Mit tuozya kend?

János: Má honné tünám, mikó az egészzet tudom!?

Ábris: Má ebögte ü?

János: Hát kinek bögje e fiam, ha nem az édes szüléinek?

Ábris: Osz, kend mit szót neki?

János: Hát szóttam... Szó sé rúla... szónom köllött, hisz apja vagyok...

Mari: Félig-meddig neköd is, Ábris...

Ábris: De hogy mit szótt kend?

János: Mögmondom, ha léüsz. Na gyere má, fiam... Úgy ni. *(Leülteti maga mellé.)* Hát hogy mit szólok, azt kérdözöd? Hát én aszondom, fiam, nizz é, úgy-e, ha csikót akarsz nverög alá törni, nem hajítod rá éccöre a nyergöt, hanem elébb szépen beszélgetsz hozzá. Mögsímogatod a sörényit, rápaskósz a nyakára mög a farára, oszt úgy töszöd rá, hogy észre sé vöszí, má rajta is van... Erőszakoskodássá nem sokra möv az embör. Még mög is rúgná, igaz-é?

Ábris: Mirül beszél kend?

János: Mirü, fiam, hát a ti dógotok-rú... Ü a csikó, té vagy a gazda, az élet a nyerög... Okos embör kerüli, csak a bolond keresi a bajt... Minek a mérög, a civódás, mikó békességbe sokka igenyösebb az élet?!

Mari: Úgy igaz a, Ábris. De jó beszétt az apiuk. No de én bemögyök ühozzá, mög csinállok égy kis jó vacsorát. *(Feláll.)*

János: A naevon céfirányos lösz.

Mari: Hallgass az apjukra Ábris, okos tapasztalás beszél übelüle. *(Bemegy.)*

Ábris: Én pedig aszondom kendnek, engöm né uskoláztasson! Né papójjon! mer éccöríbe itt hagyom ám! sémmi kedvem a hagatáshó!

János: Ennye, né paprikázz má!

Ábris: Assé tuggya kend, mi vót, hogy vót, csak prézsmítál itt!

János: Má honné tünám, mikó tudom?

Ábris: Ha csak azt tuggya, amit az Annátud, akkó sémmít sé tud kend!

János: Mé? Azt gondolod, hogy hazudott?

Ábris: Nem gondolom, hanem tudom! Nem szégyönli kend, bevöszí az asszony maszlagját, oszt neköm gvün, hogy így, úgy? Engöm mög sé ha'at, mög sé kérd!

János: Dehogysé kérdelek. Má honné

kérdénélek? Nagyon is kérdelek.
Hát mi vót, hogy vót fiam?
Ábris: Hát rágyűtt a bologya, oszt a vé-
gén jó ráfelejtöktem a lapát-
nyélle... De hát mit beszéjlek
rúla? Mi hasznom van belüle?
János: Nono. Okos szöbul ért az emb-
bör. Mög hóttig tanul a jó pap!
Ábris: De én nem vagyok pap. (Felka-
cag.) Oszt mi a fenét tanúhatnék
én kendtül? Tán arra akar rávönni,
hogy megkövessem? Abbú ugyan
nem öszik! Sé maga, sé ú!! Engöm
asszony nem lösz csúffá! Én nem
mögök utána égy lépést sé, in-
kább itt törjön lé a lábom!!
János: Hát mi baj van köztetök, hogy
igy nekikeserötté? No szójj má...?
Ábris: Hát úgy vót, hogy máma rögge
azt kérdöm tüle: Mi jó lösz vasár-
nap ebédre? Aszongya: Kása. No
mondok: Annus, magad is öszöd
azt mög!... Ara ű ekezd nyeveni,
hogy az ű apja így, úgy, mé öszü
mög haccó is égy hétön a kását,
én mög éccó sé?! Montam neki:
Az apád öheti tülem egész eszten-
dőbe, akár kásába is aluggyon! De
én útálom, oszt mög né lássam az
asztalomon! Nem igaz?
János: Hát igaznak épp igaz... Izé...
hát té nem kedvelöd a kását?
Ábris: Má a szagátú is mögkeverödik
a gyomrom! Bezzeg szereti maga?
János: Szereti a nehésség... de hát
mögöszöm... No mondd csak to-
vább.
Ábris: Oszt arra mérgeembe nekiláttam
a disznóólnak. Akkó kigyün ű,
vagy nem is gyűtt, csak úgy fog-
högnyű odaszól, hogy aszongya,
hozzak neki égy vödör ívóvizet az
uccai kútról... Mondok neki:
Hozz magadnak! Hozzád is csak
olyan közel van, mint hozzám!...
No akkó — mongya ű — nem is
öszik maga ebédet!... Hát nem
öszök, verje mög az Isten a kásá-
dat!!!... Szó szót követett. Oszt
mive igön gyorsan pörgette a nye-
vít, mög szömtelen hangosan ebögte
magát, mintha má agyonvertem
vóna. Hát bíz én jó odakenytem
égyet a lapátnyélle...

János: Löhetségös... nagyon löhetsé-
gös... (Imponál neki nagyon a
dolog.) De azé, fijam, nem köllött
vóna az egész testyit is összever-
nöd?!

Ábris: Verte a fene. Egyet sé ütöttem
raita többet!

János: Nem?

Ábris: Nem hát! Mer akkó mingyá
magamra kapkoltam a gúnyám,
oszt mérgeembe emöntem a kocs-
mába! No most má tuggya kend.
Hát mit szól hozzá?

János: Hogy mit szólok? Hát hogy...
izé... nem szabad chamarkodni a
dógot...

Ábris: Az Isten hamarkodta e, mikó
asszonyt teremtött az embör mellé!

János: Jó jó... De azé jó mög kék
gondóni...

Ábris: Tán zabájjak kását egész éle-
tömbé?

János: Azt nem, az ellen kapálózzá!

Ábris: Vagy hogy horgyam utána a
vizet?!

János: Né tödd mög azt sé!

Ábris: Hát türjem, hogy napestig bög-
jön, pofázzon?

János: Egy percig sé, fiam!

Ábris: Hát akkó mi a csudáru! akar
kend neköm prédikálni?

János: Hogy mirül? Az ám. Mit is
csak?... Hát nem mondom, fiam,
az asszony legtöbbszó csak bajnak
van... Az is igaz, hogy a bajt
gyógyítani köll, mer különben rá-
möggy az embör...

Ábris: Hát én möggyógyítom a lapát-
nyélle, né féjjön!

János: Hát hisz nem mondom, ha
szép szó nem használ, sé a ciróga-
tás, akkó jó a lapátnyél is!

Ábris: No lássa, úgy-é, hogy rágyün
maga is?!

János: Ojjé, de rég rágyüttem én má.

Ábris: Hász akkó mög is ért maga
engöm.

János: Mög hát. Ki ércsön mög, fijam,
ha nem én? Ismeröm én ezt má
nagyon jól! Nem éccó sor kerűtt
nálunk is az effélére!

Ábris: Oszt maga is lapátnyél után
nyűtt?

János: Mit?... Hogy én?... (Pilla-

natnyi zavar után.) Hogy utána nyútam é? Mőghiszöm azt! De utána ám! Ne féjj, nem szégyőtem magam! De úgy is köll! Ájj té is fijam a sarkadra, most mingyá, az eső szóná, az eső szőmtelen mukkanásná, az eső tál kásáná! Oszt csináj olyan ribilliót, hogy mögemlőgesse hotta napjáig. Ájj sarkadra, oszt né hagyd magad túlbőmbőni sėnki asszonyátul!!

Ábris: Nė féjjőn, nem is hagyom!

János: Ha rád üvölti az egész falut, ha nyakadba hozza a papot, ha négy sarkán is gyullad ki a házad, ha az a szentségős mennyország szakad is rád, ha az anyját is vinné rád, akkó is verd, szakadásig verd, utósó mukkanásáig verd, most mingyá az eső hónapba verd, melegjibe verd, mer különben hőtíg kását zabáhacc!!!

Ábris (kezd nagyon imponálni neki az öreg): Emmá rőndős beszéd! Az Istenit kendnek, nem is tuttam, hogy ilyen kemény legény!!?

János: Mán pedig a vagyok! Mindíg is a vótam!

Ábris: De mí a fenéjé őszí akkó a kását, ha éccő maga is utájja?

János: Mijé? Mer marha vótam! Mer nem vót embőrní eszöm! Mőg mer té nem vótá mellettem! De eztán ne féjj, nem őszők égy kanálla sé!! Roggyon rá az ég! Elég vót! Iszonytató elég!! Harminc eszten-deig!

Ábris: Szóva nem azé hitt, hogy mőg-kővessem üt?

János: Mit? Mőg né kövesd!

Ábris: Nė féccsőn engőm, abbú nem ősznek!! *(Egy pillanatig csendben ülnek, János rágyújt épp a pipájára, mikor az udvar felől Mari hangja hallik.)*

Mari hangja az udvarból): János! ... János ... hozzon kend égy vődör vizet!

János (összerezzen, kezdi nagyon kényelmetlenül érezni magát!)

Ábris: Hajja? Valaki kajátott, hogy hozzon vizet?

János: Hallottam. A Mari ...

Ábris: Láttya, épp ilyen szőmtelen

hangosan kajátott az Annus is nekőm! De nem is mőntem én! Kend sé mozdújjon!

János: Hogy né mozdújjak? Én? Nem is akartam!

Mari (kiált): János, itt a vődör!

Ábris: Hajja? Mőgin kajátott?!

János: Túlem kajáthat!

Ábris: Ez a rőndős beszéd. Ha kigyün, sé engegyőn!

János: Attú né féjj... Hanem izé... te Ábris... itt maracc té is, ugyé?

Ábris: Itt hát. Mé? Csak nem fél túle?

János: Én? Azt má nem... Hanem, tudod, azé szeretőm, ha mellettem vagy, mer akkó... izé... nem tagadhattya lé azt, amit én itt máma tőszők, mőg mondok neki! Ezé maraggy!

Ábris: Itt lőszők, mőg mindőnbe maga mellett lőszők! Vigyázzon. Gyün má!

János: Hát osztán? Csak hagy gyűj-jőn! *(Szepeg és nagyon feszeng.)* Isten segítj...! *(A pipával bajmalódik.)*

Mari (kijőn, kezében egy plėhvődör): No, János, nem hallotta? Égy vődör víz köll. Úgy látszik, nagyon belefelejtőkőzött a beszédbe?

János: Bele...

Ábris: Bele abba!

Mari: No, mőggvűtt az Ábris esze?

János: Mőg annak...

Ábris: E sé mőnt, nem köllött mőggvűnni!

Mari: Monta má neki, hogy mőnnyőn be szögény Annáhó, oszt szójjon hozzá pár jó szót?

János: Nem, azt még nem montam...

Mari: Szögény várja pedig. Mőnny be hát, Ábris...

Ábris: Azt má én nem tőszöm!

Mari: Nem tősződ?

Ábris: Nem én!

Mari: Hajja, János? Mit szól ehő?

János: Hát mit szőnék?

Ábris: Mert ha kend is aszongya, hogy mőnnyek be hozzá, hát én bemőnők...

Mari: Hajja? Hát mongya már!!

Ábris: Csakhogy ű nem mongya!

Mari: Micsoda? Hogy nem mongya?

Ábris: Nem!

János: Nem!

Mari: Nem??! (Villogó szemekkel.)

Hát e mög má miféle beszéd?

János: Röndös beszéd...

Mari: Oszt mijé nem mongya?

János: Mer... hogy... izé... a nem tartozik rád...!

Mari (dühösen néz farkasszemet vele):
Ennye de kurtán-furcsán beszél kend, hajja é??!

Ábris: Röndös beszéd el!

János: Ahhát! Eztán mink má csak így beszélünk!

Mari: De a mindönit kendnek, jó tuggya, hogy én nem vagyok szokva az ilyen beszédhő!

Ábris: Csak azé ám, mer még nem szokta mög...

Mari: Té fogd be a szád! Ki kérdött tégöd? té jó firma!

Ábris: Szójjon má neki, mer én csunyan mőgsértőm!

János: Hát hagass Mari, mer...

Mari: Mer mi lösz no??!

János: Hogy mi lösz?

Ábris: Mongya má kis az Istenit!

János: Hát állósz, hogy a szádra tanálok tenyereni!!

Mari (elképed): Nem szégyölly magát, vénségére vesződik mög?!

János: Vagy hogy inkább csak most vüüt mög az eszöm!!

Mari: Emőnt! Mőgvesződött! Érti! Én nem szeretöm, ha visszaszól kend! Érti! Itt a vödör, oszt mőnnyön azé a vízé!!

János: A vízé? (Tanáctalatul néz Ábrisra.)

Ábris (megrántja a ruháját, fogai közt mondja): Egy lépést sé mőnnyön!

Mari: Hát mozdul-é má?

János: Nem!

Mari: Nem é?! Oszt mijé nem?!

Ábris: Mer velem beszélget!

János: Mer a vöm urammal beszélők!

Mari: Látom, hogy az Isten akárhová tügye kendőt a vejeuráva égyüüt!!

Ábris: Né haggya magát!

János: Szájtartás Mari, mer különben tenyerelés lösz!!

Mari: Szentatyám, János, nem ismerök magára! Hát jó! Ha nem mögy, nem lösz vacsora!

János: Miféle vacsora?

Mari: Hát akit montam, kása!

János: Kása?!

Ábris: Most ájjon a sarkára!

Mari: Kása hát. Zsirt is tőszök a tetejire...

János: Né tőgyé!

Mari: Mijé?

János: Mer köll a fenének!

Mari: A zsír?

János: A kása!!

Mari: Jaj miket mond, hisz eddig csak úgy falta kend!?

János: Eztán nem falom... Mondd csak Ábris, a té apád elé hogy került a kása?

Ábris (készségesen lódit): A kása? Mindön vasárnap?

Mari: No hajja?

János: Micsoda? (Zavartan néz Ábrisra.)

Ábris: Mindön vasárnap, de sütt csirke vót a tetejin!

János: Ammá igön! No hallod ezt?!

Mari: Nem löhet a igaz!

János: Akár igaz, akár nem, sütt csirke nekü többet nem akarok kását látni!!

Mari: Istenöm atyám, segítj mög!

János: Aszondom, elem ne tödd a kását pucéron, mer a fejedre borítom!!

Mari: Hát csak nem kívánnya, hogy abbú az égy pár csirkébü levágjak égyet?!

János (összenéz Ábrisra): De éppen, hogy azt kívánnyuk!

Mari: Abbú pedig nem ősznek! Azokbü tyúkot akarok neveni! Mőg vasárnap nem vagyok bolond neküni!

János: Hát én nem montam, hogy ájj neki!

Ábris: Nem kö magának, ott van az Anna, majd ü levágja, mög mög is főzi!

Mari: Arra várj csak te hírós!!

Hajszalakat arcról,

karról utónyomok nélkül kiirtja, összes szépség-hibák kezelését biztos sikerrel végzi **Pollák Sarolta**, Andrássy út 38, I. (Párisi Áruházal szemben). **Miracle hajeltávolítószert** szétküldése utasítással. **Miracle** szépség- és bőrtudósok — Kérjen prospektust!

János: Hát nem is várunk, Ábris. Annak nekünk másutt szívesen!

Mari: Hun?

János: Hát a Piccerné, a kocsmába! Igazé, Ábris! (Feláll.)

Ábris: Annak hát. Gyerünk oda! (Ő is feláll.)

Mari: Hát csak nem mögy e falucsúfjára kocsmába önni?

János: Mé né? Ha éccő nincs itthon csirke, neköm mög ara gyütt gusz-tusom?!

Ábris: Neköm is!

Mari: Hogy mönne má, hisz égy ga-rasa sínes?

János: Egy csirkére tán még jó va-gyok a Piccernek!

Ábris: Van énnálam péz. Füzetöm én a cekköt szívesen!

János: Oszt ott legalább iszunk is égy áldomást!

Mari: Dehogy mögy el, dehogy mögy el. János, csinállok én. Inkább lé-vágok égy csirkét, égy kis bor is akad itthon, vagy ha nincs, hát majd elép kend érte, oszt lősz...

János: Magad lépsz azé el, Mari!

Mari: Én? A kocsmába?

Ábris: Vagy az Anna!

Mari: Akkó má inkább én... Oh, te-remtő szentatyám... lésül a po-fámról a bőr!

János: Hát montam má, hogy ha ne-hezredre esik az elmönetel, magunk is elmöhetünk!

Mari: Nem, nem... Inkább én... (Fejéhez kap.)

János: De akkó siess, mer mögéhöz-tünk!

Mari: Mögyök má, mögyök... (Kiált.) Anna te, Anna!

Anna (kísiet az ajtón): Mi az éds anyám?

Mari: Eriggy, oszt vágd lé az égyik csirkét?

Anna: Hát nem kása lősz?

János: De az, lányom, de csak az ajja. A teteje sütt csirke lősz! Égy neköm, égy mög az Ábrisanak.

Anna: Sütt csirke?

Mari: Az... Én mög átmögyök égy liter boré a Piccerhő...

János: De a javábu ám!

Anna: Hát bor lősz?

Mari: Az, szögény lányom...

Anna: Mi baj van, édesanyám? Hát nem szent a béke?

Mari: De szent, most má örökösen szent! (És lassan elmegy balra.)

Anna (értelmetlenül néz utána, majd ő is egyszerre hangos sírásra fakad és bőgve megy be a kis ajtón).

János (ki közben leült a padra. Nagyon büszke): No, mit szősz?

Ábris: Hát ezt igön méltányosan mög-csináta kend!

János: Szóva, szent a béke? (Kezet nyújt neki.)

Ábris: Mikettőnk közt szent! (Belecsap János tenyerébe.)

János: Ábris te, aggy egy kis bajusz-pödröt. (Ábris ad neki. A következők alatt kipödrí hegyesre a bajuszát.)

Hát máma sokat tanúhattá tülem! Ábris: Hát biz tanútam. (Megkínálja szivarral Jánost.)

János: Köszönöm. Az vót a szörön-cséje a Marinak, hogy té itt vótál! Különben csúnyán összepofoztam vóna! Igaz?

Ábris: Igaz a! (Feláll.)

János: Mit akarsz?

Ábris: Bemögyök má, mögnizöm szögény Annust...

János (visszarántja a padra): Né mo-zdujj, mer úgy képön teremtelek, hogy áteső a kerítésön! Ide üjj lé mellém. Addig nem mögyünk be, amíg nem jelöntik, hogy a csirke tá-lava van!

Ábris: Hát jelentik? (Leül.)

János: Jelentik hát... Urakná az igy dukál! Mink pedig urak - vagyunk! (Hátradől a padon és fújja a szivarfüstöt.)

Ábris (nézi egy pillanatig, aztán ő is utánozza).

(Függöny.)

KIADÓ

központban egy háromszobás uccal lakás
1400 pengő évi bérért. Hővebbet portásnál,
VII. Dohány ucca 12 sz., ugyanott 7 szobás
összkomfortos uccal lakás olcsó bérrel és egy
autogarage.

Ímerlek! Segítsek?...

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden íráshoz egy szelvény. Aki írásban akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcimzett, felbélyegzett borítékot és irásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beírkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Rekord, Schönbrunn. A beküldött írásminta nem elégséges az elemzésre.

Rokonok, 1936. Mindkét írásából lehetőleg néhány sort küldjön be és a választ, ha azt akarja, hogy kimerítő legyen, külön levélben kérje, mert e helyen nem írhatok hosszú üzeneteket.

Bécs. Nyugodt kedélyű, harmónikus. Jószívű. Érzékeny és tapintatos. Kifinomodott, fejlett esztétikai érzéke van. Nem külsőséges. Értékes, rokonszenves és kellemes természet.

Mefisto. Úgyesen tudja elhíttetni az emberekkel, hogy szelíd, jóhiszemű, ártalmatlan. Távolról sem rosszindulatú, de nagyon eszes, következetes, tudja hogy mit akar.

Nyolcehetes asszony. Még fejlődőben levő egyéniség. Igyekező, de vezetésre van szükség, mert nem elég fejlett még a kritikája ahhoz, hogy egyedül haladhasson előre.

Klára. Józan gondolkodású. Szigorú önmagához s bár sok kedve lenne rá, hogy ne mindig a legkomolyabb motívumok határozzák meg cselekedeteit, nem tud ettől megszabadulni. Igen rokonszenves.

Iréne 18. Élénk, szereti a változatosságot. Van a lényében valami kedves, bohémosság könnyedség. Nem törődik az emberek véleményével. Modora közvetlen, őszinte.

Egyedül 19. Kedves, jóindulatú, de kissé féltékeny. Kevés az önállósága. Önmagához szigorú, fegyelmezett, kötelességtudó. Anyagi kérdésekhez nem ért.

S. Bözsi. Fejlődésképes, eszes, életrevaló. Sok energiáját felemésztik azok az apró nehezégek. Nyugtalan, tépelődő, komoly egyéniség.

Egy a sok közül, Ujpest. Depressziókra hajlamos. Kedvetlenségét le kellene küzdenie, mert ennek alapja csak téves beállítottsága. Keresse az élet szépségeit.

Jolán, Bella. Temperamentumos s életkedvét az állandó küzdés nem csökkentette. Jó kedélyű. Kicsit felületes. Gyors eszű, aktív és meglehetősen kíváncsi. Jószívű és áldozatkész.

Virágillat. Különcödő és különös. Sok mindent elnyom magában, mert szegényli

az érzéseit. Élénk fantáziája van. Szeretne sokkal többet tudni.

Az éneklő bolond. Alapjában véve megrogzított idealista. Kedves és tapintatos modora van. Nem gondol az érdekeire. Harmónikus, megelégedettségre hajlamos. Minden megpróbáltatást bátran és türellemmel áll ki.

Kíváncsi ember. Meg kell eröltetnie magát, ha meg akar felelni a hétköznapi követelményeinek. Könnyen befolyásolható. Nem eléggé öntudatos és céltudatos.

Helen 40. Nyugodt, egyenletes kedélyű. Keveset vár az élettől. Takarékos. Határozott véleménye van a dolgokról, igen szigorú erkölcsi mértéket alkalmaz.

Margó 93. Romantikus. Sokszor nyugtalan. Szenvedélyes alaptermészetű. A benyomások rabságba ejtik. Kedves, melegszívű, imádja a gyerekeket.

Dalma. Igyekező, komoly. Túlságosan csak a kötelességeit és feladatait látja. Csendes, szerény és türelmes. Szereti a nyugalmat és a békességet.

Gitta. Intelligens, kifinomodott intellektusú. Fejlett művészi érzéke van. Rendkívül sokoldalú az érdeklődése. Sokat forog társaságban, bár ezt nem tartja fontosnak.

Pöttömke. Kiforrott, határozott egyéniség. Sokat dolgozik. Könnyed és semmit sem vesz tragikusan. Élelmes. Szereti az életet.

Hedvig 30. Ideálista s ha valamiről úgy érzi, hogy érdemes szolgálatába állni, nem ismer határokat. Könnyen befolyásolható. Sok csalódás érte. Jószívű. Önmagával meg van elégedve.

Egy barna lány. Intelligens, eszes. Könnyen befolyásolható. Van benne alkalmazkodási képesség, de befolyásolhatósága miatt gyakran kerül kellemetlen ellentétek közé.

Fata morgana. Energikus, férfias jellem. Következetes. Szeret más emberek dolgával foglalkozni. Fejlett ízlése van. Nagyigényű.

Délibáb, Hatvan. Késsé türelmetlen, de ügyes és józan gondolkodású. Szellemileg fejlődésképes. Temperamentumos, akármennyire szeretne is mindennel megelégedve lenni, nem sikerül.

Valaki. Szereti a mozgalmasságú életet, tele van vágygal és reménységgel. Vérteli optimista. Késsé felületes. Érzékeny, különösen a hiúságára. Következeten.

Rajongó 16. Fejlett művészi érzéke van. Sokat tanult és még többet gondolkodott. Érzelmű élete is igen intenzív. Tehetséges. Fanatikus a szabadságnak.

Déliab élőlitzető, Keckemét. Fegyelmezett. Sokat ad a jó modorra. Nagy erőfeszítésekre képes. Tartózkodó. Mértékletes, megbízható.

Hulló falevél. Energikus. Nyugodt és higgadt gondolkodású. Az élet erősen átforgalmazta. Úgyes, jól tud bánni az emberekkel. Rendszeretete és figyelme mindenre kiterjed.

Lehullott a rezgő nyárfa. Követelő a környezetével szemben. Gógós, rártart, sohasem árulja el, ha valaki fájdalmat okoz neki. Következetes. Erős egyéniség.

Tuta. Hajlamos az elhamarkodott cselekedetekre. Észes, nem befolyásolható és van gyakorlati érzéke. Erőszakos, gyakran tapintatlan, nem érzélgős.

Lila ibolyák, O. Békésesaba. Az élmények sokkal fontosabbak számára, mint a hétköznapi események. Csak belső muzsikájára hallgat. Ritkán beszél magáról, úgy érzi, hogy más, mint a többi.

Kék szempár, N. L. Sokra tartja önmagát. Akkor sem látja be, hogy tévedett, ha ezt bebizonyítják neki. Fegyelmezett, biztos fellépése van.

Honka, Hp. Igyekvő, takarékos és pontos. Nem könnyen befolyásolható, de mégis jó lenne, ha tudatosabban igyekezne megmaradni az útján. Értékes és megbízható.

S. Miel. Intuitív gondolkodású, félnék Alapjában véve idealista s mindig csodálkozik, ha valami kellemetlen csalódás éri. Hálás szívű. Tapintatos, szerény.

Victoria. Intelligens, élénk eszű és szellemes. Érzésiben nem állhatatos. Vidám és megnyerő modora van. Könnyednek látszik, pedig sokszor szinte tragikus és világfájdalmas hangulatban van.

Apuel. Síma és kellemes modora van. De amint érdekesszűttközébe kerül valakivel, könnyörtelenül harcol. Szereti a pénzt, s a vele járó örömeiket.

Filoszmita. Szigorú önmagához. Sokat foglalkozik saját lelki világával. Az öntudatosra törekvése csak helyeselhető. Komoly. Nagyon zárkózott. Igazságszerető, alapos.

Három a kislány, 1. Erős egyéniség. Mély érzésű és határozott. Rendkívül nagy gondot fordít környezetére. Értékes, rokonszenves.

Három a kislány, 2. Még nem kiforrott egyéniség. Élénk fantáziája van. Modora tartózkodó. Barátságos, igazságos. Érzékeny.

Három a kislány, 3. Kiforrott egyéniség. Rendezett körülményeket teremtett magának. Pontos tudja, mit akar és betartja elhatározásait. Megszokta, hogy egyedül küzdjön meg az élet nehézségeivel.

Máreus 30. Nyugtalan. Fantáziája élénk, sokat vár az életől. Jóságú. Általában véde nehezen tud ellenállni. Kíváncos volna, hogy tervszerűbben alakítsa életét.

Jolly. Főfőletes olyan dolgokban, amelyek sorsára döntő befolyást gyakorolnak. Szüksége volna valakire, aki szeretettel avatkozik bele sorsa irányításába. Közvetlen, őszinte.

Az ábrándok. Odaadó és önfeláldozó. Harmónikus lelkű, cseppet sem önhitt. Verse nagyon szép.

Nótakedvelő 21. Komoly. Sok minden nyomja a lelkét, amitől nem tud megszabadulni. Nehéz gyermekkorra volt. Rokonszenves, komoly, megbízható. Iparkodék az örömök iránti fogékonyságát tudatosan fejleszteni.

Fehér Rózsa, 929, szept. 8. Érzékeny és erősen hangulatai hatása alatt áll. Többször rosszkedvű és levert. Ma még semmit sem szabad tragikusan vennie, de elő kell készülnie a komoly pillanataira életének.

Boldva, Piros róza. Jókedvű. Szellemes, élénk. Kissé türelmetlen, hanyagságra hajlamos. Szeszélyes, könnyen haragszik és könnyen békül.

Horn Ede u. Szeretne nagyvilági hölgynek látszani, aki semmit sem vesz a szívére és önzően, hűségének élve megy a maga útján. Szerencsétlen lenne, ha nem élhetné ki nőies, érzelem utáni vágyódásait.

M. Gyuszi, K. B., Csabázia. Kérem szíves türelmüket, amíg a beküldött írások sorra kerülnek.

Lermos Advil, Lermos Vészítő. A kért elemzés a Délibáb 30. számában, július 26-án megjelent.

Szeretnék, ha szeretnének. Tartózkodó, nem tudja elhinni, hogy valaki rokonszenvet érez iránta. Bizalmatlansága megnehezíti életét. Következetes, komoly. Takarékos. Fejlett ízlése van. Próbáljon kicsit jób kedvű lenni.

Hiteljog. Intelligens, intenzív szellemi élethez szokott. Energikus, nem ismer megalkuvást és sokszor összeütközésbe kerül a mindennapi élet szabályaival. Jó emberismerő, de elfoglaltságokra erősen hajlik. Gyakran tendenciózusan túlzó.

Seripta manet. Fejlődőben levő egyéniség. Életcéljai egészen át fognak alakulni. Temperamentumos, élénk eszű és ügyes, úgyhogy ama bizonyos új révben nagyon jól fog előrelépni.

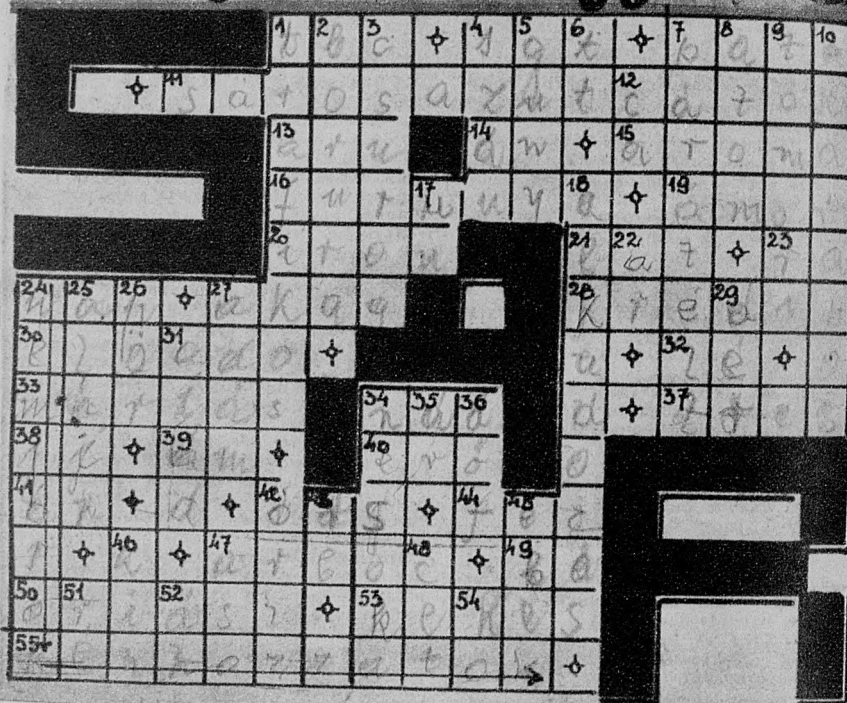
Londi. Jóságú, nemes gondolkodású. Annaira önzellen, hogy nem is veszi észre, hogy mikor hoz nagy áldozatokat másokért és csak arra gondol, hogy senkinek terhére ne essék. Ritkán jókedvű. Rokonszenves, értékes.

Remélek. Fejlődőben levő egyéniség. Gyerekes, de iparkodik jól megállni a helyét. Ambiciózus, magas célokat tűzött ki önmagának és sokat foglalkozik egyénisége tökéletesítésével. Erősen hangulatember.

Iduska. Nagyon külsőséges. Azt sem tudja, mi az érezni és érzések miatt szenvedni. Szereti a szépet és hamarosan elítéli az embereket, mert nem tudja átérzeni, hogy milyen nehézségekkel kell megküzdeniük. Élénk, józan, kissé túl reális egyéniség.

Szöke kislány, Pestszentlőrinc. Nőies, melegsívű természet. Alkalmazkodó és kedves környezetéhez. Modora tartózkodó. Közvetlen és mégis egyedül próbál megküzdeni a nehézségekkel. Igen értékes, kellemes egyéniség.

Kis fejtörő – nagyoknak

Vízszintes sorok: 1. Tüdőbetegség orvosi rövidítése. 4. Katonáéknál a segédtiszt rövidítése. 7. Állatorom. 11. Aktuális népdal kezdete. 13. Kereskedő adja el. 14. Dátum rag. 15. Érzékeljük. 16. Primitív hangszer. 19. Kis istenke volt. 20. Most is kezében van. 21. Néző ember ígéje, fordítva edény. 23. Rag. 24. Fölszárítja a sarat. 27. A 2. és 4. betűt felcserélve, a fán vannak. 28. Hítel. 30. Ilyen művész a színész is. 32. Csarog. 33. Szakácsnő készíti a húshoz. 34. Vízi növény. 37. Három idegen nyelven. 38. Fordítva régi harceszköz (hibás helyesírással). 38...lásd a következményeket. 40. Munkánál fontos. 41. Szerszám. 42. Katonai egység. 44. Fején viselik az arabok. 47. Vitorláhajó elmaradhatatlan része. 49. Vidéki megszólítás. 50. Igen nagy. 53. Beteg az ilyen ló. 55. Lásd függőleges 24-et.

Függőleges sorok: 1. Tőzsdé. 2. Derűjón utána. 3. Eső is teszi. 4. A betűt hozzátéve, terem régiesen. 5. Szatira magyarul. 6. Mult idő ragja. 7. Ha ilyen a levegő, eső lesz. 8. Kis részecske. 9. Vezér volt a mohácsi csatában (+). 10. Gyermeknél csúnya tulajdonság. 12. A kalcium jele a kémiában. 17. G-vel a végén megye. 18. Vásárlásnál avakori. 22. Szerszám. 24. A 11 vízszintes

folytatása. 25. Nevével teszi az ember. 26. Ügyvéd bajlódik vele. 27. Ősünk. 29. Csapadék. 31. A két magánhangzó felcserélésével átnyújt. 34. Aztán... maradjon el, hiszen úgy is olyan sáros idő van (két szó). 35. = 22. 36. Tehén védekezése. 42. Fogházór teszi. 43. Fordítva főrang rövidítése. 45. Kutyák. 46. Nagy fájdalom. 47. Földszerszám. 48. Hal. 51. Fordítva lüktet és folydogál. 52. Csodálkozás. 54. Ékezettel csapadék.

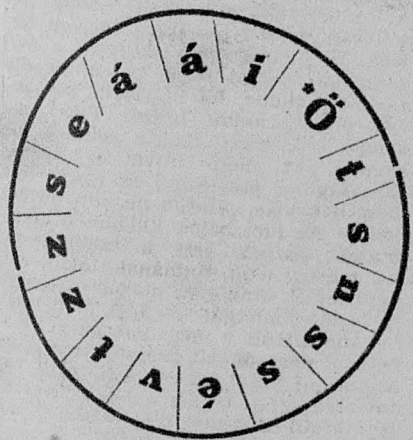
42. számban között keresztrejtvény helyes megfejtése. **Vízszintes sorok:** 1. (Nyíl irányában haladva.) Esik eső karikára. 12. Masiroz. 14. Soká. 15. Elemi. 16. Geszt. 17. Marasztal. 18. Ia. 19. Örlet. 22. Bárány. 27. Pokrócot. 29. Fenyő. 30. Az. 31. Kong. 32. Rr. 33. Tór. 34. Angyal. 37. Gy. 38. Fellegek. 44. Yard. 47. Nyalánk. 48. Ill. 50. Ugat. 51. Olmos. 52. Kod (dok). 53. Ól. **Függőleges sorok:** 1. Esernyő. 2. Sima. 3. Iris. 4. Ko (ok). 5. Ez. 6. Ötölő karokkal. 8. Aszaló. 9. Rot (tor). 10. Ik. 11. Kára. 12. Nem. 13. A la. 16. Ga (ag). 18. Itá. 20. Rrrr. 21. Ecet. 23. Áfonya. 24. Reng. 25. Ángy. 26. Ny. 28. Tor. 31. Kagyó. 35. Af (fa). 36. Len. 39. Lyuk. 40. Lago. 41. Elad. 42. Gát. 43. En. 45. Rim. 46. Dió. 49. Is.

Amiről mindenki beszél

1. Melyik évben, hol látja meg Albers Henrik a Ceres csillagot? Ki ennek a tulajdonképpeni felfedezője?
2. Melyik évben kapott Pozsony városa gázvilágítást?
3. Ki, melyik évben fedezte fel Rio de Janeiro szigetét?
4. Melyik évben és napon szűnt meg a francia konventnapár?
5. Kinek a nevéhez fűződik az aranygyapjas-rend alapítása és melyik évben alapították azt?
6. Melyik évben lépett trónra I. Ferenc Franciaország királya?
7. Ki volt a „Fővárosi Lapok” első szerkesztője, mely 1864-ben látott napvilágot?
8. Mikor vette birtokába Németország a Német-Keletafrika partjának egy részét, melyért négy millió arany márkát fizetett a zanzibári szultánnak?
9. Melyik évben kezdte meg a budapesti és kassai csendőrkerület működését?
10. Miből, melyik évben alakult meg (Nagy) New-York, az északamerikai államok fővárosa? Hány kerületbe osztották azt be?

KÖRBETŰREJTVÉNY

A *-gal jelölt helyről kiindulva állandóan egy páros számon haladva a mostani évszakkal kapcsolatban időszzerű kitéltet kapunk.

az ember.
Ösünk. 29.
ngzó felcse-
maradjon
16 van (két
ékeztése. 42.
rang rövid-
jadalom. 47.
lútvá lúktet
4. Ékeztett

vény helyes
1. (Nyíl
arikára. 12.
16. Geszt.
22. Bárány.
31. Kong.
17. Gy. 38.
k. 48. Ill.
(dok). 53.
6. 2. Síma.
6 karokkal.
11. Kára.
18. It6. 20.
Reng. 25.
ty6. 35. Af
. 41. Elad.
D16. 49. Is.

BETŰREJTVÉNYEK

9paj91aj
Le, le
le, Le
le
T

Kiss Mici **Január** Nagy Manci

m. R
é **y L & HÁZ**

r = l
orgona **bajnok**

Kiss Rózi, Gross Magda, Bónó Irén
Nagy Margit, Welsz Irén Szabó Mili
Klein Böske, Swarz Ella, Takács Mária
Kovács Irma,
i = ü **A**

A 42. számban közölt rejtvények megfejtése

- Amiről mindenki beszél.** 1. Meghal Ludolf von Ceulen német matematikus. 2. Meghalt Flamsteed János angol csillagász. 3. Cook 1770-ben harmadik útja alkalmával. 4. IV. Pius pápa 1563-ban (18 évig tartott). 5. 1530-ban 9 protestáns fejedelem és 11 szabad birodalmi város V. Károly császár ellen. 6. 1855-ben. 7. 1854-ben. 8. 1879-ben. 9. 1876. 10. A „Magyar Híradó” 1780-ban. 11. Jávorka Ádám főhadnagy.
- Betűrejtvények.** 1. Az első tavasz. 2. Egy leány, aki mer. 3. Fruska. 4. Tűzmadár. 5. Hangszerelés.
- Ki tud válaszolni? ár, — kár, — káró, — káron. —

Ki tud válaszolni?

Kis gyermek köszön így bácsinak, néninek. De egy „r” betűvel bizony mindenkinek. Már kettőt jelöl meg. Ha pedig „f” betű járul a végéhez, minden ember ki hú. Hítéhez, elvéhez, ettől el nem szakad. És ha egy „a” betű még hozzá tapad, Örömet képezi falusi leánynak, Hisz díszere válik habselyem hajának.

Előfizetési ár:

¼ évre 3 pengő 50 fillér, ½ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkesztő: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰ-
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50

Szerkesztői üzenetek

Olvásóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Déliab” kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

Két előfizető. Nancy Caroll címe: Paramount—Famous—Lasky-Studios, 5452, Marathon Street, Hollywood, California. Willy Fritsché: Berlin-Charlottenburg, Kaiserdamm 95. — **Liu.** Köszönjük a kedves, elismerő sorokat. Küldje be az előfizetők névsorát és az előfizetési díjat is. Jean Kiepora fényképét — egyelőre — sajnos, nem tudjuk megszerezni, ha majd Pestre jön, ismétlje meg kérését. — **Szöke Fruska.** 1. 25 éves, jelenleg nincsen szerződésben. 2. A keresztretjvényeket csak szórakozás céljából közöljük, ellenben mindig van valami más pályázatunk, ahol adunk ajándékokat. 3. Terpentinszesszel vagy tiszta benzinnel. 4. Várjon türelemmel, sorra kerül. — **Gergely Józsi.** A művészno eddig nem szerződött sehova. — **Obermayer István.** Az autogramos fényképek csak a pályázatban megjelölt módon szerezhetők meg. — **B. R., Cegléd.** Táncművészno. Címe: Párizs 6. e. Rue Pomeranne 8. — **Greguss.** Keresztretjvényeket nem díjazunk. — **Fogadás.** 27 éves. — **Kis aranyos.** Ha még olyan fiatalok, mint írja, akkor ráérnek várni, de természetesen tisztességes formák között. — **Déliab egyik híve.** Arad. 1. Budapest, 1, Horthy Miklós út 35 sz. 2. Nőtlen. 3. Paramount—Famous—Lasky-Studios, Marathon Street, Hollywood, California 4. Erre nincs helyünk. — **Reménykedő 19.** Szórszálaít szórvesztőszerral végleg kiirtani nem lehet. Egyedül célravezető a villanyral való írtás, amely nyomot sem hagy. — **K. Jolán, Pécs.** Foltos és repedezésre hajlamos bőrre éjjelre használjon zsíros Carneval krémét. Többi kérdésére csak levélben válaszolhatunk. Kérjük a címét. — **Kiesi.** Küldje be oda, ahol a dal megjelent. Az Oiga szöveg rossz. — **Súlyos probléma.** Elismerjük, hogy nehéz helyzetben vannak, de ilyen irányban nem

adhatnak olyan tanácsot, amely Önöknek megfelelne. Mi csak egyet tudunk: *úri leány nem megy el egy férfi lakására és úri ember nem is kíván illyent egy úri leánytól.* Ha — mint írja — nem akar a fiú felesége lenni, de barátnője sem, akkor mi értelme van az egésznek? Mi nem kételkedünk a fiú becsületességében, csak azt tapasztaltuk, hogy az ilyen fogadkozásokat még sohasem tartották meg. A jószándék meg van, de megszedülnek és kész a jóvátehetetlen baj. Meg aztán, ha meglátja valaki bemenni, akkor társadalmilag lehetetlenné van téve. Ne hívatkozzék Amerikára. Ott sincs egészen úgy, ahogy maga gondolja. Van ott olyan leány, aki szabad életet él, de azokat ott sem számítják az úri leányok közé. — **Szerencse fel.** A gazdag embereknek rendszerint nincsen jó szívük, hiszen azért gazdagok. Hogy aránylag melyiknek van a legjobb szíve, azt nem tudjuk. — **Filosoph.** Az illető művészno nek soha semmi köze nem volt az illető politikushoz. Ne üljön fel rossz viceknek. A művészno nem szerződött sehova, csak egyes szerepekben fog vendégszerepelni legközelebb a Király Színházban. A visszavonulásáról szóló hír tehát nem igaz. Völegénye egyetemi tanár. — **Meztláb 22.** Többet ezt ne tegye. Nem az emberek miatt, hanem azért, mert könnyen meghülhet. Ha mégis megtenné, akkor is csak este sötétben. Nincs benne semmi illetlen, csak groteszk. Gondolja csak el, hogy mi lenne, ha egy eső napon fürdőruhában menne az uccára? — **43. előfizető.** Ha Scherz bácsi rádióhíreket olvas, akkor hogyan beszélgethet a kövér úrral? — **Maga roppant tesszik.** A pirulás nem szégyen, a mai világban büszke lehet rá. A legjobb módszer ellene, ha bátran a szemébe néz annak, akivel beszél. Treirozza magát erre, mert eleinte nehezen fog menni. Az illető fiúval igyekezzék társaságban összejönni és akkor úgy beszéljen vele, mintha mi sem történt volna. Az idei bálók különösen alkalmasak lesznek erre a találkozáásra, ha máshol nem tudnának találkozni. Igyekezzék uralkodni magán és többre becsülni önmagát. — **S. O. S.** Levelét továbbítottuk a megadott címre. Körübelül négy-öt hét múlva. Arra nem számíthat, mert először a titkári hivatal olvassa el, csakis kivételes esetekben kerül a szeme elé, máskülönben csak referálnak róla.